

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอน
ตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
ต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างซี

THE RELATIONSHIPS OF INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON THE
21st CENTURY SKILLS INFLUENCING THE DECISION OF CHINESE
STUDENTS IN GUANGXI TO STUDY ABROAD

Hu Bowei

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

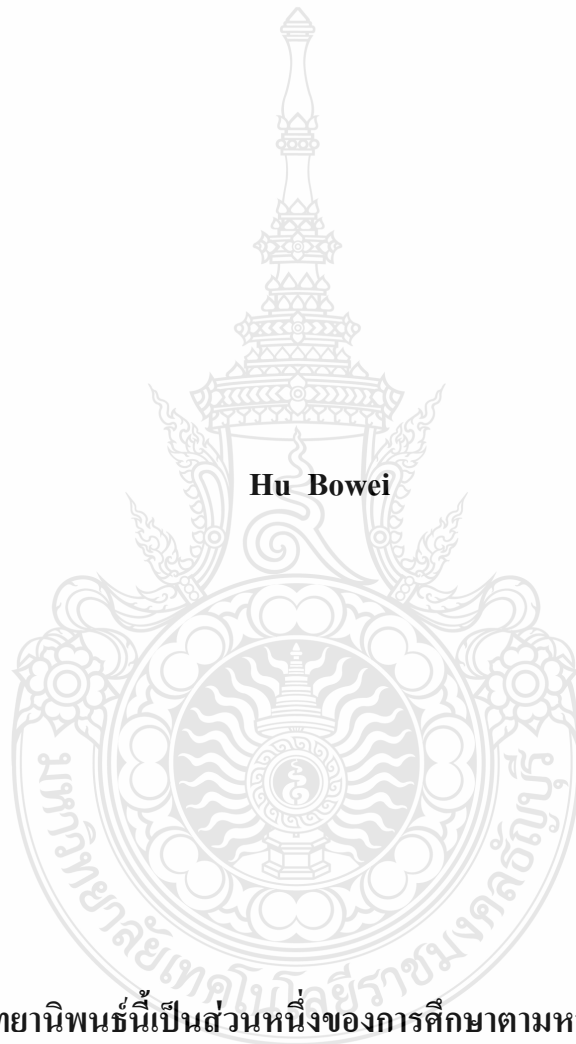
คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอน
ตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
ต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางตี้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างซี
The Relationships of Instructional Model Based on the 21st Century Learning Skills Affecting the Decision of Chinese Students in Guangxi to Study Abroad

ชื่อ - นามสกุล Miss Hu Bowei

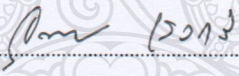
วิชาเอก ธุรกิจระหว่างประเทศ

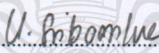
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดาพร กุณฑลบุตร, ปร.ค.

ปีการศึกษา 2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

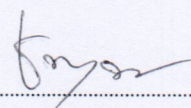

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ฉวยวี อนามรัช, Ph.D.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อุษาพร เสวกวิ, กศ.ค.)

..... กรรมการ
(อาจารย์อุมาวดี ศรีบุญลือ, D.B.A.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดาพร กุณฑลบุตร, ปร.ค.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ซ่งกรณ์ กุณฑลบุตร, D.B.A.)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี
ชื่อ-นามสกุล	Miss Hu Bowei
วิชาเอก	ธุรกิจระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดาพร กุณฑลบุตร, ปร.ศ.
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์สมรรถนะของผู้เรียนกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ กับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชาวจีนของมณฑลกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี รายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 2,000 หยวน การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความสนใจที่จะศึกษาต่อปริญญาตรี สถานภาพโสด แหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา คือเงินส่วนตัว สนใจจะศึกษาต่อประเทศไทย และสนใจศึกษาต่อสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ขณะที่ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สมรรถนะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ขณะที่รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ส่วนแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศและความสัมพันธ์ในภาพรวมของผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนมากที่สุด

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แรงจูงใจ การตัดสินใจ การศึกษาต่อต่างประเทศ

Thesis Title	The Relationships of Instructional Model based on the 21 st Century Skills Influencing the Decision of Chinese Students in Guangxi to Study Abroad
Name-Surname	Miss Hu Bowei
Major Subject	International Business
Thesis Advisor	Assistant Professor Sudaporn Kuntonbutr, Ph.D.
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to study the relationships between competency and the decision to study abroad of Chinese students, the instructional model based on the 21st century skills and the decision to study abroad of Chinese students, and motivation and the decision to study abroad of Chinese students. The samples were 400 Chinese students in Guangxi of People's Republic of China who are interested in studying abroad in every educational level. The questionnaire was used as an instrument for data collection. The statistic used for data analysis included Simple Regression.

The results revealed that the majority of participants were female with ages lower or equal to 20 years old while having income lower or equal to 2,000 Yuan. The education level was mostly lower than Bachelor's degree, and most of them were interested in studying Bachelor's degree. Marital status was mostly single whereas source of funds for supporting their education was private fund. Furthermore, their interests were to continue studying in Thailand and in Business Administration. The opinion on student competency was at high level while the opinion on the instructional model based on the 21st century skills was at the highest level. Meanwhile, opinion on motivation to study abroad and opinion on the decision to study abroad were both at high level.

The results of hypothesis testing indicated that competency of Chinese student was related to the decision to study abroad, and the instructional model based on the 21st century skills was also related to the decision to study abroad. Motivation was also related to the decision to study abroad. Overall, competency was most related the decision of Chinese students to study abroad.

Keywords: competency of students, Instructional model based on the 21st century skills, motivation, decision, study abroad

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร กุณทลบุตร ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งคำแนะนำแนวทางที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา และขอขอบพระคุณประธาน ดร.ฉายวี อนุกรมวิทย์ และกรรมการ ดร.อุมาวดี ศรีบุญลือ ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ Wu Guiming ที่ให้ความช่วยเหลือแก่การแปลแบบสอบถาม รับรองการแปลแบบสอบถามภาษาไทยเป็นภาษาจีนถูกต้อง และขอพระคุณฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ของ มหาวิทยาลัยกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติจ้วงกวางสี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี วิทยาลัย อาชีวะธุรกิจการค้าระหว่างประเทศกวางสี และมหาวิทยาลัยการค้ากวางสีของประเทศจีนทั้งหมด 5 แห่ง ช่วยติดต่อนักศึกษาที่สนใจเรียนต่อต่างประเทศมาทำแบบสอบถามครั้งนี้ ทำให้การเก็บข้อมูล ของการวิจัยครั้งนี้รวดเร็วและถูกต้อง ขอพระคุณศาสตราจารย์ Liu Jieying และอาจารย์ Huang Li ของวิทยาลัยอาชีวะธุรกิจการค้าระหว่างประเทศกวางสี ได้ให้คำแนะนำการค้นคว้าหนังสือ หรือ งานวิจัยอ้างอิงที่เกี่ยวข้องทางประเทศจีน ทำให้ผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และ น่าเชื่อถือ

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คอลงก ทุกท่าน ที่ได้ทุ่มเทประสิทธิภาพวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านการประสานงานในทุก ๆ ด้าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและขอมอบความสำเร็จทั้งหมดจากการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้แด่บิดา มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ เสมอมา ทำให้ผู้วิจัยมีความอดทน มานะ พยายาม จนกระทั่งสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงได้ด้วยดี

Hu Bowei

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	12
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	12
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	16
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	16
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	19
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	20
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	21
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
2.1 แนวคิดและทฤษฎีรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21	22
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ	42
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	46
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	54
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีน	63
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	73
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	73
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	83
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	108
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	114
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	116
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	118
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก.....	124
ภาคผนวก ก แบบสอบถามฉบับภาษาไทย.....	126
แบบสอบถามฉบับภาษาจีน.....	135
เอกสารรับรองการแปล.....	140
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ.....	141
ภาคผนวก ค ผลการทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	145
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์.....	149
ประวัติผู้เขียน.....	164

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ.....	13
ตารางที่ 3.1 ผลการคำนวณค่าดัชนี IOC.....	80
ตารางที่ 3.2 ทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	81
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	84
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	84
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	85
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ที่จะไปศึกษาต่อ.....	86
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	86
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มา ของเงินสนับสนุนการศึกษา.....	87
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเทศ ที่สนใจจะไปศึกษาต่อ.....	87
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ.....	88
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน.....	89
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้.....	89
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ.....	90
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ.....	91
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม.....	92
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะ ด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี.....	93
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ.....	94
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ.....	95
ตารางที่ 4.19 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	96
ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	97
ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	98
ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	99
ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ในภาพรวม กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	100
ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	102
ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพกับ การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	103
ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน.....	104
ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ กับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ.....	105
ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยใช้สถิติ Multiple Regression.....	106

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	19
ภาพที่ 2.1 การพัฒนา 21 st Century Skills.....	27
ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	32
ภาพที่ 2.3 Model of Partnership for 21 st Century Skills.....	35
ภาพที่ 2.4 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง	45
ภาพที่ 2.5 โมเดลกระบวนการซื่อ 5 ขั้นตอน	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมทางการศึกษาในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นการดำเนินกิจกรรมแบบระหว่างประเทศ หรือธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business) เนื่องจากการดำเนินธุรกิจหรือธุรกิจการศึกษาในประเทศต่าง ๆ มีข้อจำกัดจากการที่ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด และแตกต่างกัน โดยภาคธุรกิจ เช่น ทรัพยากรสำหรับการผลิต วัตถุดิบ แรงงาน (Ball et al., 2012) สำหรับภาคการศึกษา เช่น วิธีการเรียนการสอนและระบบการศึกษา หลักสูตร บุคลากร อุปกรณ์สนับสนุนการศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ความต้องการนักเรียนย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกันทำให้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในประเทศอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่เป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายทางการตลาดของสถาบัน ทำให้แนวโน้มของการศึกษาต่างประเทศในปัจจุบันมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทั้งนี้จากการเปิดเผยของ United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) (Wiki, 2013) ในปี 2009 ได้นำเสนอรายงานการศึกษาในระดับสูงกว่าอุดมศึกษาพบว่า มีจำนวนนักเรียนกว่า 2.5 ล้านคนต่อปี而去ศึกษาต่อในต่างประเทศ และคาดการณ์ว่าจะมีเพิ่มขึ้นถึง 7 ล้านคนภายในปี 2020 ทั้งนี้พบว่า จากจำนวน 2.5 ล้านคนของนักศึกษาทั่วโลก เป็นนักศึกษาจากประเทศจีนจำนวน 750,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งมาเป็นอันดับหนึ่งของโลก รองลงคือ นักศึกษาอินเดียที่มีจำนวนมากกว่า 400,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16 ทั้งนี้จำนวนนักศึกษาจีนที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 41 จากปี 2008 (ประเทศจีนมีนักศึกษาไปทำการศึกษาต่อในต่างประเทศจำนวน 441,186 คน ในปี 2008) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาจีนจากระบบการศึกษาที่มีความเป็นสากลและได้รับการยอมรับจากทั่วโลก

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
จีน	750,000	30
อินเดีย	400,000	16
อื่น	1,350,000	54
รวม	2,500,000	100

ที่มา: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) (Wiki, 2013)

ปัจจุบันประเทศจีนได้มีการเปิดประเทศและพร้อมรับวัฒนธรรมหรือรูปแบบแนวคิดใหม่ที่มีความเป็นสากลมากขึ้นจากอดีตที่ประเทศจีนยังมีการปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ นโยบายการดำเนินการบริหารประเทศของจีนในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเกือบจะทั้งหมดหรืออย่างสิ้นเชิง ในอดีตจีนใช้นโยบายแบบการใช้อำนาจ (Hard Power) ในการบีบบังคับหรือกดดันรัฐบาลประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศรัสเซีย สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ให้ปฏิบัติตาม ยกตัวอย่างเช่น ในอดีตจีนได้ใช้กำลังทหารในการยึดครองหรือกดดันเกาหลี การให้กำลังสนับสนุนเกาหลีเหนือในการทำสงคราม การสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศต่าง ๆ ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อกดดันรัฐบาลของแต่ละประเทศ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันจีนได้มีนโยบายที่มุ่งเน้นและเห็นความสำคัญของการสร้างพันธมิตรแบบเครือข่าย และสนับสนุนและการพึ่งพาในเวทีโลก เพื่อที่จะทำให้เกิดคุณค่าที่มองเห็นร่วมกันและมุ่งมั่นไปสู่คุณค่านั้นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศ หรือกลุ่มพหุภาคี ที่เรียกว่า นโยบายอำนาจละมุน (Soft Power) (Li et al., 2011) คืออำนาจที่ทำให้ประเทศอื่น ๆ สามารถที่จะปฏิบัติตามความต้องการของอีกประเทศหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องมีการออกกฎระเบียบข้อบังคับและมีการแลกเปลี่ยนใด แต่เป็นการที่ประเทศอื่นมีความพอใจในการตัดสินใจเลือกปฏิบัติตามสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งเปรียบเสมือนการใช้อำนาวดึงดูดเพื่อนำไปสู่การยอมรับ ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติและดำเนินการตามนโยบายใหม่ที่จีนได้นำมาใช้ โดยมุ่งเน้นการจูงใจประเทศอื่น ๆ ให้มีความเห็นตรงกันหรือมุ่งไปยังเป้าหมายที่จีนมีความต้องการโดยปราศจากการใช้เศรษฐกิจหรือกำลังทางการทหารในการกดดันรัฐบาลหรือเอกชนของประเทศต่าง ๆ ทำให้ภาพลักษณ์ของจีนในปัจจุบันกลายเป็นประเทศที่มีความน่าสนใจและสามารถพึ่งพาได้ในเวทีโลก ยกตัวอย่างเช่น การไม่แทรกแซงทางการทหารหรือกิจการในประเทศอื่น การให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม ชุมชน และการพัฒนาด้านการศึกษา เป็นต้น

จากนโยบายเปิดประเทศของจีนทำให้ในปัจจุบันรัฐบาลจีนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างจริงจัง โดยการให้ความสำคัญในนโยบายปฏิรูปการศึกษามาตั้งแต่ปี 2541 ที่ได้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับจาก 9 ปี เป็น 12 ปี และมีการออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนได้มีการลงทุนประกอบธุรกิจจัดตั้งสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับอัตราการเจริญเติบโตของนักเรียนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังได้มีนโยบายส่งเสริมให้นักศึกษาเดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และนำความรู้ที่ได้รับกลับมาใช้พัฒนาประเทศจีน และที่สำคัญยังเป็นการสร้างโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถทางการศึกษาให้แก่ประเทศจีนอีกด้วย และในขณะเดียวกันประเทศจีนเองก็เปิดโอกาสที่จะรับนักศึกษาต่างชาติมากขึ้น โดยการให้ทุนสนับสนุนด้านการศึกษาแก่นักศึกษาไทยและอีกหลายชาติในอาเซียน (Ding, 2006) เพื่อให้เข้ามาศึกษาต่อในประเทศจีน เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและลคภาพลักษณะความก้าวร้าวของจีนในสมัยที่เป็นคอมมิวนิสต์ เป็นการแสดงให้เห็นว่าจีนได้มีความพร้อมที่จะอยู่ร่วมกันกับชาติต่าง ๆ ในสังคมประชาธิปไตยและรักสันติ (ศูนย์บริการข้อมูลธุรกิจไทยในจีน, 2556) ทั้งนี้การเปิดโอกาสให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนรู้และศึกษาในประเทศจีนเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม นอกจากนี้ประเทศจีนได้มุ่งมั่นและส่งเสริมให้นักศึกษาจีนไปศึกษาต่อในต่างประเทศเพื่อเป็นบุคคลสำคัญที่จะนำความรู้ และวัฒนธรรมของจีนไปเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก เป็นผลทำให้ปัจจุบันประเทศจีนมีความตื่นตัวทางด้านการศึกษาและการเรียนรู้ ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีจำนวนสัดส่วนที่มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของนักศึกษาที่ไปทำการศึกษาต่อในต่างประเทศ

ซึ่งในการศึกษารครั้งนี้ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นไปที่กลุ่มนักศึกษาชาวจีน ที่อยู่ในประเทศจีน และมีความสนใจที่จะทำการศึกษาต่อในต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการศึกษาที่พื้นที่เมืองหนานหนิง ซึ่งเป็นเมืองหลวงของเขตการปกครองตนเองกวางสี เนื่องจากเป็นเมืองที่จีนวางเป้าหมายให้เป็นเมืองหลวงของโลกดิจิทัลเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าและเป็นประตูอาเซียนควบคู่กับ “คุนหมิง” (กรมการค้าต่างประเทศ, 2555) ซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑลยูนนานที่เป็นประตูอาเซียนเช่นเดียวกัน (นครหนานหนิงแบ่งการปกครองเป็น 6 อำเภอ 2 เขตมีพื้นที่ในการดูแล 22,000 ตารางเมตรมีประชากร 7.1 ล้านคน) หนานหนิงเป็นเมืองที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจทุกๆด้านในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นครหนานหนิงมีการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างมากอัตราการเติบโตเป็นตัวเลขถึง 2 หลัก ขณะเดียวกันก็ยังให้ความสำคัญกับทางด้านสิ่งแวดล้อมจนได้รับรางวัลจากสหประชาชาติให้เป็นเมืองนำอยู่เป็นเมืองสีเขียวของโลก (Green City) นครหนานหนิงมีมูลค่า GDP เท่ากับ 221,151 ล้านหยวน ขยายตัวร้อยละ 13.5 (กรมการค้าต่างประเทศ, 2555) สัดส่วนต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ

ละ 39.9 โดยเฉพาะอุตสาหกรรมน้ำตาลการผลิตกระดาษการแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์พลาสติก ปัจจุบันนครหนานหนิงเป็นเมืองสำคัญที่เป็นจุดหมายปลายทางและอยู่ในความสนใจของนักลงทุน นอกเหนือจากการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องแล้วหนานหนิงยังมีการพัฒนาใน หลาย ๆ ด้าน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและขยายตลาดการค้าและการลงทุนระหว่างจีน-อาเซียน อาทิเช่น ตลาดผลไม้ไฮกรีนการตั้งนิคมอุตสาหกรรมกระจายสินค้าของกลุ่มอาเซียนเป็นต้นเขตปกครองตนเองกวางสีสามารถแสดงบทบาทในฐานะเป็น “ศูนย์กลาง” (Hub) ระหว่างจีนกับกลุ่มประเทศอาเซียนโดยมี นครหนานหนิงเป็นศูนย์กลางในการขยายสู่พื้นที่มณฑลหรือประเทศอื่น ๆ ทำให้นครหนานหนิงในปัจจุบัน เป็นแหล่งการค้าและการลงทุนที่สำคัญ ตลาดงานในเมืองแห่งนี้กำลังมีความต้องการผู้มีความรู้ความสามารถทำให้การศึกษาของนักศึกษาในนครหนานหนิงมีความตื่นตัว และเริ่มสนใจที่จะพัฒนาด้านการศึกษาของตนเองให้มีความพร้อมและผ่านเกณฑ์มาตรฐานของภาครัฐกิจและอุตสาหกรรม การศึกษาครั้งนี้จึงเลือกพื้นที่เป็นนครหนานหนิงเพื่อที่จะให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการศึกษาต่อในต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม และจะเป็นการศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาด้านการศึกษาให้กับนครหนานหนิง เขตปกครองตนเอง กวางสี ประเทศจีน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษารื่องความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงรูปแบบการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการไปศึกษาต่อในต่างประเทศและนำไปสู่การตัดสินใจเลือกที่เหมาะสม รัฐบาลและหน่วยงานในประเทศจีนจะสามารถสนับสนุนและเพิ่มช่องทางด้านทุนการศึกษาที่เหมาะสมต่อผู้เรียนชาวจีน ขณะเดียวกันประเทศไทยจะได้ประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ เพราะจะทราบได้ว่านักศึกษาจีนมีความต้องการรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในลักษณะใด และมีแรงจูงใจอย่างไรเพื่อที่หน่วยงานและรัฐบาลของไทยจะสามารถปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนและการสร้างวิธีการกระตุ้นแรงจูงใจนักศึกษาชาวจีนให้เลือกเดินทางมาศึกษาที่ประเทศไทยซึ่งจะเป็นการแลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้ระหว่างกันก่อให้เกิดการพัฒนาในระดับชาติ และการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมร่วมกัน นอกจากนี้ยังทำให้หน่วยงานและรัฐบาลที่เกี่ยวข้องรับทราบถึงข้อมูลแรงจูงใจและการตัดสินใจของกลุ่มนักศึกษาที่เดินทางมาเพื่อศึกษาต่อ และสามารถที่จะนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสร้างวิธีการหรือกระบวนการในการกระตุ้นให้นักศึกษาจีนไปศึกษาต่อในต่างประเทศ รวมทั้งนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาด้านการศึกษา และการสนับสนุนด้านอื่น ๆ เพื่อให้ นักศึกษาชาวจีนสามารถเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศอย่างประสบความสำเร็จ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์สมรรถนะของผู้เรียนกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศกับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ของการศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างซี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ แรงจูงใจ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการตัดสินใจ จากหนังสือตำราวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดและเครื่องมือการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายถึงขอบเขตของการศึกษาดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ ของ Spencer & Spencer (1993 อ้างถึงใน **เกื้อจิตร** **ธีระกาญจน์**, 2555) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะประกอบด้วย 5 ด้าน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่สามารถมองเห็นได้ คือ ความรู้และทักษะ และส่วนที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งสังเกตได้ยาก คือ ทักษะคิด ค่านิยม บุคลิกลักษณะประจำตัวบุคคล และแรงจูงใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะจากนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า “ความรู้” เป็นสิ่งที่เกิดจาก

กระบวนการเรียนรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถที่จะฝึกฝนและปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและกลายเป็น “ทักษะ” ประจำตัวของบุคคลนั้น ขณะที่ทัศนคติค่านิยม บุคลิกประจำตัวบุคคล และแรงจูงใจภายใน เป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องลึกซึ่งสังเกตได้ยาก แต่สามารถที่จะแสดงออกในรูปแบบของ “คุณลักษณะ” ส่วนบุคคล ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้สมรรถนะบุคคลทั้ง 3 ด้าน เป็นตัวแปรอิสระ เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่อต่างประเทศ และการตัดสินใจไปศึกษาต่อในต่างประเทศของนักศึกษาจีนตามกรอบแนวคิดในลำดับต่อไป

ขณะที่ Mishra & Kereluik (2011) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้กลายมาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของด้านการศึกษา ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนขั้วไปยังยุคใหม่ที่มีการผสมผสานและรวบรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นแนวคิดหรือวิธีการคิด การเรียนและการสอนแบบใหม่ เพื่อสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เพื่อสร้างเป็นรูปแบบและนำเสนอแนวปฏิบัติต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ประกอบด้วย 3 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) 2) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) และ 3) ทักษะชีวิตและงานอาชีพ (Life and Career Skills) ส่วนแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาต่างประเทศ คือ สิ่งที่อยู่ภายในของบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมในการแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ และในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แรงจูงใจจะเปรียบเสมือนแรงผลักดันชนิดหนึ่ง ที่จะส่งผลต่อความคิด ทัศนคติ และการตัดสินใจในการเลือกสถานศึกษาที่มีความเหมาะสม และตัวแปรสุดท้าย ได้แก่ การตัดสินใจไปศึกษาต่อในต่างประเทศของนักศึกษาจีน ซึ่งเป็นตัวแปรตาม ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ใช้เหตุผลในการพิจารณา วิเคราะห์ และหาทางเลือกเพื่อนำไปสู่ขั้นของการปฏิบัติที่ดีที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดการตัดสินใจตามขั้นตอนของกระบวนการอย่างรอบคอบ ดังนั้นผู้ที่ตัดสินใจจึงควรรีกรศึกษาหาข้อมูลให้พร้อมเสียก่อนที่จะทำการตัดสินใจ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดและเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

1.1 ตัวแปรอิสระประกอบด้วย

(1) สมรรถนะของผู้เรียน

- ความรู้ (Knowledge)
- ทักษะ (Skill)
- คุณลักษณะ (Attribute)

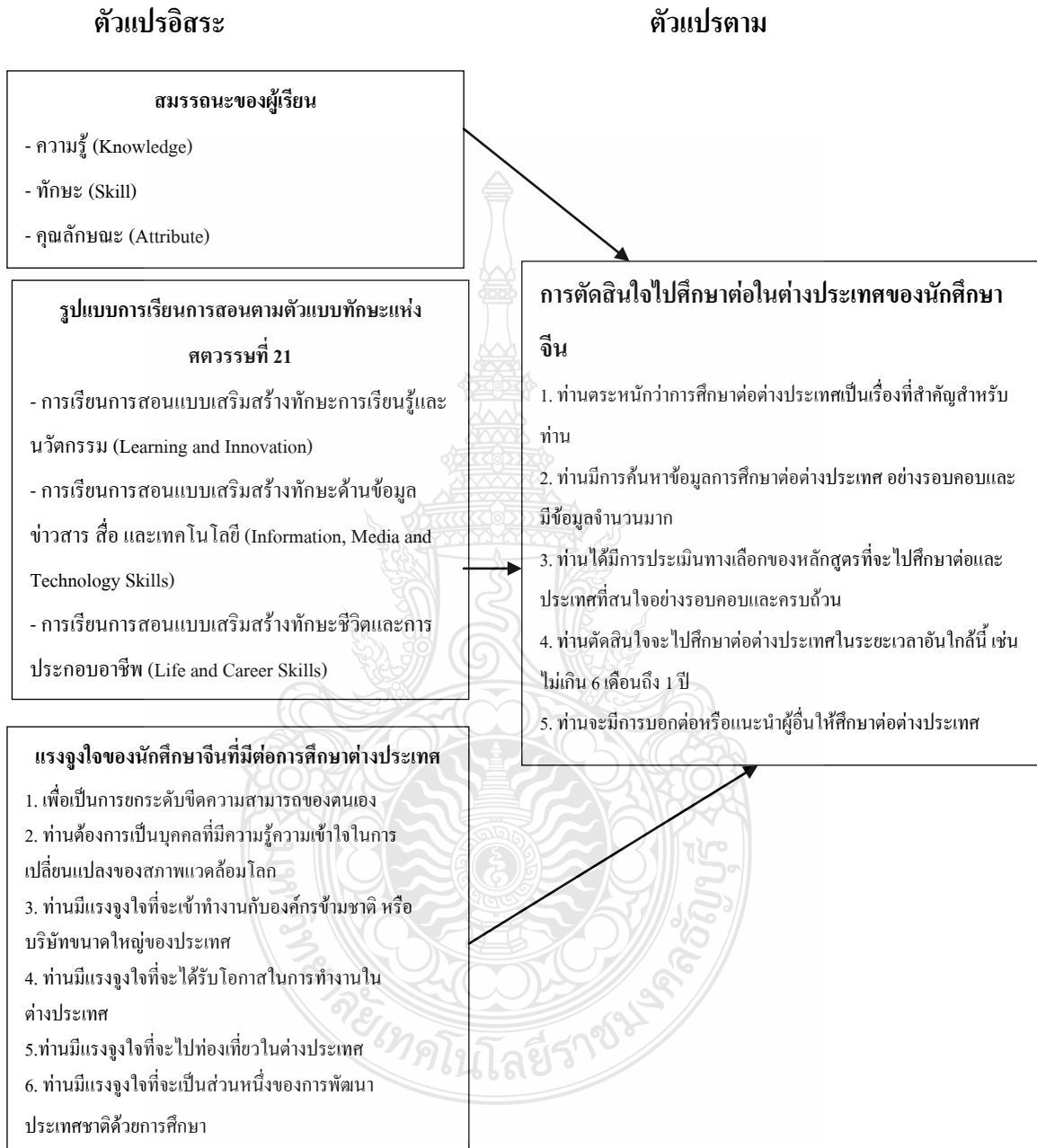
(2) รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation)
- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills)
- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills)

(3) แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

- 1.2 ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาที่เมืองหนานหนิง มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้มุ่งทำการศึกษาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนกันยายน 2556 จนถึงเดือนเมษายน 2557
4. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือกลุ่มนักศึกษาชาวจีน ที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบประชากรที่ชัดเจน จึงใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ W.G. Cochran (1977) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน และเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอจึงใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 หมายถึงการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่เสริมสร้างทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อและเทคโนโลยี ด้านชีวิตและการประกอบอาชีพ

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 หมายถึง คุณลักษณะ องค์ประกอบที่นักศึกษาจีนพึงมีและต้องได้รับจากสถานบันการศึกษาเพื่อให้สามารถมีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้นในสังคมและการทำงาน

การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation) หมายถึง การเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่มีการสอนและสนับสนุนผู้เรียนให้มีการสร้างการความคิดริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และการนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) หมายถึง การเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่มีการสอนและสนับสนุนผู้เรียนให้รู้ทันข้อมูลข่าวสาร รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชาญฉลาด

การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills) หมายถึง การเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่มีการสอนและสนับสนุนผู้เรียนให้มีทักษะที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ รู้จุดหมายของชีวิต มีแรงบันดาลใจ รู้จักการวางแผน กล้าตัดสินใจ มีความเป็นผู้นำ และรู้จักรับผิดชอบต่อสังคม

สมรรถนะของผู้เรียน หมายถึง องค์ประกอบทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ในภายในตัวตนของผู้เรียน ซึ่งจะผลักดันให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่ของการเรียนหนังสือตามหลักสูตรที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืน

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่ได้รับเรียนรู้มาจากระบบการศึกษา เช่น โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย ก่อนที่นักศึกษาจะไปศึกษาในศาสตร์หรือระดับชั้นอื่น ซึ่งจะเป็พื้นฐานความรู้ที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดความคาดหวังในความรู้ใหม่ ๆ จากการศึกษาต่างประเทศ

ทักษะ หมายถึง ความชำนาญในการเรียนรู้หรือการพัฒนาทางด้านการศึกษาของตนเองที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาจีนท่านนั้นสามารถที่จะปฏิบัติตนและทำการศึกษาในระบบการศึกษาของต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมและสามารถนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา

คุณลักษณะ หมายถึง ทศนคติ เจตคติ ความประพฤติด้านการศึกษานักศึกษาจีนซึ่งจะเป็นลักษณะหรือองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการศึกษาต่อในต่างประเทศ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจจะทำการศึกษาต่อในต่างประเทศ

แรงจูงใจ หมายถึง ความรู้สึกผลักดันจากภายในตัวบุคคลของนักศึกษชาวจีนที่มีต่อความสนใจในการไปศึกษาต่อในต่างประเทศ

การตัดสินใจ หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษชาวจีน มีแนวโน้มหรือความตั้งใจที่จะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ

การศึกษาต่อต่างประเทศ หมายถึง การที่นักศึกษาจากประเทศหนึ่งมีโอกาสในการเดินทางออกนอกประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือธุรกิจด้านการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน จะรับทราบและเข้าใจถึงความคาดหวังของนักศึกษชาวจีนที่มีต่อการศึกษาต่างประเทศ ทำให้สถาบันการศึกษาในประเทศต่าง ๆ สามารถที่จะนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และการนำเสนอข้อมูลให้มีคุณภาพและความเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อกระตุ้นให้เกิดการบริการและการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือการตัดสินใจของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาต่างชาติ โดยเฉพาะนักศึกษชาวจีน นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนใหม่ ๆ จากประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก

1.7.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐ จะทำให้สามารถกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์ และการวางนโยบายด้านการศึกษาให้เกิดความเหมาะสมและจูงใจให้เกิดการเลือกประเทศไทยเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการถ่ายทอดแนวคิด ทัศนคติของประเทศไทยไปสู่ประเทศจีนผ่านทางนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย

1.7.3 ประโยชน์ต่อนักวิจัย โดยการศึกษาครั้งนี้ได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษชาวจีนที่มีผลต่อการศึกษาต่างประเทศโดยผ่านแรงจูงใจซึ่งจะทำให้ทราบและเข้าใจข้อมูลของนักศึกษชาวจีนและมุมมองด้านแรงจูงใจ ตลอดจนมุมมองในสมรรถนะหรือศักยภาพของตน ซึ่งจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาในลำดับต่อไปเพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

2.1.1 ปรัชญาการศึกษาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ของคนในศตวรรษที่ 21

โลกแห่งการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การศึกษาที่ยอมรับกันว่าเป็นการสร้างความรู้ ความสามารถ และพัฒนาศักยภาพของคน ได้แก่การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การให้โอกาสแก่ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของแต่ละคนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยปราศจากข้อจำกัด ทั้งระดับสติปัญญา ความสามารถในการรับรู้ และอื่น ๆ อีกทั้งยังหวังว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับ เวลา และสถานที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ ในทุกระดับ ในลักษณะที่เรียกว่า Constructionism

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology - ICT) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การศึกษาในอุดมคติเป็นจริงได้ เพราะสามารถแสดงอักษรภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว รวมถึงการสร้างสถานการณ์เสมือนจริง (Virtual Situation) ได้เหมือน ๆ กับที่หนังสือ หนังสือภาพ เทปเสียง วีดิทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีทั้งหมด รวมทั้งเพิ่มการปฏิสัมพันธ์

(Interaction) กับผู้ใช้ได้ และสร้างเครือข่ายให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างไร้ขอบเขต ในแง่ของสถานที่ที่แตกต่างคนละแห่งกัน

2.1.2 บัณฑิตในศตวรรษที่ 21

ในโลกยุคปัจจุบันและอนาคตมีการแข่งขันสูงขึ้น ๆ และก็มีภาวะโลกาภิวัตน์มากขึ้น ๆ บัณฑิตที่จบการศึกษาเข้าสู่แวดวงธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือเรียกง่าย ๆ ว่า ตลาดแรงงานนั้นก็ถูกคาดหวังสูงว่าจะมีความรู้ความสามารถ เพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้ทันที แต่ในความเป็นจริง บัณฑิตจำนวนไม่น้อยถูกประเมินว่ายังมีความรู้ความสามารถไม่พอเพียง ซึ่งก็คงจะเกิดจากหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือ โลกของความรู้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม นั้นมีการปรับตัว และสามารถทำได้อย่างรวดเร็วเพื่อการแข่งขันในตลาดเชิงธุรกิจ ในขณะที่ภาคการศึกษา ขยับตัวช้าและขาดการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภาคธุรกิจภาคอุตสาหกรรมเหล่านั้น ทำให้บัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วต้องได้รับการถ่ายทอดความรู้ เรียนรู้เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนเริ่มปฏิบัติงาน รวมถึงต้องมีศักยภาพที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รับข้อมูล ความรู้ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยไปตลอดชีวิตการทำงาน ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นคุณสมบัติที่ต้องมีและต้องใช้สำหรับบัณฑิตศตวรรษที่ 21 จึงต้องไปรู้ ใฝ่งานประสานสัมพันธ์ มุ่งมั่นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน รวมถึงการมีอิสระทางความคิด และมีจิตวิสัยคือรู้และรักที่จะค้นหาความรู้ใหม่ ๆ มิฉะนั้นก็จะหางานอาชีพที่ดีได้ยาก ยิ่งในอนาคต ตลาดแรงงานจะเปิดกว้างไร้พรมแดน เช่นเดียวกับสินค้า ถ้าแข่งขันไม่ได้ ตำแหน่งงานที่ดี มันคง ผลตอบแทนสูงอาจกลายเป็นของคนต่างชาติไปเสียส่วนใหญ่ก็เป็นไปได้ (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553)

2.1.3 ครูในศตวรรษที่ 21

ด้วยความเป็นนักวิชาการ ครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ถูคาดหวังว่าต้องติดตามความก้าวหน้าด้านวิชาการต้องทำงานวิจัย ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ให้บริการวิชาการด้วย ทำให้ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบค่อนข้างมาก ในการสำรวจภาระงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน โดยเฉลี่ยพบว่าภาระงาน 75 % เป็นงานจัดการเรียนการสอน 20% ทำงานวิจัย และ 5 % เป็นภาระงานบริการวิชาการ แต่หากศึกษาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยพบว่ามีเพียง 25 - 30 % เท่านั้นที่มีโอกาสทำวิจัย ได้รับทุนวิจัยและกำลังทำวิจัยอยู่ อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยและอาจารย์ก็ถูกคาดหวังให้ทำการศึกษาวิจัยมากขึ้น ๆ เพื่อผลักดันให้สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยมาพัฒนาประเทศ และแม้ว่าจะมีการกำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัยว่าบางมหาวิทยาลัยมุ่งเป้าเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย บางสถาบันมุ่งเป้าเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น แต่เกณฑ์การประเมินเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการสูงขึ้นในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

นั้น ก็ยังให้นำหนักกับผลงานวิจัยค่อนข้างมาก สวนทางกับงานที่ปฏิบัติ (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553)

2.1.4 สภาพของการเรียนรู้ในโลกแห่งการเรียนรู้ยุคปัจจุบันและอนาคตและครุมืออาชีพ

สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ (2553) กล่าวว่า จากปัจจัยของการเรียนรู้ และความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากดังได้กล่าวมาแล้ว จึงทำให้ “ครู” หรือ “อาจารย์” ต้องปรับตัวในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ได้ “ผลผลิต” ทั้งในด้าน “ความรู้” ที่จะถ่ายทอดและ “บัณฑิต” ที่มีคุณภาพ โดย

1. ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ตรวจสอบ คุณภาพ” ของความรู้ “คุณค่า” ของความรู้ “ความแม่นยำ” ของความรู้ ที่จะนำมาถ่ายทอด

2. “ใช้ความรู้” นั้น ๆ เป็นฐาน ในการถ่ายทอดต่อผู้เรียน ตามระดับความเหมาะสม เพื่อให้ตนเองและผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ประยุกต์ในการแก้ปัญหา หรือหาหนทางพัฒนางานที่เกี่ยวข้อง หรือนำไปใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันความรู้ที่ถ่ายทอดควรถ่ายทอดทั้งเนื้อหาความรู้ (Cognitive) วิถีปฏิบัติ หรือความสามารถในการใช้ (Skills) และเจตคติ (attitude)

3. ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับความรู้ในศาสตร์เฉพาะทางแห่งตน เพราะปัจจุบันต้องใช้ความรู้แบบองค์รวม หรือ สหวิทยาการมากขึ้น

4. “พิสูจน์” และ “สร้าง” ความรู้ คือทั้งพิสูจน์ความรู้ที่ติดตามมาว่าเป็นจริง แม่นตรง ทั้งในภาพรวม และมีความถูกต้องเมื่อนำมาใช้ในแต่ละประเทศ แต่ละภูมิภาค ที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน รวมถึงสร้างความรู้ใหม่ขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย ซึ่งอาจต่อยอดจากความรู้ที่มีผู้ค้นพบมาแล้ว รวมถึงนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยนั้นมาใช้ในการถ่ายทอดหรือปฏิบัติงาน

5. “ถ่ายทอด” ความรู้ตามแนวคิดของการเรียนรู้สมัยใหม่ ที่ผู้เรียนมีอิสระในการรับรู้ และสร้างศักยภาพให้ผู้เรียนรู้จักหาความรู้ด้วยตนเอง และ “ชี้นำ” การเรียนรู้ในลักษณะของ mentor และพัฒนา “วิธีวิทยาในการสอน” ให้เพิ่มการมี “ปฏิสัมพันธ์” กับผู้เรียน

6. “อาศัย” เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียน “เข้าถึง” ความรู้ได้แบบไม่มีขีดจำกัดว่าต้องเรียนเฉพาะในห้องเรียน หรือต้องเรียนจากครูเท่านั้น

7. “สร้างผู้เรียน” ให้รู้จักคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล มีจิตวิจัย ใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหา หรือพัฒนา

8. “พัฒนาตนเอง” ให้ศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รู้จักเผยแพร่ และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และยึดมั่นในหลักบูรณาการความรู้แบบสหวิทยาการ

2.1.5 ปัจจัยสำคัญด้านการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ระบุไว้ 5 ประการคือ (วิจารณ์ พานิช, 2555)

1. Authentic learning

การเรียนรู้ที่แท้จริงอยู่ในโลกจริงหรือชีวิตจริง การเรียนวิชาในห้องเรียนยังไม่ใช่การเรียนรู้ที่แท้จริง ยังเป็นการเรียนแบบสมมติ ดังนั้น ครูเพื่อศิษย์จึงต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้เรียนในสภาพที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่สุด กล่าวในเชิงทฤษฎีได้ว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับบริบทหรือสภาพแวดล้อม ในขณะที่เรียนรู้ ห้องเรียนไม่ใช่บริบทที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในมิติที่ลึกเพราะห้องเรียนไม่เหมือนสภาพในชีวิตจริง การสมมติโจทย์ที่คล้ายจะเกิดในชีวิตจริงก็ได้ความสมจริงเพียงบางส่วน แต่หากไปเรียนในสภาพจริงก็จะได้การเรียนรู้ในมิติที่ลึกและกว้างขวางกว่าสภาพสมมติ การออกแบบการเรียนรู้ให้ศิษย์เกิด “การเรียนรู้ที่แท้” (authentic learning) เป็นความท้าทายต่อครูเพื่อศิษย์ ในสภาพที่มีข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรอื่น ๆ รวมทั้งจากความเป็นจริงว่า เด็กนักเรียนในเมืองกับในชนบทมีสภาพแวดล้อมและชีวิตจริงที่แตกต่างกันมาก

2. Mental Model Building

การเรียนรู้ในระดับสร้างกระบวนการทัศน์อาจมองอีกมุมหนึ่งว่า เป็น authentic learning แนวหนึ่ง ผมมองว่านี่คือ การอบรมบ่มนิสัย หรือการปลูกฝังความเชื่อหรือค่านิยมในถ้อยคำเดิมของเรา แต่ในความหมายข้อนี้เป็นการเรียนรู้วิธีการนำเอาประสบการณ์มาสังสมจนเกิดเป็นกระบวนการทัศน์ (หรือความเชื่อ ค่านิยม) และที่สำคัญกว่านั้นคือ สังสมประสบการณ์ใหม่ เอามาได้แย้งความเชื่อหรือค่านิยมเดิม ทำให้ละจากความเชื่อเดิมหันมายึดถือความเชื่อหรือกระบวนการทัศน์ใหม่ นั่นคือ เป็นการเรียนรู้ (how to learn, how to unlearn/ delearn, how to relearn) ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้เป็นคนที่มีความคิดเชิงกระบวนการทัศน์ชัดเจน และเกิดการเรียนรู้เชิงกระบวนการทัศน์ใหม่ได้ แต่การจะมีทักษะหรือความสามารถขนาดนี้ จำต้องมีความสามารถรับรู้ข้อมูลหลักฐานใหม่ ๆ และนำมาสังเคราะห์เป็นความรู้เชิงกระบวนการทัศน์ใหม่ได้

3. Internal Motivation

การเรียนรู้ที่แท้จริงขับเคลื่อนด้วยฉันทะ ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวคนไม่ใช่ขับเคลื่อนด้วยอำนาจของครูหรือพ่อแม่ เด็กที่เรียนเพราะไม่อยากจะขี้ใจหรือพ่อแม่จะเรียนได้ไม่ดีเท่าเด็กที่เรียนเพราะอยากเรียน เมื่อเด็กมีฉันทะและได้รับการส่งเสริมที่ถูกต้องจากครู วิริยะ จิตตะ และวิมังสา (อิทธิบาทสี่) ก็จะตามมา ทำให้เกิดการเรียนรู้ในมิติที่ลึกซึ้งและเชื่อมโยง

4. Multiple Intelligence

เวลานี้เป็นที่เชื่อกันทั่วไปแล้วว่า มนุษย์เรามีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) และเด็กแต่ละคนมีความถนัดหรือปัญญาที่ติดตัวมาแต่กำเนิดต่างกัน รวมทั้งสไตล์การเรียนรู้ก็ต่างกัน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายต่อครูเพื่อศิษย์ในการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน และจัดให้การเรียนรู้ส่วนหนึ่งเป็นการเรียนรู้เฉพาะตัว (personalized learning) เรื่องนี้มีการวิจัยและการออกแบบการเรียนรู้ได้มากมาย ดังตัวอย่าง Universal Design for Learning ซึ่งก็คือ เครื่องมือสร้างความยืดหยุ่นหลากหลายในการออกแบบการเรียนรู้นั่นเอง

5. Social Learning

การเรียนรู้เป็นกิจกรรมทางสังคม หากยึดหลักการนี้ ครูเพื่อศิษย์ก็จะสามารถออกแบบกระบวนการทางสังคมเพื่อให้ศิษย์เรียนสนุก และเกิดนิสัยรักการเรียน เพราะการเรียนจะไม่ใช่วิจัยกิจกรรมส่วนบุคคลที่หงอยเหงาเมื่อ อย่าคิดทฤษฎีหรือเชื่อตามหนังสือจนเกินไปจนไม่กล้าทดลองวิธีคิดใหม่ ๆ ที่อาจจะเหมาะสมต่อศิษย์ของเรามากกว่าแนวคิดแบบฝรั่ง เราอาจยึดหลักการเรียนรู้ตามแบบของเราที่เหมาะสมต่อบริบทสังคมไทยขึ้นมาใช้เองก็ได้

2.1.6 ภารกิจหลักของ ตัวแบบ Partnership for 21st Century Skills

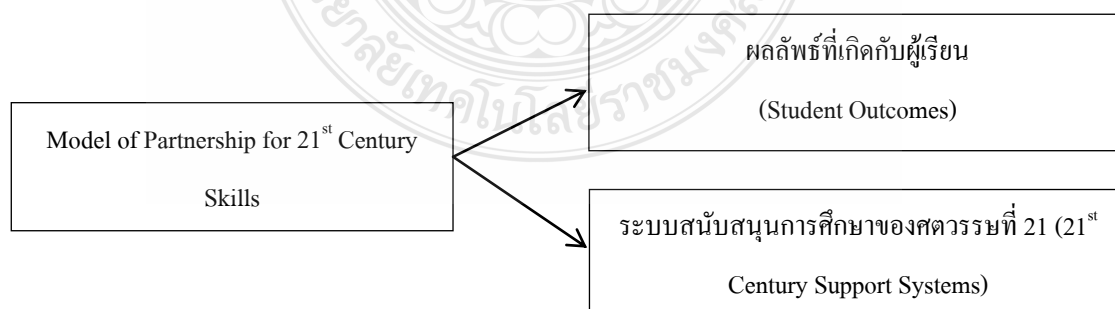
Mishra & Kereluik (2011) ได้กล่าวว่าอะไรคือการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ Mishra & Kereluik (2011) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้กลายมาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของการบรรยายด้านการศึกษา ทั้งนี้ศตวรรษที่ 21 เป็นช่วงเปลี่ยนข้ามไปยังยุคใหม่ที่มีการผสมผสานและรวบรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้าด้วยกัน ทั้งนี้การศึกษาในศตวรรษใหม่นี้ จะต้องการแนวคิดหรือวิธีการคิด การเรียนและการสอนแบบใหม่ เพื่อสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ซึ่งจะกลายเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญที่นักการศึกษาหลายฝ่ายต่างร่วมกันวิจัยเพื่อสร้างเป็นรูปแบบและนำเสนอแนวปฏิบัติต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาเรียนรู้ให้เกิดขึ้นเช่นกัน (Mishra & Kereluik, 2011)

ดังนั้นการสร้างทักษะเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นลักษณะของการศึกษาวิจัยในเชิงบูรณาการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้สำหรับการดำรงชีพในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันกรอบแนวคิดของการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีตัวแบบ (Model) ที่น่าสนใจและนำเสนอในโอกาสนี้มี 2 ตัวแบบได้แก่ตัวแบบของภาคีเครือข่ายภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills, 2012) และตัวแบบของกลุ่มเมทีริ (Metiri Group)

การจัดวางระบบการศึกษาในสหรัฐอเมริกาให้มีความพร้อม ซึ่งได้พัฒนาโดยหน่วยงานภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills) หรือ P21 ซึ่งมีโครงการจากการผสมผสานอย่างแข็งแกร่งของเนื้อหาความรู้และการสนับสนุน โดยใช้ทักษะเฉพาะ และความรู้ขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการสร้างความสำเร็จในแต่ละบุคคล ตลอดจนการสร้างความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ในประเด็นหลักของความรู้จะประกอบไปด้วยทักษะหลายทักษะที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในโลกยุคดิจิทัลและโลกาภิวัตน์ เช่น การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) การสื่อสารและการมีส่วนร่วม (Communication and Collaboration) เป็นต้น ทั้งนี้กรอบแนวคิดของ P21 ได้เกิดขึ้นนอกเหนือจากฐานคิดที่ปัจเจกบุคคลจะมีการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี ความมากมายของข้อมูล และความทันสมัยของเทคโนโลยีอย่างไม่เคยมีมาก่อนในการสื่อสารและการมีส่วนร่วมของบุคคลทั่วโลก เพื่อให้เกิดความสำเร็จในยุคดิจิทัลและโลกาภิวัตน์ของแห่งศตวรรษที่ 21 แต่ละบุคคลจะต้องมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ได้อย่างกว้างไกล และทักษะที่เป็นนวัตกรรมที่สัมพันธ์กับข้อมูลสื่อและเทคโนโลยี ทั้งนี้ P21 ได้ยืนยันว่าทักษะทางนวัตกรรมและการเรียนรู้มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะมีการเตรียมความพร้อมของตนเองให้สามารถดำรงชีวิตและทำงานในยุคศตวรรษที่ 21

ทั้งนี้องค์ประกอบทั้งหมดในโมเดลหรือตัวแบบที่น่าเสนอนี้ได้ผ่านการนิยาม การพัฒนา และการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนจากผู้เชี่ยวชาญชั้นนำ นักวิชาการศึกษา นักธุรกิจ ผู้ปกครอง และสมาชิกของชุมชน ซึ่งตัวแบบนี้บางครั้งจะมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ตัวแบบประกายรุ้ง (Rainbow Model)” ดังมีรายละเอียดที่สำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้ (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์, 2554 ; Partnership for 21st Century Skills, 2012)

ทั้งนี้การพัฒนา 21st Century Skills จะประกอบไปด้วย 2 ส่วนที่สำคัญที่จะทำให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 การพัฒนา 21st Century Skills

ที่มา: ดัดแปลงจากแนวคิดของ Partnership for 21st Century Skills

การที่จะกำหนดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์นั้น ทาง Partnership for 21st Century Skills ได้คิดค้นและสร้างองค์ประกอบที่สำคัญขึ้นมา 2 องค์ประกอบในการสร้างทักษะ ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) จะกล่าวถึงผลลัพธ์ที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนรู้ในระบบการศึกษาในวิชาแกนหลักหรือแนวคิดสำคัญของการเรียนรู้ (Core Subjects and 21st Learning Themes) ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษ การอ่าน หรือศิลปะการใช้ภาษา เศรษฐศาสตร์ ภาษาสำคัญของโลก วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการปกครองและหน้าที่พลเมือง ซึ่งผลลัพธ์ที่เป็นที่ต่องานนี้จะมีบทบาทสำคัญในการนำไปกำหนดทักษะที่สำคัญและจำเป็นแห่งศตวรรษที่ 21 จากวิชาแกนหลักสำคัญเหล่านั้น ทาง Partnership for 21st Century Skills ได้นำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ซึ่งการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันจะต้องดำเนินการ เพื่อให้ผลลัพธ์ของผู้เรียนหรือนักเรียนเกิดขึ้น ดังต่อไปนี้

1.1 จิตสำนึกต่อโลก (Global Awareness) เพื่อให้เกิดจิตสำนึกต่อโลกจะต้องมีการใช้ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในการสร้างความรู้และความเข้าใจเพื่อกำหนดประเด็นสำคัญต่อการสร้างสังคมโลกที่ดี โดยการกำหนดให้มีการเรียนรู้จากการมีส่วนร่วมในการทำงาน เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนวัฒนธรรม ศาสนา และวิถีการดำเนินชีวิตแบบอยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมตามหน้าที่ทางสังคมที่อาจแตกต่างกันได้อย่างรอบด้าน

1.2 ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy)

ปัจจุบันการดำเนินงานของภาคธุรกิจมีการขยายตัวไปทั่วโลก จากความต้องการที่มีเกิดขึ้น และทรัพยากรที่จำกัดธุรกิจจึงต้องเคลื่อนย้ายฐานการผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม (Hill, 2012) ทำให้การดำเนินงานด้านธุรกิจมีความซับซ้อนและจำเป็นที่จะต้องเข้าใจหลักการเพื่อให้สามารถทำงานหรือบริหารธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

1.3 ความรู้พื้นฐานด้านความเป็นพลเมือง (Civic Literacy) หมายถึง การสร้างประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมทางสังคมผ่านแนวทางหรือวิธีการสร้างความรู้และความเข้าใจในกระบวนการทางการเมืองการปกครองที่ถูกต้อง

1.4 ความรู้พื้นฐานด้านสุขภาพอนามัย (Health Literacy) หมายถึง ความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐานในด้านข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับภาวะสุขภาพอนามัยและนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิต โดยจะต้องมีความเข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข รวมทั้งการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขภาพ
อนามัย ห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย

1.5 ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) หมายถึง การวิเคราะห์
ประเด็นสำคัญด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและกำหนดวิธีการในการป้องกันแก้ไขรวมทั้งการ
อนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมเหล่านั้น ด้วยภูมิความรู้และความเข้าใจขั้นพื้นฐานต่อการอนุรักษ์และ
ป้องกันสภาพแวดล้อม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และป้องกันสภาพแวดล้อมดังกล่าว

สำหรับองค์ประกอบที่ 1 ทาง Partnership for 21st Century Skills ได้กำหนดผลลัพธ์ที่ควร
จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนไว้ 5 ผลลัพธ์ ได้แก่ (1) จิตสำนึกต่อโลก (Global Awareness) (2) ความรู้พื้นฐาน
ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and
Entrepreneurial Literacy) (3) ความรู้พื้นฐานด้านความเป็นพลเมือง (Civic Literacy) (4) ความรู้พื้นฐาน
ด้านสุขภาพอนามัย (Health Literacy) และ (5) ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental
Literacy) ซึ่งทั้ง 5 ผลลัพธ์จะนำไปสู่การกำหนดทักษะที่ควรจะเป็นของ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แต่
ทั้งนี้องค์ประกอบที่ 1 ที่นำเสนอไม่เพียงพอต่อการสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพราะจะต้องมี
องค์ประกอบที่ 2 ผสมผสานจนเกิดการบูรณาการอย่างสมบูรณ์

2. องค์ประกอบที่ 2 ระบบสนับสนุนการศึกษาของศตวรรษที่ 21 (21st Century Support
Systems) ทาง Partnership for 21st Century Skills ได้นำเสนอองค์ประกอบนี้ถึงการเป็นปัจจัย
สนับสนุนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สรุศักดิ์ ปาเส,
2556) ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญจะประกอบไปด้วย

2.1 การประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 (Assessment of 21st Century Skills) (สรุศักดิ์
ปาเส, 2556)

(1) สร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบ
มาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน

(2) เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุง
แก้ไขงาน

(3) ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิด
ประสิทธิภาพสูงสุด

(4) สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนให้เป็น
มาตรฐานและมีคุณภาพ

2.2 หลักสูตรและการสอนในศตวรรษที่ 21 (21st Century Curriculum & Instruction)
(สรุศักดิ์ ปาเฮ, 2556)

- (1) การสอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก
- (2) สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา และสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency-based)
- (3) สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน การเรียนรู้แบบสืบค้น และวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด
- (4) บูรณาการแหล่งเรียนรู้ (Learning Resources) จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียน

2.3 การพัฒนาทางวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 (21st Century Professional Development)
(สรุศักดิ์ ปาเฮ, 2556)

- (1) จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดคุณศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม
- (2) สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย
- (3) สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึกเกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณ และทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ
- (4) เป็นยุคแห่งการสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นตัวแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ
- (5) สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนสติปัญญา จุดอ่อนจุดแข็งในตัวผู้เรียน เหล่านี้เป็นต้น
- (6) ช่วยให้ครูได้เกิดการพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นเพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้
- (7) สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนารการเรียนรู้

(8) แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น

(9) สร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

2.4 สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Environment) (สรุศักดิ์ ปาเฮ, 2556)

(1) สร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียน การรับการสนับสนุนจากบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อหนุน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผล

(2) สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในด้านการให้การศึกษา การมีส่วนร่วม การแบ่งปันสิ่งปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกันรวมทั้งการบูรณาการหลอมรวมทักษะหลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน

(3) สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท โดยเฉพาะการเรียนแบบโครงการ

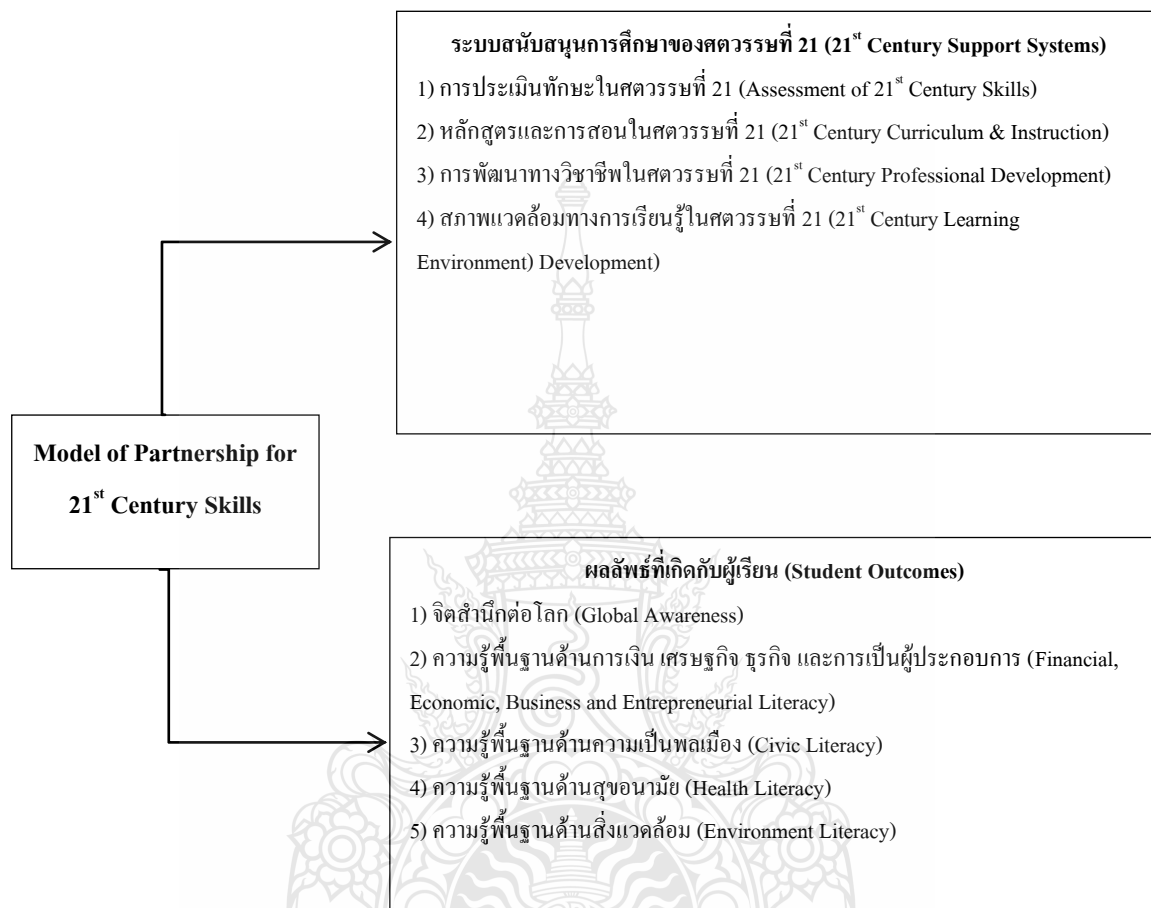
(4) สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

(5) ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคล

(6) นำไปสู่การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชนทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์ที่กล่าวมาทั้งหมดในเบื้องต้นนั้น เป็นการสร้างกรอบแนวคิดของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านกระบวนการวิจัยโดย Partnership for 21st Century Skills เป็นตัวแบบที่นำเสนอในรายละเอียดของตัวแปรหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ในสังคมยุคใหม่ที่ต้องคำนึงถึง และต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่ายทั้งครู นักเรียน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย (Stakeholders)

สำหรับองค์ประกอบที่ 2 จะเป็นองค์ประกอบสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นให้เกิดการสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้และนำไปสู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย (1) การประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องสร้างการประเมินที่เหมาะสมและนำผลสะท้อนมาปรับปรุงกระบวนการของการเรียนการสอน (2) หลักสูตรและการสอนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก การเสริมสร้างความรู้ให้ผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีการสืบค้นเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม (3) การพัฒนาทางวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับนักเรียน และ (4) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ใน

ศตวรรษที่ 21 สนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ทั้งนี้จากรายละเอียดที่นำเสนอทั้งสององค์ประกอบสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ที่มา: ดัดแปลงจากแนวคิดของ Partnership for 21st Century Skills

2.1.7 ตัวแบบ Model of Partnership for 21st Century Skills

จากภาพที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่า ตัวแบบ Model of Partnership for 21st Century Skills จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 คือ องค์ประกอบผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) โดยมองถึงผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหรือนักเรียน ผสมผสานกับการสนับสนุนโดยองค์ประกอบที่ 2 คือ ระบบสนับสนุนการศึกษาของศตวรรษที่ 21 ที่ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การเกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จากการศึกษาตาม Model of Partnership for 21st Century Skills จะพบว่าทักษะสามารถแบ่งออกได้ เป็น 3 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills)

ทักษะนี้ได้มุ่งเน้นพื้นฐานแห่งการสร้างสรรค์ การคิดแบบมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และ การมีส่วนร่วมในการทำงาน (สรุศักดิ์ ปาเส, 2556) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creatively and Innovation) ประกอบด้วย การคิดสร้างสรรค์ (Think Creativity)

1.2 การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ประกอบด้วยประสิทธิภาพของการใช้เหตุผล (Reason Effectively) ใช้รูปแบบที่ชัดเจนในเชิงเหตุผลทั้ง ในเชิงนิรนัย (Inductive) และอุปนัย (Deductive) ได้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การใช้ วิธีคิดเชิงระบบ (Use Systems Thinking) สามารถวิเคราะห์จากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ได้อย่าง เป็นองค์รวมทั้งหมดและเป็นระบบครบวงจรในวิธีคิดหรือกระบวนการคิดนั้น ประสิทธิภาพในการ ตัดสินใจ (Make Judgments and Decisions)

1.3 การสื่อสารและการมีส่วนร่วม (Communication and Collaboration) ประกอบด้วย การสื่อสารได้ชัดเจนมีประสิทธิภาพ (Communication Clearly)

2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills)

ทักษะนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทันต่อกระแสของการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ (สรุศักดิ์ ปาเส, 2556)

2.1 ความรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศ (Information Literacy) ประกอบด้วย การเข้าถึง และการประเมินสารสนเทศ (Access and Evaluate Information)

2.2 ความรู้พื้นฐานด้านสื่อ (Media Literacy) ประกอบด้วย ความสามารถในการ วิเคราะห์สื่อ (Analyze Media)

2.3 ความรู้พื้นฐานด้านไอซีที (ICT: Information, Communication and Technology Literacy) ประกอบด้วยประสิทธิผลของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (Apply Technology Efficiency)

3. ทักษะชีวิตและงานอาชีพ (Life and Career Skills)

ทักษะนี้มุ่งเน้นการกำหนดทักษะภายใต้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่ไม่ สมบูรณ์เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมแห่งศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการเรียนรู้กับชีวิตจริงมี ความแตกต่างกัน ทักษะนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญในด้านต่าง ๆ (สรุศักดิ์ ปาเส, 2556) ดังต่อไปนี้

3.1 ความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility and Adaptability) ได้แก่ การปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลง (Adapt to Change)

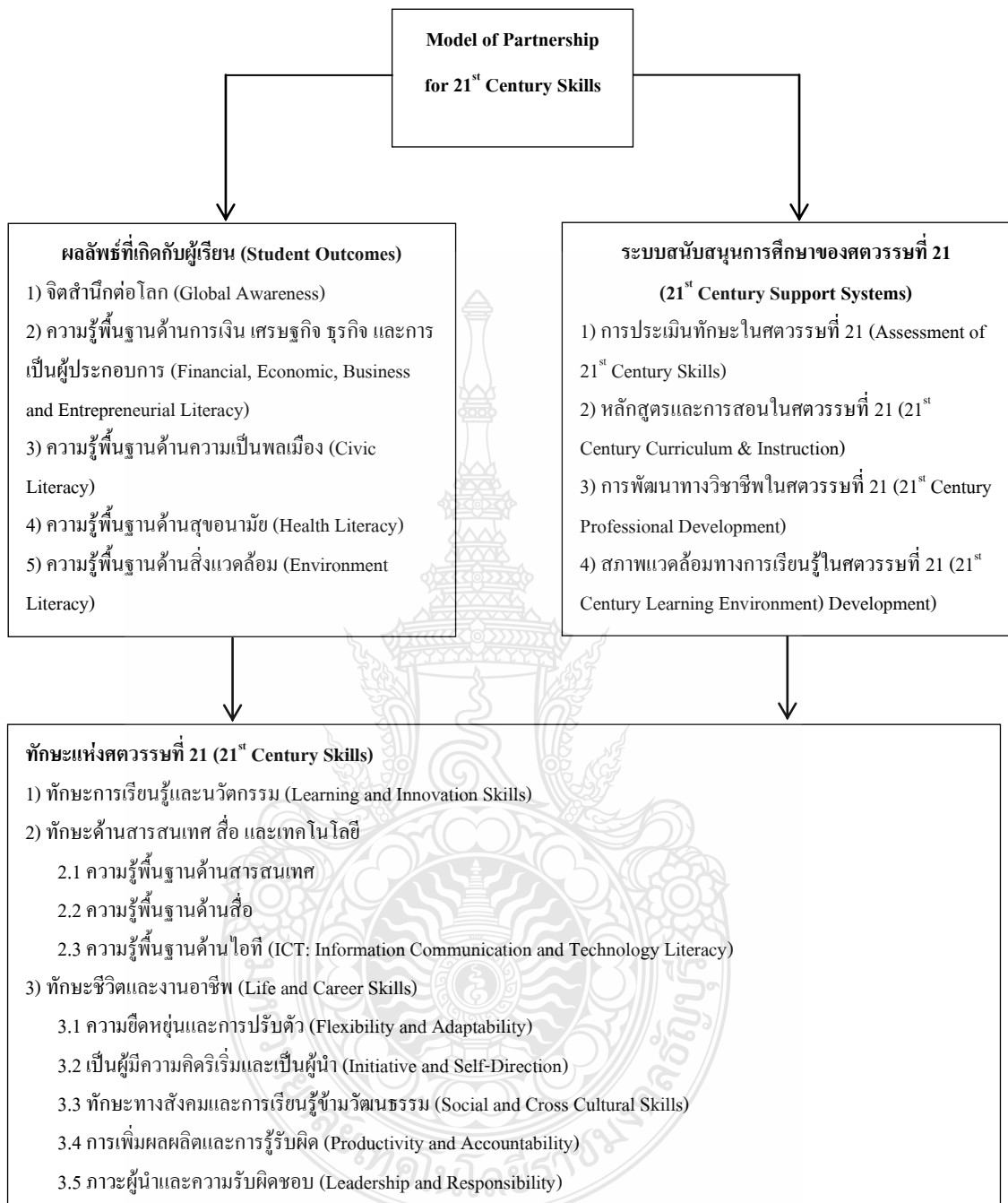
3.2 เป็นผู้มีความคิดริเริ่มและเป็นผู้นำ (Initiative and Self-Direction) ได้แก่ การจัดการด้านเป้าหมายและเวลา (Manage Goals and Time)

3.3 ทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Skills) ประกอบด้วยประสิทธิผลเชิงปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interact Effectively with Others)

3.4 การเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบ (Productivity and Accountability) ประกอบด้วยการจัดการโครงการ (Manage Projects)

3.5 ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility) ครอบคลุมความเป็นตัวแบบและเป็นผู้นำคนอื่น (Guide and Lead Others)

ทั้งนี้จะพบว่าองค์ประกอบผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcome) และระบบสนับสนุนการศึกษาของศตวรรษที่ 21 (21st Century Support Systems) เป็นปัจจัยสำคัญที่นำมาใช้ในการกำหนดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะที่จำเป็นนี้จะประกอบไปด้วย 3 ทักษะ ได้แก่ (1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ที่มุ่งเน้นพื้นฐานแห่งการสร้างสรรค์ การคิดแบบมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในการทำงาน (2) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทันต่อกระแสของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศ ด้านสื่อและด้านไอซีที (3) ทักษะชีวิตและงานอาชีพ (Life and Career Skills) เป็นทักษะที่เกิดขึ้นจากการที่ปัจจุบันการศึกษาในห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน การเรียนรู้นอกห้องเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยผู้เรียนต้องมีทักษะประกอบไปด้วยความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility and Adaptability) เป็นผู้มีความคิดริเริ่มและเป็นผู้นำ (Initiative and Self-Direction) ทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Skills) การเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบ (Productivity and Accountability) และภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility) จากการนำเสนอของ Model of Partnership for 21st Century Skills จึงสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 Model of Partnership for 21st Century Skills

ที่มา: ดัดแปลงจากแนวคิดของ Partnership for 21st Century Skills

2.1.8 Model of en Gauge 21st Century Skills

โมเดล (Model) ดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นมาโดยกลุ่มเมทีริ (Metiri Group) และห้องวิจัยการศึกษาเขตภาคกลางตอนเหนือ (NCREL : North Central Regional Educational Laboratory) ประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้เสนอกรอบแนวคิดสำคัญสำหรับศตวรรษที่ 21 เมื่อปี 2003 โดยใช้ชื่อว่า “en Gauge 21st Century Skills” ซึ่งแนวคิดนี้ได้เพิ่มความรู้พื้นฐานด้านข้อมูลข่าวสารและรวม “ความอยากรู้”, “ความกล้าเสี่ยง” และ “การจัดการความซับซ้อน” เข้าไว้ในทักษะหลักด้วย กรอบแนวคิดนี้เน้นเรื่อง “การจัดลำดับความสำคัญ การวางแผน และการจัดการเพื่อมุ่งผลลัพธ์” และเห็นว่า “ความรู้พื้นฐานทางพหุวัฒนธรรม (Multicultural Literacy)” เป็นองค์ประกอบที่ชัดเจนอีกอย่างหนึ่งหากไม่นับกลุ่ม “การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ” แล้ว กรอบความคิด en Gauge นี้เน้นเรื่องความคาบเกี่ยวของหลักสูตรกับเนื้อหาน้อยกว่ากรอบความคิดของกลุ่ม Partnership แต่เน้นในเรื่องเนื้อหาความรู้ตามบริบทมากกว่า (Chris Dede, Ed.D อ้างถึงในวรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์, 2554) ทั้งนี้กรอบแนวคิดของ en Gauge 21st Century Skills ของ NCREL/Metiri Group ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (NCREL / METIRI Group, 2003)

1. ความรู้พื้นฐานในยุคดิจิทัล (Digital-Age Literacy) ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้พื้นฐานเชิงทักษะและข้อมูล ความรู้พื้นฐานทางพหุวัฒนธรรมและจิตสำนึกต่อโลก

2. การคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์ (Inventive Thinking) ประกอบด้วย ความสามารถในการปรับตัว การจัดการความซับซ้อน และความสามารถในการชี้นำตนเอง ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์และความกล้าเสี่ยง การคิดระดับสูงและการใช้เหตุผลที่ดี

3. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) ประกอบด้วย การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และทักษะด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม และความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง การสื่อสารและการโต้ตอบ

4. การเพิ่มผลผลิตในระดับสูง (High Productivity) ประกอบด้วย การจัดลำดับความสำคัญ การวางแผนและการจัดการเพื่อมุ่งผลลัพธ์ การใช้เครื่องมือจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพและเหมาะสม

ทั้งนี้ Model of en Gauge 21st Century Skills จะมีหลายส่วนที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับ Model of Partnership for 21st Century Skills แต่สำหรับ Model of Partnership for 21st Century Skills จะมีการวิเคราะห์หรือมีที่มาที่ไปที่ชัดเจน และมีรายละเอียดที่ครอบคลุม ดังนั้นการศึกษารุ่นนี้

จึงมุ่งศึกษาโดยใช้ Model of Partnership for 21st Century Skills เป็นพื้นฐานขององค์ความรู้ในการศึกษาต่อไป

2.1.9 เกณฑ์การประเมินและคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานภายใต้แนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills)

ในปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถของบุคลากรตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้อุตสาหกรรมทุกประเภทเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยและมีการส่งออกอย่างต่อเนื่อง ต้องเผชิญกับปัญหาของการแข่งขันด้านความสามารถของผลิตภาพแรงงานตลอดจนการลดต้นทุนของทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ทำให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต้องแสวงหาความได้เปรียบในทุก ๆ ด้าน เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งในอนาคตการเปิดเสรีทางการค้า (AEC) จะยิ่งส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านเงินทุนขนาดใหญ่และแรงงานที่มีฝีมือเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในปัจจุบันผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงได้หันมาให้ความสำคัญในการที่จะคัดเลือกและคัดสรรบุคลากรที่มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันที่รุนแรง

ซึ่งในศตวรรษที่ 21 ได้มีแนวความคิดในการคัดเลือกบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาทำงาน ซึ่งบุคลากรจะต้องมีความรู้ความสามารถซึ่งจะประกอบไปด้วยทักษะสำคัญ 5 ประการ ตามแนวคิดของ George DE Metropolis ดังนี้

1. ความร่วมมือ (Collaboration)

เมื่อพนักงานมีความสามารถที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน นายจ้างก็สามารถที่จะใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของพนักงานแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ร่วมกันของมหาวิทยาลัยฟิสิกส์ช่วยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นทีมและพัฒนาทักษะนี้และนำมาใช้ในสถานที่ทำงาน

2. ความเต็มใจที่จะเรียนรู้ (Willingness to learn)

จากการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงของตลาดในลักษณะนี้ นายจ้างที่มีความสามารถรอบด้านจะต้องจะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และทิศทางของธุรกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่ง DE Metropolis ได้กล่าวว่า พนักงานที่ยังอยู่จะต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะตลาด

3. การสื่อสาร (Communication)

DE Metropolis เน้นความสำคัญกับทักษะงานด้านนี้ เนื่องจากการสื่อสารที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นในการถ่ายทอดข้อความ การนำเสนอแผนงาน หรือการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำให้สำเร็จ ในความคิดเห็นของ DE Metropolis การสื่อสารเป็นกุญแจทักษะสำคัญที่ช่วยเพิ่มทักษะด้านอื่น ๆ ที่พนักงานต้องการและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในทุก ๆ รูปแบบของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

4. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking)

การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการวางแผนที่จำเป็น ถึงแม้ว่าความสามารถในการวางแผนจะเป็นทักษะด้านการจัดการ แต่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมกับมัน องค์กรถึงจะประสบความสำเร็จเหมือนในวันนี้

5. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Ability to analyze)

ในฐานะเป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการ DE Metropolis เชื่อว่าคนงานต้องมีคุณภาพอย่างก้าวหน้านี้ พนักงานต้องไขว่คว้าและเข้าใจการทำงานที่ได้รับมอบหมายของพวกเขา DE Metropolis ได้อธิบายว่า ความพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าเกิดจากความตระหนักถึงความต้องการทักษะและการบูรณาการใหม่ ๆ

2.1.10 ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นเพื่อในการเรียนรู้ของนักเรียนทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ มาตรฐานศตวรรษที่ 21 การประเมินผลหลักสูตรการเรียนการสอนการพัฒนาอาชีพและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับระบบสนับสนุนการผลิตที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนในปัจจุบัน

2.1.11 มาตรฐานศตวรรษที่ 21

1. มุ่งเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 นักเรียนมีความรู้ในเนื้อหาและความเชี่ยวชาญ
2. สร้างความเข้าใจระหว่างวิชาหลัก เช่นเดียวกับรูปแบบสหวิทยาการศตวรรษที่ 21
3. เน้นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าความรู้แบบผิวเผิน
4. การมีส่วนร่วมของนักเรียนกับ ข้อมูลและ เครื่องมือ ในโลกแห่งความเป็นจริงและพวกเขาจะพบผู้เชี่ยวชาญในวิทยาลัยหรือในที่ทำงานและ ชีวิตนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อทำงานอย่างแข็งขัน การแก้ปัญหาที่มีความหมาย

5. การมีมาตรการหลาย ๆ รูปแบบของการเรียนรู้

2.1.12 การประเมินด้านทักษะในศตวรรษที่ 21

1. รองรับความสมดุลของการประเมินรวมทั้งมีคุณภาพสูง การทดสอบมาตรฐานที่มีคุณภาพสูงพร้อมกับการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ
2. เน้นข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของนักเรียนที่ถูกฝังลงในการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน
3. การประเมินการใช้เทคโนโลยีให้มีความสมดุล ความชำนาญนักเรียนซึ่งเป็นการวัดทักษะในศตวรรษที่ 21
4. ช่วยให้การพัฒนาคุณภาพนักเรียนนักศึกษาที่แสดงให้เห็นการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการศึกษาและการทำงานในอนาคต
5. ช่วยให้มีมาตรการการประเมินประสิทธิภาพระบบการศึกษาในระดับที่สูง ประเมินถึงสมรรถนะของนักเรียนด้านทักษะในศตวรรษที่ 2

2.1.13 หลักสูตร และการสอนในศตวรรษที่ 21

1. สอนทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแยกกัน ในบริบทของวิชาหลักและรูปแบบสหวิทยาการในศตวรรษที่ 21
2. มุ่งเน้นไปที่การให้โอกาสสำหรับการใช้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ในเนื้อหาและวิธีการตามความสามารถในการเรียนรู้
3. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนแนวทางเพิ่มเติมในการใช้ปัญหาเป็นฐาน และทักษะการคิดขั้นสูง
4. สนับสนุนให้รวมทรัพยากรของชุมชน ภูมิปัญญาชาวบ้าน แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน

การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 จะมีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ทำทนาย และซับซ้อน เป็นการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเต็มไปดด้วยสิ่งทำทนาย และปัญหา รวมทั้งโอกาสและสิ่งที่เป็นไปได้ใหม่ ๆ ที่น่าตื่นเต้น โรงเรียนในศตวรรษที่ 21 จะเป็นโรงเรียนที่มีหลักสูตรแบบยึดโครงการเป็นฐาน (project-based curriculum) เป็นหลักสูตรที่ให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับปัญหาในโลกที่เป็นจริง เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ และคำถามเกี่ยวกับอนาคตเชิงวัฒนธรรม สังคม และสากล

ภาพของโรงเรียนจะเปลี่ยนจากการเป็นสิ่งก่อสร้างเป็นภาพของการเป็นศูนย์รวมประสาท (nerve centers) ที่ไม่จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียน แต่จะเชื่อมโยงครู นักเรียนและชุมชน เข้าสู่ชุมคั้งแห่งความรู้ทั่วโลก ครูเองจะเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือให้นักเรียน

สามารถเปลี่ยนสารสนเทศเป็นความรู้ และนำความรู้เป็นเครื่องมือสู่การปฏิบัติและให้เป็นประโยชน์ เป็นการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ และต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการสืบค้น (create a culture of inquiry)

ในศตวรรษที่ 21 การให้การศึกษาตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy of Learning) จะเปลี่ยนไป เน้นทักษะการเรียนรู้ขั้นที่สูงขึ้น (higher order learning skills) โดยเฉพาะทักษะการประเมินค่า (evaluating skills) จะถูกแทนที่โดยทักษะการนำเอาความรู้ใหม่ไปใช้อย่างสร้างสรรค์ (ability to use new knowledge in a creative way) ในอดีตที่ผ่านมา นักเรียนไปโรงเรียนเพื่อใช้เวลาในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อรับเกรด และเพื่อให้จบการศึกษา แต่ในปัจจุบันจะพบปรากฏการณ์ใหม่ที่แตกต่างไป เช่น การเรียนการสอนที่ช่วยให้ให้นักเรียนได้เตรียมตัวเพื่อใช้ชีวิตในโลกที่เป็นจริง (life in the real world) เน้นการศึกษาตลอดชีวิต (lifelong learning) ด้วยวิธีการสอนที่มีความยืดหยุ่น (flexible in how we teach) มีการกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนมีความเป็นคนที่มีความคิดเข้าปัญหา (resourceful) ที่ยังคงแสวงหาการเรียนรู้แม้จะจบการศึกษาออกไป

ลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 จะเป็นหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) ยึดโครงการเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และโลก ในบางโอกาสนักเรียนสามารถร่วมมือ (collaboration) กับโครงการต่าง ๆ ได้ทั่วโลก เป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง พหุปัญญา เทคโนโลยีและมัลติมีเดีย ความรู้พื้นฐานเชิงพหุสำหรับศตวรรษที่ 21 และการประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการเรียนรู้จากการให้บริการ (service) ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

ภาพของห้องเรียน จะขยายกลายเป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (greater community) นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้นำตนเองได้ (self-directed) มีการทำงานทั้งอย่างเป็นอิสระและอย่างร่วมมือกันคนอื่น หลักสูตรและการสอนจะมีลักษณะทำทนายสำหรับนักเรียนทุกคน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักสูตรจะไม่เน้นการยึดตำราเป็นตัวขับเคลื่อน (textbook-driven) หรือแบบแยกส่วน (fragmented) เช่นในอดีต แต่จะเป็นหลักสูตรแบบยึดโครงการและการบูรณาการ การสอนทักษะและเนื้อหาจะไม่เป็นจุดหมายปลายทาง (as an end) เช่นที่เคยเป็นมา แต่นักเรียนจะต้องมีการเรียนรู้ผ่านการวิจัยและการปฏิบัติในโครงการ การเรียนรู้จากตำราจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ความรู้ (knowledge) จะไม่หมายถึงการจดจำข้อเท็จจริงหรือตัวเลข แต่จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการวิจัยและการปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เก่าที่มีอยู่ ทักษะและเนื้อหาที่ได้รับจะเกี่ยวข้องและมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติในโครงการ จะไม่จบลงตรงที่การได้รับทักษะและเนื้อหาแล้วเท่านั้น การประเมินผลจะเปลี่ยนจากการประเมินความจำและความไม่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจต่อการนำไปปฏิบัติ

ได้จริง ไปเป็นการประเมินที่ผู้ถูกประเมินมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองด้วย (self-assessment) ทักษะที่คาดหวังสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่เรียนรู้ผ่านหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการ บูรณาการ ยึดโครงงานเป็นฐาน และอื่น ๆ ดังกล่าวจะเน้นเรื่อง 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) 2) ทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยี (information, media and technology skills) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือ (collaboration) ในการทำงานเป็นทีม การคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) ในปัญหาที่ซับซ้อน การนำเสนอด้วยวาจาและด้วยการเขียน การใช้เทคโนโลยี ความเป็นพลเมืองดี การฝึกปฏิบัติอาชีพ การวิจัย และการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

ดังนั้น การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนะ (perspectives) จาก กระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (tradition paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (new paradigm) ที่ให้โลกของ นักเรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการ ได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ - ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์การ ทัศนคติเชิงบวก ความเคารพตนเอง นวัตกรรม ความสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะและค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นตนเอง ความยืดหยุ่น การจงใจตนเอง และความ ตระหนักในสภาพแวดล้อม และเหนืออื่นใด คือ ความสามารถใช้องค์ความรู้อย่างสร้างสรรค์ (the ability to handle knowledge effectively in order to use it creatively) ถือเป็นทักษะที่สำคัญจำเป็นสำหรับการ เป็นนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นสิ่งที่ท้าทายในการที่จะพัฒนาเรียนเพื่ออนาคต ให้นักเรียนมี ทักษะ ทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพส่วนบุคคล เพื่อเผชิญกับอนาคตด้วยภาพในทางบวก (optimism) ที่มีทั้งความสำเร็จและมีความสุข

2.1.14 การพัฒนาอาชีพในศตวรรษที่ 21

1. ครูมีแนวทางการสอนมีความสามารถสำหรับการบูรณาการทักษะใน ศตวรรษที่ 21 เครื่องมือและกลยุทธ์การเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนของพวกเขา
2. การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการทำโครงงาน
3. แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจริงสามารถเพิ่มการแก้ปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์และอื่น ๆ ทักษะในศตวรรษที่ 21
4. ช่วยให้มีอาชีพในชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ สำหรับครูที่ 21 ว่ารูปแบบชนิด ของการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ดีที่สุดส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียน
5. การพัฒนาความสามารถในการระบุด้านของนักเรียนโดยครูมีรูปแบบการ เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียน

6. ช่วยให้ผู้พัฒนาความสามารถในการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ (เช่นการประเมินผล การเรียนการสอน) ถึงนักเรียนที่มีความหลากหลายและสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนความแตกต่าง การเรียนการสอนและการเรียนรู้

7. รองรับการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของการพัฒนาทักษะของนักเรียน ศตวรรษที่ 21

8. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชุมชนของผู้ปฏิบัติงานโดยการหัน หน้าเข้าหากันการสื่อสารเสมือนและผสม

9. ใช้รูปแบบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความยั่งยืนของการพัฒนา วิชาชีพ

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

2.2.1 ความเป็นมาของสมรรถนะ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency) ได้เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1970 โดยสำนักงาน ข้าราชการแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ว่าจ้างบริษัท Mcber ภายใต้การนำของศาสตราจารย์ Dr. David C. McClelland นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ให้เข้ามาช่วยแก้ปัญหาการคัดเลือกบุคลากรของ องค์กร โดยสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อคัดเลือกบุคลากรแทนแบบทดสอบชุดเก่า ซึ่งพบว่าผู้ที่ทำ คะแนนสอบสูงบางคนมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่ามาตรฐานที่องค์กรคาดหวัง แต่บางคนที่มีผลคะแนน สอบไม่ค่อยสูงมากนัก แต่กลับมีผลการปฏิบัติงานที่สูงกว่ามาตรฐาน

David C. McClelland เริ่มทำการศึกษาวิจัย โดยสัมภาษณ์ผู้อำนวยการฝ่ายบุคคลของ สำนักงานข้าราชการแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้บริหารระดับสูง และพนักงานระดับผู้ปฏิบัติงาน ตำแหน่งต่าง ๆ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Event Interview : BEI) ซึ่งเป็นเทคนิค การสัมภาษณ์ที่สอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วยคำถาม 6 ข้อ คือ สอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทำงานที่ ประสบความสำเร็จ 3 ข้อ และประสบการณ์การทำงานที่ล้มเหลว 3 ข้อ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เพื่อค้นหาลักษณะของพฤติกรรมของพนักงานทั้ง 2 กลุ่ม โดย David C. McClelland เรียกคุณลักษณะของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่สูงกว่ามาตรฐาน (Superior performance) นี้ว่า สมรรถนะ (Competency)

“สมรรถนะ” เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการทำงานของบุคลากรในตำแหน่งหนึ่ง ๆ ได้ดี ที่สุด และมีความเบี่ยงเบนหรืออคติน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการคัดเลือกแบบเก่า ๆ สมรรถนะ ประยุกต์ใช้ในการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยกำหนด

ปัจจัยพื้นฐานว่าในตำแหน่งหนึ่ง ๆ นั้น บุคคลจะต้องมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอะไรบ้างและอยู่ในระดับใดจึงจะทำให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานให้ได้ผลดี และบรรลุเป้าหมายขององค์กร ประเทศไทย องค์กรธุรกิจหลายแห่งนำระบบสมรรถนะมาใช้ เช่น บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทเอไอเอส จำกัด (มหาชน) กลุ่มบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ บริษัท โตโยต้ามอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และในปัจจุบันเอกชน รัฐวิสาหกิจ กำลังให้ความสนใจพัฒนาระบบสมรรถนะสำหรับภาครัฐการให้ความสนใจในการนำระบบสมรรถนะมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล จากการสำรวจพบว่ามี 708 บริษัททั่วโลก นำ Core Competency เป็น 1 ใน 25 เครื่องมือที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 3 รองจาก Corporate Code of Ethics และ Strategic Planning (พสุ เดชะรินทร์, 2546)

2.2.2 ความหมายของสมรรถนะ

ในการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะได้มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงทัศนะที่หลากหลาย ดังนี้

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2547) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ระดับของความสามารถในการปรับทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะ เพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ขณะที่ อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2547) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะของบุคคล อันได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะทางกายภาพ ซึ่งมีความจำเป็นกับองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงานจะต้องมีคุณลักษณะสำคัญเฉพาะบุคคลซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง ซึ่ง พลสันท์ โพธิ์ศรีทอง (2553) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ซึ่งเกิดจากความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Abilities) และคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีแรงจูงใจชักนำให้เกิดการแสดงออกในสังคมที่ทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่านก็พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันกับ เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม (2553) และ Jackson & Schuler (2003) ที่กล่าวว่า สมรรถนะคือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการแสดงออกที่ส่งผลให้บุคคลสามารถที่จะเรียนรู้และปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายวางไว้

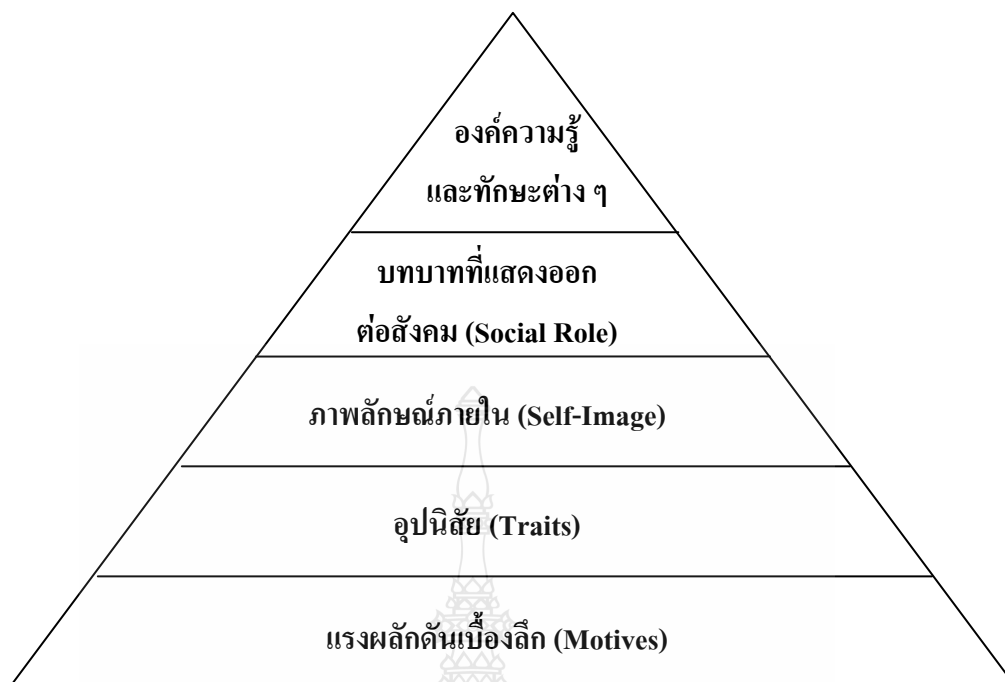
2.2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะ

สมรรถนะบุคคลตามแนวคิดของ McClelland เกิดจากองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ทักษะ (Skill) หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำได้ดีและฝึกปฏิบัติจนชำนาญ เช่นทักษะการอ่าน
2. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของบุคคล เช่นความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านการบริหารการศึกษา
3. ทักษะค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง (Self - Concept) เช่น คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - Confident) จะเชื่อว่าตนเองสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
4. บุคลิกประจำตัวบุคคล (Trait) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลผู้นั้น เช่น เป็นคนที่น่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้มีคุณลักษณะเป็นผู้นำ
5. แรงจูงใจหรือแรงขับภายใน (Motive) ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่สิ่งที่เป็นเป้าหมาย เช่น บุคคลที่มุ่งผลสำเร็จ (Achievement Orientation) จะพยายามทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและปรับปรุงวิธีการทำงานของตนเองตลอดเวลา

องค์ประกอบทั้ง 5 ประการ ที่รวมกันเป็นคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลและก่อให้เกิดสมรรถนะเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในจะเห็นได้เฉพาะพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นได้เท่านั้น Spencer & Spencer (1993 อ้างถึงใน เกื้อจิตร ชีระกาญจน์, 2555) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะดังกล่าวไว้ในโมเดลน้ำแข็ง (Iceberg Model) และอธิบายว่าคุณลักษณะของบุคคลแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่สามารถมองเห็นได้คือ ความรู้และทักษะ ซึ่งสามารถพัฒนาได้ไม่ยากนัก ด้วยการศึกษาค้นคว้า ทำให้เกิดความรู้และการฝึกฝนปฏิบัติทำให้เกิดทักษะ และส่วนที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งสังเกตได้ยาก ได้แก่ ทักษะค่านิยม ความเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง บุคลิกประจำตัวบุคคล รวมทั้งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยาก ดังภาพที่ 1

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า “ความรู้” เป็นสิ่งที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถที่จะฝึกฝนและปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและกลายเป็น “ทักษะ” ประจำตัวของบุคคลนั้น ขณะที่ทักษะค่านิยม บุคลิกประจำตัวบุคคล และแรงจูงใจภายใน เป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องลึกซึ่งสังเกตได้ยาก แต่สามารถที่จะแสดงออกในรูปแบบของ “คุณลักษณะ” ส่วนบุคคลซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้สมรรถนะบุคคลทั้ง 3 ด้าน เป็นตัวแปรอิสระ เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงอิทธิพลต่อแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่อต่างประเทศ และการตัดสินใจไปศึกษาต่อในต่างประเทศของนักศึกษาจีนตามกรอบแนวความคิดที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาและพัฒนา

ภาพที่ 2.4 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง

ที่มา: Spencer & Spencer (1993 อ้างถึงใน เกื้อจิตร ชีระกาญจน์, 2555)

2.2.4 ประเภทของสมรรถนะ

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะ ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กร โดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน (Job Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่าความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

จิรประภา อัครบวร (2549) กล่าวว่า สมรรถนะในตำแหน่งหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ พฤติกรรมที่ดีที่ทุกคนในองค์กรต้องมีเพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร

2. สมรรถนะบริหาร (Professional Competency) คือ คุณสมบัติความสามารถด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องมีในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ ขององค์กร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical Competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะแตกต่างกันตามลักษณะงาน ซึ่งสามารถจำแนกได้ 2 ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก และสมรรถนะเชิงเทคนิคเฉพาะ

เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานที่บุคลากรทุกคนในองค์กรเข้าใจและยึดถือปฏิบัติตามกัน 2) สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competency) หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะหน้าที่ตามตำแหน่งงานของบุคลากรนั้น ๆ และ 3) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง คุณสมบัติส่วนบุคคลที่สามารถส่งเสริมให้การปฏิบัติงานในหน้าที่บรรลุผลสำเร็จได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าสมรรถนะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนให้แสดงออกมาทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่จะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.3.1 ความหมายของแรงจูงใจ

จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจของนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้นิยามที่มีความใกล้เคียงกัน ดังเช่น ชงชัย สันติวงษ์ (2540) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้คนมุ่งทำงานอย่างขยันขันแข็ง จนบรรลุผลสำเร็จ โดยความสมัครใจ ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัช สงวนวงค์วาน (2546, p. 185) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจคือความเต็มใจและความพยายามของพนักงานอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และเพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงาน การจูงใจในองค์กรมีผลอย่างมากต่อองค์กรและต่อผลงานที่พนักงานผู้นั้นจะได้รับผลตอบแทนด้วย นอกจากนี้ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมถึง แรงจูงใจว่าเป็นการที่บุคคลที่ได้รับการกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีคุณค่า ซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจ เต็มใจ ความพยายามหรือพลังในตัวเอง เพื่อทุ่มเทในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามความต้องการและสร้างความพึงพอใจ ซึ่ง สมยศนาวิก (2540, p. 359) ก็ได้กล่าวถึง แรงจูงใจว่ามีความสำคัญต่อการบริหารงาน

อย่างมากเพราะผู้บริหารจะต้องทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยอาศัยบุคคลเป็นทรัพยากร ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในของบุคคลซึ่งมีอิทธิพล ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมในการแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้แรงจูงใจจะเปรียบเสมือนแรงผลักดันชนิดหนึ่ง ที่จะส่งผลต่อความคิด ทักษะคิด และการตัดสินใจในการเลือกสถานศึกษาที่มีความเหมาะสม

2.3.2 ความสำคัญของการจูงใจ

1. การจูงใจช่วยเพิ่มพลังในการทำงานให้บุคคลและเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของมนุษย์ ในการทำงานใด ๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้บรรลุผลสำเร็จ

2. การจูงใจช่วยเพิ่มความพยายามในการทำงานให้บุคคล ทำให้บุคคลมีความมานะอดทน บากบั่น คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่องานให้มากที่สุด ไม่ทอดยอหรือละความพยายามง่าย ๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับผลสำเร็จด้วยดีก็มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

3. การจูงใจช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของบุคคลและก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่าหรือประสบผลสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้ชีวิต บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง หากไม่สำเร็จบุคคลก็มักพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาดและพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นในทุกวิถีทาง

4. การจูงใจในการทำงานช่วยเสริมสร้างคุณค่าของความเป็นคนที่สมบูรณ์ให้บุคคล บุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และการมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบให้เจริญก้าวหน้า จักว่าบุคคลผู้นั้นมีจรรยาบรรณในการทำงาน (work ethics) ผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวนี้มักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่ดี

จากความสำคัญของการจูงใจที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อบุคคลที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้และความสามารถให้เกิดความเจริญก้าวหน้าแก่ชีวิต ซึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจจะมีพฤติกรรมที่ทุ่มเทพลังงานและความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อให้ผลลัพธ์ประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

2.3.3 กระบวนการจูงใจ

กระบวนการจูงใจมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความต้องการ (Needs) คือ ภาวะการณ์ขาดบางสิ่งบางอย่างของอินทรีย์อาจจะเป็น การขาดทางด้านร่างกายหรือการขาดทางด้านจิตใจก็ได้

2. แรงขับ (Drive) เมื่อมนุษย์มีความขาดบางสิ่งบางอย่างตามข้อ 1 ที่กล่าวมาแล้ว ก็ จะเกิดภาวะตึงเครียดขึ้นภายในร่างกาย ภาวะตึงเครียดนี้จะกลายเป็นแรงขับหรือตัวกำหนดทิศทาง (Action Oriented) เพื่อไปสู่เป้าหมายอันจะเป็นการลดภาวะความตึงเครียดนั้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentive) หรือเป้าหมาย (Goal) จะเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นตัวล่อให้ มนุษย์แสดงพฤติกรรมตามที่คาดหวังหรือที่ต้องการ ซึ่งอาจจะมีได้หลายระดับตั้งแต่สิ่งล่อใจในเรื่อง พื้นฐานคือปัจจัย 4 ไปจนถึงความต้องการทางใจในด้านต่าง ๆ

2.3.4 ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจสามารถจำแนกออกเป็นประเภทที่แตกต่างกัน โดยยึดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการแบ่ง ดังนี้

2.3.4.1 การแบ่งประเภทของแรงจูงใจตามลักษณะที่แท้จริง ได้แก่

1. แรงจูงใจทางร่างกายหรือแรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) หรือ อาจเรียกว่าแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตอยู่ (Survival Motives)

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่มาจากความต้องการ ทางด้านสังคม (Social need) ที่เกิดจากการที่บุคคลมีการเรียนรู้ หรือ การได้รับประสบการณ์มาก่อน เช่น การต้องการความรัก การยอมรับความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ความต้องการความสำเร็จ ความ ต้องการมีชื่อเสียง ความต้องการมีมิตรกับผู้อื่น ความก้าวร้าว และการรุกราน ต้องการตำแหน่งและ สถานะทางสังคม ฯลฯ

3. แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความรู้สึกของการมีคุณค่าในตนเอง (The Ego - Integrative Motive) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลมีความต้องการที่จะเห็นคุณค่าในตนเอง เช่น ความต้องการ ความสำเร็จ ความต้องการความรู้สึกนับถือตนเอง ความต้องการการสร้างสรรค์ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่ง ต่าง ๆ ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ

4. แรงจูงใจที่เกี่ยวกับจิตใต้สำนึก เป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้บุคคลแสดง พฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งบุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพราะเป็นกลไกทางจิตที่บุคคล เก็บกดสิ่งต่าง ๆ ไว้ในส่วนลึกของจิตใจหรือในระดับจิตไร้สำนึก

2.3.4.2 การแบ่งประเภทของแรงจูงใจ ตามลักษณะกิจกรรมที่จะนำไปสู่เป้าหมาย หรือความมุ่งหวังของการกระทำ ซึ่งแบ่งได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นแรงจูงใจที่อยู่ภายในตนเองของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะมีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ชอบทำในสิ่งที่ยาก ๆ ชอบการแข่งขัน ต้องการเอาชนะสูง มักจะไม่ค่อยยอมผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความทะเยอทะยานสูง คาดหวังในสิ่งต่าง ๆ ไว้สูง มีความเพียรพยายาม อดทน บากบั่น และต่อสู้เอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ และพยายามไปให้ถึงจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives) เป็นความต้องการของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนกับผู้อื่นเป็นหลัก เช่น ทำเพื่อความรัก การยอมรับ มิตรภาพ การให้ผู้อื่นเคารพ นับถือ ทะนุถนอมและความรู้สึกเป็นสุข เมื่อได้เข้าร่วมอยู่ในกลุ่ม การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมต่าง ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ มักจะชอบทำงานเป็นทีม มีความเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและผู้ร่วมงาน การไม่ทอดทิ้งและการเอาเปรียบผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างคงเส้นคงวา และแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของการสร้างมิตรภาพและไม่ตรีจิตกับผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) เป็นความต้องการของบุคคลที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบุคคลเหล่านี้มักจะมีความพึงพอใจ ถ้าตนเองสามารถที่จะมีอิทธิพลเหนือสิ่งแวดล้อม พยายามควบคุมสิ่งที่มีอำนาจเหนือตน การมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อมและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลอื่นอีกด้วย ในบางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมภายนอกที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งอยู่ใต้อำนาจของตน และจากการศึกษาพบว่าความต้องการอำนาจนั้น มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงที่มีความต้องการเหนือผู้อื่น มักจะชอบการถกเถียง ได้แย้ง กับผู้อื่นไม่ค่อยคิดถึงความรู้สึกผู้อื่น พอใจที่จะทำงานเป็นผู้นำ ไม่ชอบการทำงานเป็นทีม หรือมี ผู้นำหลายคนและมักจะไม่พอใจอย่างยิ่งหากรู้สึกว่าตนเองถูกผู้อื่นแนะนำ ได้มีการอธิบายว่า ความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นนี้จะพัฒนามาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อยของบุคคล ความรู้ สึกไม่ทัดเทียมกับผู้อื่น รู้สึกว่าตนเองขาดแคลนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมซึ่งความรู้สึกขาดแคลนเหล่านี้ จะทำให้บุคคลรู้สึกว่าเป็นปมด้อยของตน (Inferiority Feeling) และเมื่อบุคคลที่มีความรู้สึกลดแคลนมากเท่าไร ก็จะยิ่งมีการแสดงออกในการแสวงหาอำนาจมากขึ้นเท่านั้น เช่น การ

โอ้อวด การสร้างปมเด่นในรูปแบบต่าง ๆ การยกตน ข่มท่าน การแสดงการป้องกันตนเองไม่ให้ใคร โจมตี มองโลกในแง่ร้าย ชอบแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้ง รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่นและชอบขวางผู้อื่น ทั้งนี้เพื่อการกลบเกลื่อนความรู้สึกของการขาดแคลนดังกล่าว ในขณะที่ผู้ที่มีความต้องการการมีอำนาจ ต่ำมักจะเห็นแก่ตัวน้อย ไม่ชอบข่มขู่ผู้อื่น

2.3.4.3 การแบ่งประเภทของแรงจูงใจตามลักษณะการเกิดสามารถแบ่งชนิดของแรงจูงใจออกเป็น 2 ชนิดได้แก่

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจภายในตัวบุคคลที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมด้วยเหตุผลที่มาจากความชอบของตนเอง ที่มีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพึงพอใจ ทำเพราะอยากจะทำ ยินดีที่จะทำ และเป้าหมายคือการได้ทำกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง อยากทำด้วยตนเองโดยไม่มีใครมาบังคับ ไม่มีใครเอาอะไรมาหลอกล่อ แรงจูงใจภายในของบุคคลเป็นแรงผลักดันที่เกิดมาจากจิตใจ มีความสนใจ มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น มีความตั้งใจ ความพึงพอใจ การมองเห็นคุณค่า ความอยากทำ ความรู้สึกสนุก การตั้งเป้าหมาย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างถาวร

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมายซึ่งจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ และเป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งนั้น ๆ โดยหวังผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจที่อยู่ภายนอกบุคคล มีผลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการนั้น ไม่ได้ทำด้วยความพึงพอใจแต่จะทำเพราะเป้าหมายซึ่งอาจเป็นสิ่งล่อใจ (Incentives) ในรูปแบบของการให้รางวัล คำชมเชย วัตถุสิ่งของ เงิน รางวัล โบนัส เงินเดือน ความสุข ความสำเร็จ ฯลฯ

2.3.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

2.3.5.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของ Herzberg

Herzberg (1959, p. 113-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่อการทำงานของวิศวกรและนักบัญชีแล้วสรุปได้ว่า คนที่ปฏิบัติงานได้ผลดีมีประสิทธิภาพได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่ง Herzberg ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการของคนในการทำงาน คือ ความต้องการประการแรกเป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจสภาพแวดล้อมของงาน เรียกว่า ปัจจัยค้ำจุน ความต้องการประการที่สอง เป็นความต้องการที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องใช้ความสามารถของเขาแสวงหาความก้าวหน้า เรียกว่า ปัจจัยเกื้อหนุน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้สามารถจำแนกองค์ประกอบไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยเกื้อหนุน เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่เกิดจากงานที่ทำ ได้แก่

1.1 ความสำเร็จในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ และปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงานเมื่อเขาได้ทำงานหรือสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ปัจจัยนี้ นับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด

1.2 การยกย่องนับถือ หมายถึง การได้รับการยกย่อง

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ลักษณะงานที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ งานที่ต้องใช้ความคิดประดิษฐ์คิดค้นหาสิ่งใหม่ ๆ แบบใหม่ ๆ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงานได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมมากเกินไป

1.5 ความก้าวหน้า หมายถึง การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้นรวมถึงโอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงานเพื่อเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

ปัจจัยเกื้อหนุนนี้ Herzberg เชื่อว่าเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์ทำงานหนักขึ้น กำหนดให้บุคคลมีหน้าที่และความรู้สึกต่องานที่ทำ ปัจจัยนี้ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

2. ปัจจัยค้ำจุน ปัจจัยนี้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เป็นแรงจูงใจภายนอกที่เกิดจากสภาพการณ์ทำงาน ได้แก่

2.1 นโยบายและการบริหาร หมายถึง การทำงานซ้ำซ้อนกัน การแก่งแย่งอำนาจและการดำเนินการที่ขาดความเป็นธรรม ตลอดจนการบริหารงานที่ไร้ประสิทธิภาพ

2.2 วิธีการบังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาขาดความรู้ความสามารถในการปกครอง มีอคติ ไม่ยุติธรรม รวมทั้งไม่สามารถเป็นผู้นำทางวิชาการและเทคโนโลยีได้

2.3 สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาไม่มีมนุษยสัมพันธ์วางตนสูงและไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้ร่วมงาน

2.4 สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน หมายถึง การที่ต่างคนต่างทำงานโดยไม่คำนึงถึงมิตรภาพ มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นและเอาตัวรอดโดยการทับถมผู้อื่น

2.5 สภาพการทำงาน หมายถึง สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงานไม่เหมาะสม เช่น สถานที่ตั้งหน่วยงานไม่ดี ไม่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน ปริมาณงานมีมากหรือน้อยเกินไป

2.6 รายได้ หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับอยู่ปัจจุบันรวมทั้งค่าเบี่ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล ค่าเบี้ยกัณการ เงินตอบแทนประเภทอื่น ๆ ที่พึงจะได้รับตามสิทธิ

จากแนวคิดของ Herzberg ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารของหน่วยงานใดประสงค์จะทำให้หน่วยงานนั้นเป็นที่ดึงดูดใจให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถอยากเข้ามาร่วมทำงาน จำเป็นต้องเสริมสร้างให้มีปัจจัยจำเป็นอย่างเพียงพอ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องจัดทำให้มีปัจจัยเกื้อหนุนขึ้น เพื่อให้ผู้ร่วมงานเกิดความรู้สึกพึงพอใจในหน้าที่การงาน อันจะมีส่วนช่วยให้เขาทำงานและมีความขยันขันแข็งในการทำงานยิ่งขึ้น

2.3.5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของ Maslow (Maslow's The Human Needs Theory)

Maslow (1970, p. 80) ได้แสดงทัศนะว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่ไม่สิ้นสุด เมื่อได้รับการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ ซึ่งจากการจัดลำดับลักษณะความต้องการจากต่ำสุดไปหาสูงสุด สามารถแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อการอยู่รอด ได้แก่ ปัจจัย 4 (ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค) นอกจากนี้ความต้องการทางเพศ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งของมนุษย์ที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าความต้องการทางร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน โดยตรง ถ้าบุคคลใดที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองทางร่างกาย ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความกระตือรือร้น เพื่อจะแสวงหาสิ่งดังกล่าวซึ่งมีความจำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อมาตอบสนองความต้องการของตนเอง

2. ความต้องการความปลอดภัย (Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายในทุก ๆ ด้าน เช่น ความต้องการความปลอดภัยในการทำงาน ความมั่นคงแลมั่นใจในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความมั่นคงทางอาชีพและการเงิน ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ หากบุคลากรได้รับผลตอบแทนที่สามารถจะให้ความมั่นคงในการดำรงชีพได้

3. ความต้องการทางสังคม (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ความต้องการทางด้านสังคมจึงเป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม ดังนั้นการจัดกิจกรรม

เพื่อให้บุคลากรมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก็จะทำให้บุคลากรมีความไว้วางใจ เชื่อใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือฐานะทางสังคม (Esteem and Status Needs) เป็นความต้องการที่บุคคลมีความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไป ซึ่งเกิดจากบุคคลนั้นมีความรู้ ความสามารถ หรือมีผลงานที่เป็นที่ยอมรับนับถือ ดังนั้นการที่บุคคลใดประสบความสำเร็จในงานหรือมีผลการปฏิบัติงานที่ดีเลิศ การให้ชมเชยหรือให้รางวัล ก็เป็นปัจจัยที่จะทำให้บุคคลนั้นมีแรงจูงใจที่จะมากระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามความนึกคิด (Self-Actualization or Self Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นผู้นำ ความต้องการอยากเป็นเลิศในอาชีพ เป็นต้น ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดจากการที่บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งจะต้องมีความมานะอดทนที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เป็นถึงเป้าหมายสูงสุดตามที่หวังไว้

2.3.5.3 ทฤษฎีการจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ของ McClelland (Achievement Motivation Theory)

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland (1953: 36 - 62, อ้างถึงในปัญญา ภาพว่า 2548: 13) ได้เน้นแรงจูงใจทางสังคม 3 ประการ คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) คือ ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอกับคนอื่น จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคล

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจหากทำอะไรได้เหนือคนอื่น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงเป็นผู้ที่จะพยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

จากทฤษฎีของ McClelland สรุปได้ว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามแสวงหาอำนาจอันชอบธรรมและการยอมรับจากบุคคลอื่น เพื่อกระทำการใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานที่ดีเลิศและเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อสิ่งที่ทำประสบความสำเร็จ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

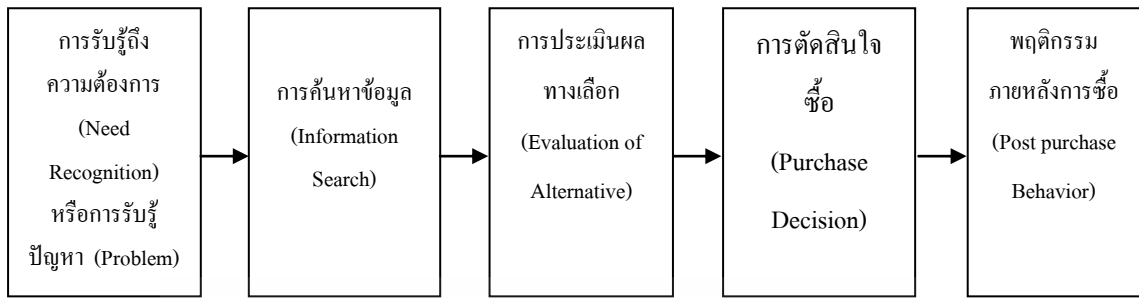
2.4.1 ความหมายของการตัดสินใจ

ในการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายที่สอดคล้องและแตกต่างกันตามนิยามของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่พบว่านิยามของการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกที่จะกระทำหรือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Harrison (อ้างถึงใน ปัญญา บุญเลิศล้ำ, 2546, น. 18) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจคือกระบวนการประเมินทางเลือก เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมาย โดยใช้วิธีการคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นจากทางเลือกที่จะปฏิบัติอันจะส่งผลถึงการบรรลุเป้าหมายในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Hynes & Massie (อ้างถึงใน ชัดติยะ นุตวัตร, 2552) ที่สรุปว่า การตัดสินใจคือการกระทำตามที่ตั้งใจเลือก เพื่อให้บรรลุผลที่ตั้งไว้ โดย Friedman's Consumption Function (อ้างถึงใน ชัดติยะ นุตวัตร, 2552) ได้นิยามถึงความหมายของการตัดสินใจลึกลงไปอีกว่า การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงาน ซึ่งมีอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจของระดับหัวหน้าที่จะเป็นตัวชี้้นำให้ผู้นั้นได้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม หากการตัดสินใจผิดพลาดก็ย่อมส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานเกิดการผิดพลาดตามไปด้วย ดังนั้นการตัดสินใจที่ดีจะต้องมีหลักเหตุและผลที่สอดคล้องกัน เพื่อลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ใช้เหตุผลในการพิจารณาวิเคราะห์ และหาทางเลือกเพื่อนำไปสู่ขั้นของการปฏิบัติที่ดีที่สุดซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนด การตัดสินใจจึงต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการอย่างรอบคอบ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและการทำงานของบุคคล ดังนั้นผู้ที่ตัดสินใจจึงควรมหาข้อมูลหรือมีข้อมูลที่ดีและมีกระบวนการที่ดีให้การตัดสินใจ ตลอดจนตระหนักถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการตัดสินใจผิดพลาดอีกด้วยแล้ว การตัดสินใจก็จะเกิดผลดีมากที่สุดและเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

2.4.2 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Decision Process) แม้ผู้บริโภคจะมีความแตกต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันแต่ผู้บริโภคจะมีรูปแบบการตัดสินใจซื้อที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งกระบวนการตัดสินใจซื้อ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ (บุษิตา วันศรี, 2553)

ภาพที่ 2.5 โมเดลกระบวนการซื้อ 5 ขั้นตอน

ที่มา : Kotler (อ้างในปฐิตา วันศรี, 2553)

1. การตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการ (Problem or Need Recognition)

จุดเริ่มต้นของปัญหาเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอุดมคติ (Ideal) คือ สภาพที่เราารู้สึกว่าดีต่อตนเอง และเป็นสภาพที่ปรารถนากับสภาพที่เป็นอยู่จริง (Reality) ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง จึงก่อให้เกิดความต้องการที่จะเติมเต็มส่วนต่างระหว่างสภาพอุดมคติกับสภาพที่เป็นจริง โดยปัญหาของแต่ละบุคคลจะมีสาเหตุที่แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าปัญหาของผู้บริโภคอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุ ต่อไปนี้

1.1 สิ่งของที่ใช้อยู่เดิมหมดไป เมื่อสิ่งของเดิมที่ใช้ในการแก้ปัญหาเริ่มหมดลง จึงเกิดความ ต้องการใหม่จากการขาดหายของสิ่งของเดิมที่มีอยู่ ผู้บริโภคจึงจำเป็นต้องหาสิ่งใหม่มาทดแทน

1.2 ผลของการแก้ปัญหาในอดีตนำไปสู่ปัญหาใหม่ เกิดจากการที่การใช้ผลิตภัณฑ์อย่างหนึ่งในอดีตอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น เมื่อสายพานรถยนต์ขาดแต่ไม่สามารถหาสายพานเดิมได้ จึงต้องใช้สายพานอื่นทดแทนที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้รถยนต์เกิดเสียงดัง จึงต้องไปหาสเปร์ย์มาฉีดสายพานเพื่อลดการเสียดทาน

1.3 การเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคล การเจริญเติบโตของบุคคลทั้งด้านวุฒิภาวะและคุณวุฒิหรือแม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงในทางลบ เช่น การเจ็บป่วย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ การเจริญเติบโตหรือแม้กระทั่งสภาพทางจิตใจที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและความต้องการใหม่ ๆ

1.4 การเปลี่ยนแปลงของสภาพครอบครัว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพครอบครัว เช่น การแต่งงาน การมีบุตร ทำให้มีความต้องการสินค้าหรือบริการเกิดขึ้น

1.5 การเปลี่ยนแปลงของสถานะทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของสถานะทางการเงินทั้งทางด้านบวกหรือด้านลบ ย่อมส่งผลให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลง

1.6 ผลจากการเปลี่ยนกลุ่มอ้างอิง บุคคลจะมีกลุ่มอ้างอิงในแต่ละวัย แต่ละช่วงชีวิต และแต่ละกลุ่มสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นกลุ่มอ้างอิงจึงเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจของผู้บริโภค

1.7 ประสิทธิภาพของการส่งเสริมทางการตลาด เมื่อการส่งเสริมการตลาดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การลด แลก แจก แถม การขายโดยใช้พนักงานหรือการตลาดทางตรงที่มีประสิทธิภาพ ก็จะสามารถกระตุ้นให้ผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาและเกิดความต้องการขึ้นได้

จะเห็นว่าภาวะตระหนักถึงปัญหาหรือการเกิดความต้องการของผู้บริโภค เกิดได้จากหลายปัจจัย ซึ่งการศึกษานี้ได้เน้นไปที่นิคยสาร เมื่อผู้บริโภคได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยใดก็ได้จากที่นำเสนอ อาจจะหาทางแก้ไขปัญหานั้นหรือไม่ก็ได้ หากปัญหาไม่มีความสำคัญมากนัก ก็จะแก้ไขหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าหากปัญหาที่เกิดขึ้นยังไม่หายไป ไม่ลดลงหรือกลับเพิ่มขึ้นแล้วปัญหานั้นก็จะกลายเป็นความเครียดที่กลายเป็นแรงผลักดันให้พยายามแก้ไขปัญหา ซึ่งเขาจะเริ่มหาทางแก้ไขปัญหาโดยการเสาะหาข้อมูลก่อน ดังนั้นจึงเข้าไปสู่ขั้นตอนของการแสวงหาข้อมูล ซึ่งสื่อต่าง ๆ จะเข้ามามีบทบาท นิตยสารเองก็จะเข้ามามีบทบาทในการเป็นแหล่งข้อมูลในกับกลุ่มผู้บริโภคด้วยเช่นกัน

2. การเสาะแสวงหาข้อมูล (Search for Information) เมื่อเกิดปัญหา

โดยปกติผู้บริโภคจะมีความต้องการในการแสวงหาหนทางแก้ไข โดยหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการตัดสินใจ จากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

2.1 แหล่งบุคคล (Personal Search) เป็นแหล่งข่าวสารที่เป็นบุคคล เช่น ครอบครัว มิตรสหาย กลุ่มอ้างอิง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือผู้ที่เคยใช้สินค้านั้นแล้ว

2.2 แหล่งธุรกิจ (Commercial Search) เป็นแหล่งข่าวสารที่ได้ ณ จุดขายสินค้า บริษัท หรือร้านค้าที่เป็นผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย หรือจากพนักงานขาย

2.3 แหล่งข่าวทั่วไป (Public Search) เป็นแหล่งข่าวสารที่ได้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร รวมถึงการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2.4 จากประสบการณ์ของผู้บริโภคเอง (Experimental Search) เป็นแหล่งข่าวสารที่ได้รับจากการลองสัมผัส ตรวจสอบ การทดลองใช้

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative)

เมื่อผู้บริโภค ได้ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 2 แล้ว ก็จะประเมินทางเลือกและตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด วิธีการที่ผู้บริโภคใช้ในการประเมินทางเลือกอาจจะประเมิน โดยการเปรียบเทียบข้อมูล

เกี่ยวกับคุณสมบัติของแต่ละสินค้าและคัดสรรในการที่จะตัดสินใจเลือกซื้อจากหลากหลายตรา ยี่ห้อ ให้เหลือเพียงตรา ยี่ห้อเดียว อาจขึ้นอยู่กับความเชื่อนิยมศรัทธาในตราสินค้านั้น ๆ หรืออาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้บริโภคที่ผ่านมาในอดีตและสถานการณ์ของการตัดสินใจรวมถึงทางเลือกที่มีอยู่ด้วย ทั้งนี้ มีแนวคิดในการพิจารณา เพื่อช่วยประเมินแต่ละทางเลือก เพื่อให้ตัดสินใจได้ง่ายขึ้นดังต่อไปนี้

3.1 คุณสมบัติ (Attributes) และประโยชน์ของสินค้าที่ได้รับ (Benefit) คือ การพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ และคุณสมบัติของสินค้าว่า สามารถทำอะไรได้บ้างหรือมีความสามารถแค่ไหน ผู้แต่ละรายจะมองผลิตภัณฑ์ว่าเป็นมวลรวมของลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้บริโภคจะมองลักษณะแตกต่างของลักษณะเหล่านี้ว่าเกี่ยวข้องกับตนเองเพียงใด และเขาจะให้ความสนใจมากที่สุดกับลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของเขา

3.2 ระดับความสำคัญ (Degree of Importance) คือการพิจารณาถึงความสำคัญของคุณสมบัติ (Attribute Importance) ของสินค้าเป็นหลักมากกว่าพิจารณาถึงความโดดเด่นของสินค้า (Salient Attributes) ที่เราได้พบเห็น ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ในระดับแตกต่างกันตามความสอดคล้องกับความต้องการของเขา

3.3 ความเชื่อถือต่อตรา ยี่ห้อ (Brand Beliefs) คือการพิจารณาถึงความเชื่อถือต่อ ยี่ห้อของสินค้าหรือภาพลักษณ์ของสินค้า (Brand Image) ที่ผู้บริโภคได้เคยพบเห็น รับรู้จากประสบการณ์ในอดีต ผู้บริโภคจะสร้างความเชื่อในตรา ยี่ห้อขึ้นชุดหนึ่งเกี่ยวกับลักษณะแต่ละอย่างของตรา ยี่ห้อ ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับตรา ยี่ห้อ มีอิทธิพลต่อการประเมินทางเลือกของผู้บริโภค

3.4 ความพอใจ (Utility Function) คือการประเมินว่า มีความพอใจต่อสินค้าแต่ละ ยี่ห้อแค่ไหน ผู้บริโภคมีทัศนคติในการเลือกตรา โดยผู้บริโภคจะกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่เขาต้องการแล้วผู้บริโภคนั้นจะเปรียบเทียบคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับคุณสมบัติของตราต่าง ๆ

3.5 กระบวนการประเมิน (Evaluation Procedure) วิธีนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าเอาไปประยุกต์สำหรับการตัดสินใจหลายตัว เช่น ความพอใจ ความเชื่อถือใน ยี่ห้อ คุณสมบัติของสินค้านามาพิจารณาเปรียบเทียบให้คะแนน แล้วหาผลสรุปว่า ยี่ห้อใดได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ก่อนตัดสินใจซื้อต่อไป

จากที่ได้นำเสนอจะกล่าวได้ว่าการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค จะต้องเกิดจากความต้องการบริโภค หรือเปิดปัญหาสงสัยในสินค้าหรือบริการเสียก่อน หลังจากนั้นจึงเริ่มแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ เช่น แหล่งข้อมูลบุคคล แหล่งข้อมูลธุรกิจ แหล่งข้อมูลทั่วไป เช่น นิตยสาร เป็นต้น รวมไปถึงประสบการณ์ของตนเอง โดยจะนำมาเป็นเกณฑ์สำคัญในการประเมินทางเลือกสำหรับ

ตนเอง และท้ายที่สุดจึงเกิดการตัดสินใจซื้อหรือการแสดงออกของพฤติกรรมการซื้อสินค้าดังกล่าว แต่ที่พบว่า การประเมินทางเลือกของผู้บริโภคก็มีแตกต่างกันไป โดยได้มีการจัดประเภทโมเดลต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. Dominance Model ผู้บริโภคจะมีการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์หลายๆอย่างแล้วผู้บริโภคจะค่อย ๆ ตัดผลิตภัณฑ์ที่คุณสมบัติด้อยกว่าออกไปจนเหลือผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคคิดว่าดีที่สุด

2. Conjunctive Decision Model เป็นการตัดสินใจแบบไม่ทดแทนกัน ผู้บริโภคจะกำหนดจุดต่ำสุดที่ยอมรับได้ของคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์แล้วประเมินคุณสมบัติของตราสินค้าต่าง ๆ ตราสินค้าที่ต่ำกว่าจุดต่ำสุดที่ยอมรับได้จะถูกตัดออกไป

3. Disjunctive Model เป็นกฎการตัดสินใจแบบไม่ทดแทนกันซึ่งผู้บริโภคกำหนดจุดต่ำสุดของคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ แล้วเปรียบเทียบกับตราสินค้าต่าง ๆ ตราสินค้าใดที่มีคุณสมบัติเลยจุดที่ยอมรับได้ก็จะเป็นตราที่ยอมรับได้

4. Lexicographic Model เป็นการตัดสินใจในแบบไม่ทดแทนกัน ซึ่งผู้บริโภคจัดลำดับความสำคัญของคุณสมบัติก่อนแล้วเปรียบเทียบตราสินค้ากับคุณสมบัติที่สำคัญสูงสุดก่อนถ้าตราสินค้าใดมีคะแนนสูงพอราคาสินค้านั้นก็จะได้รับเลือกถ้าคะแนนไม่เพียงพอก็จะมีการเปรียบเทียบคุณสมบัติที่สำคัญประการที่สอง และใช้วิธีการเช่นนี้ต่อไปจนกว่าจะเหลือทางเลือกที่มีความสามารถสูงสุดทางเดียว

5. Expectancy-Value Model เป็นโมเดลที่ใช้หลักทฤษฎีความน่าจะเป็นเข้ามาช่วยเพื่อคาดคะเนว่าผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างว่ามีมูลค่าเท่าใด ผลิตภัณฑ์ใดที่มีการคาดคะเนว่ามีมูลค่าสูงสุดก็จะเลือกผลิตภัณฑ์นั้น

6. Ideal Product Model or Ideal Point Model เป็นโมเดลที่ผู้บริโภคกำหนดรูปแบบภาพลักษณ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดที่ผู้บริโภคต้องการ เป็นการกำหนดผลิตภัณฑ์ในอุดมคติของผู้บริโภค

การที่ผู้บริโภคแต่ละรายมีวิธีการประเมินผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการศึกษาให้ทราบว่าผู้บริโภคใช้กลยุทธ์ใดในการประเมินทางเลือกในการซื้อ เพื่อจะได้เลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม แต่ถึงกระนั้นบางครั้งกลุ่มเป้าหมายขององค์กร อาจจะมีวิธีการใช้โมเดลต่าง ๆ ไม่เหมือนกันทั้งหมด ดังนั้นการที่จะต้องพยายามนำเสนอให้เหมาะสมมากที่สุด

4. การตัดสินใจซื้อ (Decision Marking)

โดยปกติแล้วผู้บริโภคแต่ละคนจะต้องการข้อมูลและระยะเวลาในการตัดสินใจสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดแตกต่างกัน คือ ผลิตภัณฑ์บางอย่างต้องการข้อมูลมาก ต้องใช้ระยะเวลาในการ

เปรียบเทียบกัน แต่บางผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคก็ไม่ต้องหาข้อมูลหรือระยะเวลาในการตัดสินใจมากนัก
จิตยาพร เสมอใจ (2550, p. 53-55) ได้อธิบายถึงรูปแบบพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค
ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ตามระดับของความพยายามในการแก้ปัญหา คือ

4.1 พฤติกรรมการแก้ปัญหาอย่างเต็มรูปแบบ (Extended Problem Solving: ESP) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการตัดสินใจซื้อครั้งแรก ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาสูง และการซื้อเกิดขึ้นไม่บ่อย นาน ๆ ถึงจะซื้อสักครั้งหนึ่ง มักเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคยังไม่มีควมคุ้นเคย จึงต้องการศึกษารายละเอียดของข้อมูลมากและใช้เวลาในการตัดสินใจนานกว่าผลิตภัณฑ์ที่คุ้นเคยแล้ว

4.2 พฤติกรรมการแก้ปัญหาแบบจำกัด (Limited Problem Solving: LPS) เป็นลักษณะของการตัดสินใจที่ทางเลือกที่มีไม่ได้แตกต่างกันมากนัก มีเวลาในการตัดสินใจไม่มาก หรืออาจไม่คิดว่ามีความสำคัญมาก จึงไม่ใส่ความพยายามในการหาข้อมูลและตัดสินใจอย่างจริงจัง

4.3 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อตามความเคยชิน เป็นลักษณะของการซื้อซ้ำที่เกิดขึ้นมาจากความเชื่อมั่นในการตัดสินใจจากการแก้ไขในครั้งก่อน ๆ จึงทำการแก้ปัญหาเหมือนเดิมที่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ จนทำให้เกิดการซื้อผลิตภัณฑ์เดิม ๆ เกิดเป็นความเคยชิน กลายเป็นพฤติกรรมของความภักดีในตราผลิตภัณฑ์ (Brand Loyalty) หรืออีกสาเหตุหนึ่งอาจมาจากการเกิด ความเฉื่อย (Inertia) ของผู้บริโภค ที่จะต้องเริ่มศึกษาหรือแก้ปัญหาใหม่ทุกครั้ง จึงใช้วิธีการใช้ความเคยชิน แต่ถึงกระนั้น หากผู้บริโภคถูกกระตุ้นก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ทำการตัดสินใจใหม่ได้

4.4 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อแบบทันที เป็นลักษณะของการตัดสินใจที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีหรือจากการถูกกระตุ้นจากรีاضทางการตลาดให้ตัดสินใจในทันที รวมถึงถ้าผลิตภัณฑ์ตามมามีความเสี่ยงต่ำหรือมีประสบการณ์จากการใช้สินค้านั้นอยู่แล้ว ทำให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อแบบทันทีได้

4.5 พฤติกรรมที่ไม่ยัดคิดและแสวงหาความหลากหลาย เป็นลักษณะของการตัดสินใจที่ผู้บริโภคจะทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่ผู้บริโภคต้องการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดจึงทดลองหาสิ่งใหม่ ๆ อยู่เรื่อย ๆ

5. การประเมินภายหลังการซื้อ (Post purchase evaluation)

เกิดขึ้นหลังจากซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ไปแล้ว ผู้บริโภคจะมีประสบการณ์ตามระดับความพึงพอใจหรือไม่พอใจในภายหลัง (Satisfaction/Dissatisfaction) และระดับความพอใจของผู้บริโภคจะมีมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่พวกเขาคิดว่าจะได้รับจากผลิตภัณฑ์เมื่อเทียบกับผลการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์นั้น ความคาดหวังมีมากกว่าผลที่ได้รับ ความพอใจหลังการซื้อก็จะน้อย ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาเลิกซื้อและพูดถึงผลิตภัณฑ์ในแง่ลบ แต่ถ้าผลงานปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์

ออกมาดีว่าการคาดหวังในเบื้องต้นงานของนักการตลาดจึงไม่ได้จบลงเพียงแค่ผลิตภัณฑ์นั้นถูกจำหน่ายออกไปแล้วเท่านั้นแต่ยังคงดำเนินต่อไปเพื่อทำการประเมินผลหลังการซื้อและจัดกิจกรรมต่างๆ หลังการซื้อเพื่อก่อให้เกิดการซื้อซ้ำไปเรื่อย ๆ ของลูกค้า

จะเห็นได้ว่ากระบวนการตัดสินใจซื้อจะประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนและไล่ตามลำดับไป แต่มีนักวิชาการหลายท่าน เคยกล่าวไปว่าบางครั้งอาจจะไม่ครบทั้ง 5 ขั้นตอนก็ได้ เพราะผู้บริโภคบางคน อาจข้ามขั้นตอนของการค้นหาข้อมูล (Information Search) ไปสู่ขั้นตอนการประเมินผลทางเลือกเลยก็ย่อมได้ แต่อย่างไรก็ตามโดยหลักการแล้วส่วนใหญ่จะเกิดทั้ง 5 ขั้นตอนตามทฤษฎีที่ได้แสดงไว้ โดยขั้นตอนของการค้นหาข้อมูลจะเป็นตัวแปรสำคัญในการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการตัดสินใจซื้อแตกต่างกันออกไปตามแหล่งข้อมูล และข่าวสารที่ได้รับ

2.4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค

ผู้บริโภคแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลมาจากความแตกต่างกันของลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ทำให้การตัดสินใจซื้อของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการตลาดจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมามีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอย่างเหมาะสม โดยที่เราสามารถแบ่งปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคออกเป็น 2 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลในด้านความคิดและการแสดงออก ซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยที่ปัจจัยภายในประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการหรือความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทักษะ การรับรู้ ซึ่งเราสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 ความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desires) เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งเราจะใช้คำว่า “ความต้องการ” ในการสื่อความเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลจะเป็นจุดเริ่มต้นของความต้องการในการใช้สินค้าหรือบริการ คือเมื่อเกิดความจำเป็นหรือความต้องการไม่ว่าในด้านร่างกายหรือจิตใจ บุคคลก็จะหาทางที่จะตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการนั้น ๆ

เราอาจจะกล่าวได้ว่า ความต้องการของมนุษย์หรือความต้องการของผู้บริโภคเป็นเกณฑ์สำหรับการตลาดยุคใหม่ และเป็นปัจจัยสำคัญของแนวความคิดทางการตลาด (Marketing Concepts) นอกจากนั้นยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อความอยู่รอด ความสามารถในการสร้างกำไร และความเจริญเติบโตของธุรกิจภายใต้สิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีการแข่งขัน กล่าวคือ ธุรกิจต้องสามารถที่จะกำหนดและ

ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง (Unfulfilled Needs) ได้ดีกว่าและรวดเร็วกว่าคู่แข่ง

1.2 แรงจูงใจ (Motive) เมื่อบุคคลเกิดปัญหาทางกายหรือในจิตใจขึ้น และหากปัญหานั้นไม่รุนแรง เขาอาจจะปล่อยวาง ไม่คิด ไม่ใส่ใจ หรือไม่ทำการตัดสินใจใด ๆ แต่หากปัญหานั้น ๆ ขยายตัว หรือเกิดความรุนแรงยิ่งขึ้น เขาก็จะเกิดแรงจูงใจในการพยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น ผู้หญิงคนหนึ่งต้องการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่เธอคิดว่ายังไม่มีเวลาจำเป็นมากนักในการใช้งานจึงยับยั้งการซื้อโทรศัพท์ไว้ก่อน แต่รูปลักษณะที่สวยงาม ภาพพจน์ของผู้ที่ใช้โทรศัพท์ ประกอบกับความจำเป็นเมื่อผู้หญิงคนนั้นต้องขับรถในเวลากลางคืน จึงเป็นเหตุจูงใจที่เธอจะต้องใช้โทรศัพท์มือถือมีมากขึ้น จนกลายเป็นความไม่สบายใจอย่างรุนแรงหรือความตึงเครียด (Tension) และพยายามแก้ไขปัญหานั้นโดยการหาโทรศัพท์มือถือมา ใช้งาน เป็นต้น ซึ่งจะแสดงความสำคัญต่อเราว่าควรศึกษาถึงความต้องการและความคิดของผู้บริโภค เพื่อที่จะสร้างแรงจูงใจในการซื้อสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภคให้ได้

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมา จากความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจต่าง ๆ ระยะเวลา และแสดงออกมาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดรูปแบบในการตอบสนอง (Reaction) ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นลักษณะการตอบสนองในรูปแบบที่คงที่ต่อตัวกระตุ้นทางสภาพแวดล้อม เช่น ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำจะแสดงออกหรือตอบสนองต่อปัญหาด้วยความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ในขณะที่ผู้ขาดความมั่นใจในตนเองไม่กล้าเสนอแนะความคิดเห็นและรับอิทธิพลจากผู้อื่นได้ง่าย จะมีลักษณะเป็นคนที่ชอบตามผู้อื่น

1.4 ทักษะคติ (Attitude) เป็นการประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล โดยทักษะคติจะมีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นเมื่อเราต้องการให้บุคคลใด ๆ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เราจะต้องพยายามที่จะเปลี่ยนทักษะคติของเขาก่อน แต่ในความเป็นจริงทักษะคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในจิตใจ ดังนั้นการปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมของผู้บริโภคย่อมกระทำได้ง่ายกว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งต้องใช้ความเข้าใจ แรงพยายาม และระยะเวลาดำเนินการที่ยาวนาน

1.5 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของบุคคลในการยอมรับความคิดหรือกระทำของบุคคลอื่น ก้าวแรกของการเข้าสู่ความคิดในการสร้างความต้องการแก่ผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นการสร้างการยอมรับได้ เท่ากับเป็นการสร้างยอดขายนั่นเอง

1.6 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการรับรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ในระยะยาว ดังนั้นหากมีการรับรู้แต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อนข้างจะคงที่ ก็ยังไม่ยอมทำการบ้าน หรือผู้ใหญ่ที่รู้ว่าให้เด็กคุณภาพจนตรึงมาตกรรมส่งผลต่อสุขภาพ ทั้งต่อตัวเองและผู้ที่อยู่ใกล้เคียง แต่ก็ยังไม่เลิกสูบบุหรี่ หรือผู้ที่ชอบขับรถเร็ว เมื่อเห็นอุบัติเหตุเกิดขึ้นอาจทำให้ขับรถช้าลงได้ช่วงเวลาหนึ่ง แต่หลังจากนั้นก็กลับมาขับรถอีก เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือว่าไม่เกิดการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก หมายถึงปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคล ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยปัจจัยภายนอกแบ่งออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1 สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งที่กำหนดอำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของผู้บริโภคทั้งในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 ครอบครัว (Family) การเลี้ยงดูในสภาพครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น การตอบสนองต่อความต้องการต่อผลิตภัณฑ์ของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัว ซึ่งครอบครัวจะมีผลต่อพฤติกรรมบุคคลได้สูงกว่าสถาบันอื่นๆ เนื่องจากบุคคลจะใช้ชีวิตในวัยเด็ก ซึ่งเป็นวัยซึมซับและเรียนรู้ลักษณะอันจะก่อให้เกิดเป็นนิสัยประจำ (Habits) ของบุคคลไปตลอดชีวิต เป็นต้น

2.3 สังคม (Social) กลุ่มสังคมนรอบ ๆ ตัวของบุคคลมีผลต่อการปรับพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันของสังคม เพื่อการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ประกอบด้วยรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyles) ค่านิยมของสังคม (Social Values) และความเชื่อ (Believes) นอกจากนี้ สังคมอาจเป็นได้ทั้งสังคมอาชีพและสังคมท้องถิ่น ทำให้นักการตลาดต้องศึกษาถึงลักษณะของสังคม เพื่อจะทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลของสังคมที่มีต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ โดยเฉพาะบรรทัดฐาน (Norms) ที่สังคมกำหนด

2.4 วัฒนธรรม (Culture) เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อถือเป็นสิ่งดีงามและยอมรับมาปฏิบัติ เพื่อให้สังคมดำเนินและมีพัฒนาการไปได้ด้วยดี บุคคลในสังคมเดียวกันจึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามวัฒนธรรม เพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน (Basic Values) การรับรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว ชุมชน และสังคม จึงเป็นรูปแบบหรือวิถีทางในการดำเนินชีวิต (Lifestyles) ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ ประกอบด้วยค่านิยมการแสดงออก ค่านิยมในการใช้วัตถุหรือสิ่งของ หรือแม้กระทั่งวิถีคิดก็เป็นวัฒนธรรมด้วย

2.5 ตัวกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimuli) โอกาสที่ผู้บริโภคจะได้พบเห็น รู้จักและคุ้นเคยกับสินค้าหรือบริการนั้น ๆ โดยใช้เครื่องมือทางการตลาดคือ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคมีความไว้วางใจและมีความยินดีที่จะใช้นาสินค้านั้น ดังนั้นธุรกิจจึงควรเน้นในเรื่องของการทำให้เกิดการพบเห็นในตราสินค้า (Brand Contact) นาสินค้าเข้าไปให้ผู้บริโภคได้พบเห็น ได้รู้จัก สัมผัส ได้ยิน ได้ฟังด้วยความถี่สูง การสร้างให้บุคคลเกิดการเปิดรับ (Exposure) มากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ได้ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น ตามหลักจิตวิทยาที่มีอยู่ว่า “ความคุ้นเคยก่อให้เกิดความรัก”

2.6 สภาพแวดล้อม (Environment) การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ความปรวนแปรของสภาพอากาศ การขาดแคลนน้ำหรือเชื้อเพลิง ผลกระทบของปรากฏการณ์ El Ninyo และ La Nina เป็นต้น ส่งผลให้การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของสภาพอากาศ ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศได้เร็วและง่ายขึ้น หรือราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นสูงมาก ส่งผลให้ผู้บริโภคใช้รถยนต์น้อยลง เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีน

2.5.1 จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีน

ประเทศไทยและจีนนับว่าเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์กันอย่างยาวนาน นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (จักรพรรดิฮั่นอู่ตี้) ของจีน ไทยได้มีความสัมพันธ์กับจีนในช่วงของอาณาจักรสุโขทัย ผ่านการติดต่อค้าขายระหว่างกัน และไทยก็ได้รับวัฒนธรรมและเทคโนโลยีในการทำเครื่องปั้นดินเผาจากจีน ซึ่งต่อมาในช่วงสงครามโลกและสงครามกลางเมืองของจีนในทศวรรษที่ 1930-1950 มีชาวจีนจำนวนมากจากมณฑลต่างได้ อาทิเช่น กวางตุ้ง ไห่หนาน ผู้เจี้ยน และกวางสี ได้มีการหลบหนีภัยสงครามและความอดอยากเข้ามาสร้างชีวิตใหม่ในประเทศไทย ทำให้เกิดการตั้งรกรากและมีการสืบทอดสายเลือดระหว่างไทยและจีนนับแต่นั้นเป็นต้นมา (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2552)

2.5.2 การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998 รัฐบาลจีนได้จัดทำแผนปฏิบัติการเสริมสร้างระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ของประเทศ (Action Scheme for Invigorating Education Towards the 21st Century) ด้วยตระหนักว่าวิทยาศาสตร์และการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศให้ทันสมัย ขณะที่ประธานาธิบดีเจียง เจ๋อหมิน ได้กล่าวว่า

ความแข็งแกร่งและการแข่งขันระหว่างประเทศของจีนจะก้าวไปได้ด้วยการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ความรู้ และการศึกษา ซึ่งนั่นเป็นจุดเริ่มต้นของการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลจีนได้กำหนดแผนการพัฒนาศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ลำดับต้น ๆ ของประเทศ โดยระบบการศึกษาของจีนมีภาคบังคับกำหนดไว้ 9 ปี เพื่อลดอัตราการไม่รู้หนังสือของประชาชนจีน และเพื่อให้ผู้ใหญ่มีการศึกษาด้านวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การปฏิรูประบบการเรียนการสอนยังมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือการพัฒนาประเทศให้ทันสมัย ซึ่งเปรียบเสมือนแผนแม่บทในการพัฒนาศึกษาของประเทศในศตวรรษที่ 21 (Action Scheme for Invigorating Education Towards the 21st Century) นอกจากนี้จีนยังได้มีการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่การให้วิชาความรู้ การอบรมอาชีพ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาด้านศิลปกรรมจริยธรรม และที่สำคัญจีนยังให้ความสำคัญในการศึกษาทางไกลที่ทันสมัยและต่อเนื่อง โดยการสร้างพื้นที่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (science and technology parks) รอบบริเวณสถาบันการศึกษา เพื่อตอบสนองความสนใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังได้จัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และบุคลากร ให้มีความรู้และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2552)

ในช่วงแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 9 ของรัฐบาลจีน โครงการ 211 (Project 211) เป็นโครงการหนึ่งที่มีความสำคัญในด้านของการพัฒนาศึกษาระดับสูงที่อยู่ในบริบทการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะมุ่งเน้นการอบรมบุคลากรอาชีพที่มีส่วนสำคัญในการเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมของประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ตลอดจนเป็นการวางรากฐานการอบรมอาชีพในสถาบันการศึกษาภายในประเทศให้มีความมั่นคงอีกด้วย ซึ่งหัวใจหลักของของโครงการ 211 คือ การพัฒนาศักยภาพความรู้ทั้งในด้านของ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การทหาร ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการศึกษาที่ครอบคลุม ซึ่งในปัจจุบันโครงการ 211 ได้มีการดำเนินงานอยู่ภายใต้การชี้แนะของ (Central Committee and State Council; CPC) และการประสานงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการคลัง และ State Planning Commission ทำให้การดำเนินงานมีความราบรื่นและได้รับการยอมรับ จนทำให้สถาบันการศึกษาระดับสูงทั่วประเทศ จำนวน 101 แห่ง เข้าร่วมโครงการเพื่อการพัฒนาให้เป็นไปตามแนวทางที่วางไว้ โดยมีหลักการ 3 ประการ คือ 1) ส่งเสริมครูอาจารย์ที่มีอายุน้อยและมีคุณภาพในระบบการศึกษา ให้เป็นแกนนำในการเรียนการสอน 2) ส่งเสริมการประกอบอาชีพและให้การสนับสนุนตามความสามารถ 3) พัฒนาความรู้สำหรับบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมและทำการคัดเลือก

เพื่อไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ และ 4) ส่งเสริมให้นักเรียนจีนที่ศึกษาในต่างประเทศกลับทำงานในระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อช่วยส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาให้เทียบเท่านานาชาติประเทศ (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2552)

จากการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจีน ฉบับที่ 9 (2539-2543) นรม. จู หรงจี ได้กล่าวในการประชุมประจำปีครั้งที่ 4 ของสภาประชาชนแห่งชาติจีน เมื่อเดือนมีนาคม 2544 ว่า มาตรฐานความเป็นอยู่ของชาวจีนโดยทั่วไปได้รับการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง ประชากรจีนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการพัฒนาระบบการศึกษาภายในประเทศ ทำให้ในปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจีน ฉบับที่ 10 (2544-2548) รัฐบาลจีนยังคงให้ความสำคัญอย่างมากต่อระบบการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเสริมสร้างศักยภาพของบุคคล เพื่อเตรียมตัวก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังได้มีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของครูในประเทศให้มีความสร้างสรรค์และมีทักษะสำหรับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 มาตรการการพัฒนาการศึกษาครูในประเทศ ได้แก่ 1) การคำนึงถึงการพัฒนาครูในชนบท และปรับปรุงการศึกษาของครูในทุกระดับ 2) สร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษาของครูโดยอาศัยเทคโนโลยีและข้อมูลการศึกษาที่หลากหลาย และ 3) การปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของครูผู้สอน (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2552)

2.5.3 ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและจีน

ในด้านการศึกษาของประเทศไทยและจีนมีลักษณะของความร่วมมือทวิภาคี ซึ่งสามารถประเมินได้ในหลายลักษณะ โดยเริ่มจากความร่วมมือในกรอบความร่วมมือร่วมทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการไทย-จีน ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือในลักษณะรัฐต่อรัฐ (หน่วยงานไทยที่เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบงานในด้านนี้คือกรมวิเทศสหการ) ซึ่งเริ่มดำเนินความร่วมมือมาตั้งแต่ปี 2521 เพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ในสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน การแพทย์ สาธารณสุข การพัฒนาชนบท การพัฒนาชุมชน และการบริการสังคม ตลอดจนการแลกเปลี่ยนทุนการศึกษาระยะยาวตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป เพื่อให้ผู้รับทุนได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตร โดยจะเป็นการแลกเปลี่ยนการศึกษาฝ่ายละ 7 ทุนต่อปี

นอกจากนี้การให้ทุนการศึกษาของรัฐบาลไทยแก่นักเรียนไทยเพื่อศึกษาต่อในจีน (ผ่านสำนักงาน ก.พ.) ส่วนมากยังเป็นการศึกษาในด้านมนุษยศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ส่วนการให้ทุนของรัฐบาลจีน (ผ่านสถานเอกอัครราชทูตและ/หรือสถานกงสุลใหญ่จีนในประเทศไทย) จะเน้นการให้ทุน

เพื่อศึกษาด้านภาษาจีนเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้เนื่องจากพบว่าปัญหาของนักเรียนไทยคือเรื่องของภาษาดังนั้นหากนักเรียนไทยมีความประสงค์ที่จะศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ในจีน ก็จำเป็นต้องมีพื้นฐานภาษาจีนในระดับดีถึงดีมาก และที่สำคัญประเทศไทยและจีนยังได้มีการสร้างความร่วมมือโดยตรงระหว่างสถาบันการศึกษาของไทยละจีน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และผลประโยชน์ร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนของสถาบันการศึกษาจีน-ไทยจะมีลักษณะในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน

ซึ่งในปัจจุบันถือได้ว่าประเทศไทยและประเทศจีนได้มีความสัมพันธ์อันดีเกี่ยวกับด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ เห็นได้จากเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2555 กงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้ ได้เข้าเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ (Shanghai University) พร้อมทั้งหารือกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ เพื่อขยายความร่วมมือด้านการศึกษา และเป็นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศ โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) จะเป็นแกนนำหลักในการให้ความร่วมมือจัด ตั้งสถาบันขงจื่อ ณ วิทยาเขตภูเก็ต โดยมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้จะส่งอาจารย์มาประจำที่สถาบันขงจื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน ขณะที่ประเทศไทยเองก็มีข้อตกลงที่จะส่งนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิเทศธุรกิจ รุ่นละ 80 คน มาศึกษาและเรียนภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้เป็นเวลา 3 เดือน ซึ่งความร่วมมือครั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงการกระชับความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นระหว่างผู้บริหารของทั้งสองมหาวิทยาลัย และในอนาคตอันใกล้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้มีแผนที่จะขยายความร่วมมือด้านการศึกษา โดยมีโครงการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน โดยจะเปิดหลักสูตรการแปลภาษาจีน-ไทย-อังกฤษ เป็นหลักสูตรร่วม 1+1 ซึ่งมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้จะส่งครูสอนภาษาจีนอาสาสมัครเดินทางมาสอนยังประเทศไทย และเพื่อเรียนรู้ภาษาไทยด้วย เนื่องจากประเทศจีนเห็นความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งนับเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต (สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้, 2556)

เพราะฉะนั้นจากสถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีนในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะในด้านของการศึกษาที่มีการสนับสนุนให้นักศึกษาระหว่างสองประเทศได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาต่อต่างประเทศมากขึ้น เพื่อเพิ่มความรู้และหาประสบการณ์ใหม่ ๆ และสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้กลับไปใช้ในการพัฒนาประเทศของตนให้เจริญยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของนักศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเพื่อศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ และ

วางแผนเพื่อพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสม เพื่อกระตุ้นและจูงใจให้นักศึกษาที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อต่างประเทศได้เข้ามาศึกษา ยังสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุสุมา จ้อยช้างเนียม (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่บมจ. ธนาคารกสิกรไทย” ผลการศึกษาพบว่า พนักงานสำนักงานใหญ่บมจ.ธนาคารกสิกรไทย มีแรงจูงใจในการทำงานอยู่ในระดับสูงและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านงานอันเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานมีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตามอายุงานและรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบตามเพศสถานภาพสมรสและระดับการศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านงาน 5 ด้าน คือ ด้านลักษณะงาน ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงาน ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน ด้านความพึงพอใจในรายได้และสวัสดิการ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทยสำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกศสุดา ใจคำ (2554) ได้ทำการศึกษาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของบุคลากรเกี่ยวกับการส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรสายผู้สอนและบุคลากรสายสนับสนุนประจำปีการศึกษาปี 2553 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามหรือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มีระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านรูปแบบวิธีการคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง ด้านการสร้างและการสานวิสัยทัศน์ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านความคิดความเข้าใจเชิงระบบ สำหรับปัญหาการมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ในด้านสู่ความเป็นเลิศ บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดแรงกระตุ้นและกำลังใจในการทำงาน รวมทั้งขวัญและกำลังใจ ด้านรูปแบบวิธีการคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง องค์กรยังติดการทำงานในรูปแบบเดิม และกลัวการเปลี่ยนแปลงทำให้ยากต่อการปรับเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ด้านการสร้างและการสานต่อวิสัยทัศน์ พบว่า บุคลากรมีการเข้าและออกจากองค์กรสูงทำให้ขาดการสานต่อวิสัยทัศน์ และไม่ค่อยเป็นหนึ่งเดียวกับองค์กร ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มีการแบ่งพรรคและแบ่ง

พวก ความไม่ลงรอยของทีมบุคลากร เช่น ความขัดแย้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องงาน และด้านความคิด ความเข้าใจเชิงระบบ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเชิงระบบ ทั้งนี้พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จะช่วยสนับสนุนศักยภาพหรือสมรรถนะของการดำเนินงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น

ชัตติยะ นุตวัตร (2552) ได้ทำการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่นักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และนักเรียนโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ จำนวน 210 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ แยกเป็น ชั้นที่ 1 ความต้องการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน ให้ความสำคัญในการรับรู้ข้อมูลการศึกษาด้าน วัฒนธรรมเรื่องเวลาเรียนที่น้อยกว่าสายสามัญ และด้านเศรษฐกิจเรื่องอาชีพที่คาดหวังในอนาคต รวมทั้งค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสายสามัญในระดับมาก ส่วนการรับรู้ข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความคิดเห็นโดยรวมระดับน้อยที่สุด ชั้นที่ 2 การค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน พบว่ามีการศึกษาข้อมูลด้วยตนเองระดับมากที่สุด โดยจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับและอินเทอร์เน็ต ชั้นที่ 3 การประเมินทางเลือก เป็นชั้นที่สำคัญ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้นำข้อมูลจากการรับรู้ และค้นหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจ การประเมินทางเลือกเพื่อศึกษาต่อโดยพิจารณาจากประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับในการประกอบอาชีพและความถนัดของตนเองในระดับมาก และนักเรียนไม่ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครองอยู่ระดับน้อยที่สุด

ฐนิตา ปัตตานี (2546) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน 10 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีแรงจูงใจสูงสุดด้านความสำเร็จของงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชา และข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน การศึกษา รายได้ ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเป็นรายด้านแตกต่างกัน รวม 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฉัฐวัตร สนมอม (2550) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านลักษณะงาน ด้านบรรยากาศในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชาด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ด้านวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านเงื่อนไขสภาพแวดล้อมในการทำงานและค่านิยมและสวัสดิการ และปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานจากการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ อายุงาน และตำแหน่ง ในขณะที่เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

พิทยา สุวคันธ์ (2552) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลทางอำนาจละมุนของจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นนับตั้งแต่ทศวรรษ 1990 ทั้งเรื่องการให้ความช่วยเหลือ วัฒนธรรม การต่างประเทศ การค้าและการลงทุน ซึ่งถือเป็นประเด็นใหม่ที่มีความท้าทายต่อนโยบายต่างประเทศของจีนกับอาเซียน ทั้งเป็นการมุ่งที่จะลดความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์การระงับข้อพิพาทเรื่องอาณาเขตดินแดน และการเป็นภัยคุกคามทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันการขยายอำนาจและอิทธิพลของจีนที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบาทของสหรัฐอเมริกาเริ่มที่จะลดลงในภูมิภาคอาเซียนตลอดจนจีนได้ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบเขตการค้าเสรีจีนกับอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับการบูรณาการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน พ.ศ.2558

สงวน เจคะโพธิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมงานช่างอุตสาหกรรม กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม งานช่างอุตสาหกรรม กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 259 คน ที่เรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม งานช่างอุตสาหกรรม กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากครู-อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีอาชีพรับราชการ และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ขณะที่การตัดสินใจเลือกเรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม งานช่างอุตสาหกรรม กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับดี

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และด้านเหตุผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอิทธิพลของบุคคลอื่นหรือสื่อโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สุวรรณณี ทับทิมอ่อน (2548) ได้ศึกษาแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท บางปะกงวู้ด จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และเพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท บางปะกงวู้ด จำกัด ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทมีความคิดเห็นต่อด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านวิธีการบังคับบัญชา ด้านสัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพการทำงาน ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ อยู่ในระดับมาก เมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท บางปะกงวู้ด จำกัด พนักงานที่มีอายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ขณะที่การจูงใจโดยใช้ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค่าจูงมีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท บางปะกงวู้ด จำกัด ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน

Calori & Sanin (1991, p. 49-74) ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมองค์กรในบริษัทของชาวฝรั่งเศส จำนวน 5 แห่งที่มีกลยุทธ์แตกต่างกัน ภายใต้หัวข้อการวิจัยที่ชื่อว่า Corporate Culture and Economic Performance: a French Study พบว่าบริษัทแต่ละแห่งมีวัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกัน จึงจำแนกเป็นค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Work-Related Values) จำนวน 12 มิติ และการจัดการ (Management Practice) จำนวน 17 มิติ และผลการปฏิบัติงานที่นำมาใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) ผลตอบแทนการลงทุน (Return on Investment) 2) ผลตอบแทนต่อยอดขาย (Return on Sales) และ 3) การเจริญเติบโต (Growth) ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่านิยมและการจัดการหลายมิติสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตขององค์กร 2) วัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง (Strong Culture) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตในระดับสูง (High Growth) และ 3) ค่านิยมและการจัดการจำนวนเล็กน้อยสัมพันธ์กับความสามารถทำกำไร (Profitability)

Liu, Chen & Liu (2006) ศึกษาเรื่อง Through the Lenses of Organizational Culture: a Comparison of State-Owned Enterprises and Joint Ventures in China โดยเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรระหว่างองค์กรที่รัฐเป็นเจ้าของกับองค์กรที่รวมทุนกับต่างประเทศ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานจำนวน 781 คน และใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) จำแนกวัฒนธรรมองค์กรออกเป็น 4 มิติ คือ 1) มีส่วนร่วม (Participation) 2) ทำงานเป็นทีม (Teamwork) 3) การอำนวยการ (Supervision) และ 4) การประชุม (Meeting) ผลการวิจัยพบว่าวัฒนธรรมองค์กรจำนวน 3 มิติ ยกเว้น

การมีส่วนร่วม (Participation) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพนักงานในองค์กรที่รัฐเป็นเจ้าของ มากกว่าพนักงานในองค์กรที่รวมทุนกับต่างประเทศ งานวิจัยนี้สรุปได้ว่า วัฒนธรรมองค์กรที่องค์กรหนึ่งให้คุณค่าอาจใช้ไม่ได้ผลกับองค์กรอื่น ๆ แต่วัฒนธรรมองค์กรมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร

Ortenblad (2004) ได้ทำการศึกษาองค์กรแห่งการเรียนรู้ นำไปสู่รูปแบบการบูรณาการ โดยทำการศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อเปรียบเทียบการศึกษาให้ได้รับผลลัพธ์ที่น่าพอใจ โดยองค์กรจะต้องเข้าใจถึงแนวคิดขององค์กรแห่งการเรียนรู้ทั้ง 4 มุมมองคือ การเรียนรู้ในงานที่ทำ การเรียนรู้องค์กร การพัฒนาลักษณะของการเรียนรู้ และการสร้างโครงสร้างของการเรียนรู้ เพื่อสร้างให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง ซึ่งองค์กรที่ดีจะต้องมีการปฏิบัติหรือดำเนินการทั้ง 4 มุมมอง ถึงสมควรที่จะเรียกได้ว่าเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และถ้าองค์กรมีการดำเนินงานเพียงแค่มุมมองใด มุมมองหนึ่งเท่านั้นจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ แต่จะเรียกว่า เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นการที่องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จะทำให้องค์กรมีรูปแบบการทำงานที่บูรณาการมากยิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวจะสร้างโอกาสในการแข่งขัน และความสำเร็จให้กับองค์กร มากกว่าการจัดการแบบเดิมที่ผ่านมาในอดีต

Rowley & Gibbs (2008) ได้ทำการศึกษาเรื่อง จากองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่การเป็นองค์กรที่ชาญฉลาดอย่างแท้จริง โดยการศึกษานี้ได้โต้แย้งและพูดถึงการพัฒนาองค์กรภายใต้แรงกดดันที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่เฉพาะด้านการเรียนรู้ การทำทนายหรือการประยุกต์ใช้เพียงอย่างเดียว แต่อย่างรวมไปถึงการปฏิบัติด้านจริยธรรมและการตอบสนองความคิดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือเรียกได้ว่า การปฏิบัติอย่างชาญฉลาด โดยสามารถสรุปได้ว่าหากองค์กรสามารถขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้จะนำไปสู่การเป็นองค์กรที่ชาญฉลาด พนักงานในองค์กรจะมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสม

Yan (2012) ได้ทำการศึกษากลยุทธ์การพัฒนาและ อำนาจละมุนของกลุ่มมหาวิทยาลัยกีฬาในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์เชิงเหตุและผล โดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาและองค์ประกอบของอำนาจละมุนของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อนำไปสู่การประเมินเพื่อปรับปรุงอำนาจละมุนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต่อไป ผลการศึกษาพบว่าเรื่องของวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างมากกับกลยุทธ์อำนาจละมุนขององค์กรมหาวิทยาลัยด้านกีฬาต่าง ๆ สำหรับการพัฒนาคอร์มมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีความชัดเจน และมีความสมบูรณ์ในการยอมรับและดำเนินการที่สอดคล้องกับกลยุทธ์อำนาจละมุนและต้องพัฒนาสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้จะต้องยึดหลักการให้

ความสำคัญและมองไปที่กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ เช่น บุคลากร นักเรียน นักศึกษา บุคคลอื่น ๆ ในสังคม และต้องสร้างบทบาททางความสัมพันธ์กับสังคมอย่างเหมาะสม กลยุทธ์อำนาจละมุน จึงจะเกิดการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Jiang Guohua (2001) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการต้อนรับยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งพบว่า ในศตวรรษที่ 21 คุณสมบัติใหม่ที่สำคัญสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ คือ ความต้องการบุคคลที่มีความสามารถด้านสร้างความคิดริเริ่ม รู้จักทำงานเป็นทีม มีความสามารถการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งจะทำให้การศึกษาต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้นในยุคใหม่

Ye Chao (2010) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องนักศึกษาชาวจีนที่จะเรียนต่อต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ชาวจีนที่ไปเรียนต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 มีอายุน้อย ประมาณ 20 ปี และไปเรียนต่อปริญญาตรีที่ต่างประเทศ โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนที่นครปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เซินเจิ้น และส่วนใหญ่คือที่บ้านอุดหนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่างที่ต่างประเทศ และไปศึกษาต่อต่างประเทศ เพราะชาวจีนส่วนใหญ่มีบุตรคนเดียว การแข่งขันสูง ผู้ปกครองจึงทุ่มเทเงินเพื่อให้ลูกได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด ชาวจีนที่จะไปเรียนที่ต่างประเทศจะพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ค่อยเลือกประเทศที่จะไป วิชาที่จะเรียนตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางสภาพเศรษฐกิจจีนและความต้องการของงานในอนาคตเป็นส่วนมาก

Zheng Meixun & Dai Ruihua (2011) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการวิเคราะห์แรงจูงใจการเรียนต่อต่างประเทศของนักศึกษาชาวจีน พบว่า แรงจูงใจในการเรียนต่อที่ต่างประเทศ คือ 1) เพื่อให้ได้รับวุฒิการศึกษาที่ต้องการ 95% 2) ได้เสริมความสามารถภาษาต่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น ได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างประเทศ และได้มิตรภาพต่างประเทศ 3) รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ 4) เพื่อได้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น จะได้มีความสามารถทำงานยิ่งขึ้น โดยเฉพาะถ้าอยากทำงานที่บริษัทข้ามชาติ และ 5) เพื่อไปชูปตัวที่ต่างประเทศจะได้มีค่าการทำงานและกลายเป็นบุคคลที่มีความสามารถตามที่ต้องการของยุคใหม่นี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างสี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา จำนวน 400 คน ซึ่งมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ W.G. Cochran (Zikmund, 2009) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยมีสูตรการคำนวณ ดังต่อไปนี้ คือ

สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{P(1-P)(Z^2)}{e^2}$$

- เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
- P คือ ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด
- e คือ ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง
- Z คือ ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งนิยมใช้กันมี 2 ระดับ
- ได้แก่ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% Z มีค่าเท่ากับ 1.96
- ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% Z มีค่าเท่ากับ 2.58

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{(0.50) (1 - 0.50) (1.962)^2}{0.502} \\
 &= \frac{(0.50) (0.50) (3.8416)}{0.0025} \\
 &= \frac{0.9604}{0.0025} \\
 &= 384.16 \text{ หรือ } 384 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่นักศึกษาชาวเงินและมีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่จะใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

(1) สมรรถนะของผู้เรียน

- ความรู้ (Knowledge)
- ทักษะ (Skill)
- คุณลักษณะ (Attribute)

(2) รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation)

- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills)

- การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills)

(3) แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาที่จะศึกษาต่อ สถานภาพ แหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา ประเทศที่สนใจจะไปศึกษาต่อ และสาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ เป็นลักษณะข้อคำถามแบบทำรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

- เพศ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- อายุ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
- รายได้ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
- ระดับการศึกษา มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
- ระดับการศึกษาที่จะศึกษาต่อ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
- สถานภาพ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- แหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ประเทศที่สนใจจะไปศึกษาต่อ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- สาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน เป็นการวัดสมรรถนะของผู้เรียนในปัจจุบันที่จะส่งเสริมการตัดสินใจไปศึกษาต่อต่างประเทศ ประกอบไปด้วย (1) ความรู้ (Knowledge) (2) ทักษะ (Skill) (3) คุณลักษณะ (Attribute) มีลักษณะข้อคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ Likert Scale มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

การให้คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

การให้คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมาก

การให้คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง

การให้คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อย

การให้คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นการวัดรูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันว่ามีรูปแบบที่สำคัญอะไรบ้าง และรูปแบบใดที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณค่าสำคัญและมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไปศึกษาต่อต่างประเทศ ประกอบไปด้วย (1) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation) (2) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) และ (3) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills) มีลักษณะข้อคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ Likert Scale มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

การให้คะแนน 5 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมากที่สุด

การให้คะแนน 4 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมาก

การให้คะแนน 3 หมายถึง มีความสำคัญในระดับปานกลาง

การให้คะแนน 2 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อย

การให้คะแนน 1 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาเงินที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ มีลักษณะข้อคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ Likert Scale มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

การให้คะแนน 5 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด

การให้คะแนน 4 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมาก

การให้คะแนน 3 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง

การให้คะแนน 2 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อย

การให้คะแนน 1 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนมีลักษณะข้อ
คำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ Likert Scale มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัด
อันตรภาคชั้น (Interval Scale)

การให้คะแนน 5 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด
การให้คะแนน 4 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับมาก
การให้คะแนน 3 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับปานกลาง
การให้คะแนน 2 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับน้อย
การให้คะแนน 1 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับน้อยที่สุด
จากข้อคำถามในส่วนที่ 2 3 4 และ 5 สามารถแบ่งเกณฑ์คะแนนได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เกณฑ์คะแนน} &= \frac{\text{ระดับชั้นสูงสุด} - \text{ระดับชั้นต่ำสุด}}{\text{ระดับชั้นสูงสุด}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

สามารถให้เกณฑ์คะแนนได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ

คะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง มีสมรรถนะในระดับมากที่สุด
คะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง มีสมรรถนะในระดับมาก
คะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง มีสมรรถนะในระดับปานกลาง
คะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง มีสมรรถนะในระดับน้อย
คะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง มีสมรรถนะในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

คะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมากที่สุด
คะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมาก
คะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง มีความสำคัญในระดับปานกลาง
คะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อย
คะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

คะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมาก

คะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง

คะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อย

คะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

คะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับมาก

คะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับปานกลาง

คะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับน้อย

คะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

สำหรับการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม จะใช้การทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ที่ตรงกับเรื่องที่ได้ทำการศึกษาวิจัย และตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยจะต้องสามารถวัดเนื้อหาที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการบริหารจัดการเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC)

การหาค่าดัชนี IOC (Zikmund, 2009) แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ +1

ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 0

ไม่มีความสอดคล้องหรือไม่สามารถวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ -1

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ปริมาณ และประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

รายนามผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

1. ชื่อ-นามสกุล รศ. ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร

ตำแหน่ง คณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ชื่อ-นามสกุล ดร.อุมาวดี ศรีบุญลือ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. ชื่อ-นามสกุล คุณบุญญภณ เทพประสิทธิ์

ตำแหน่ง ที่ปรึกษาบริษัท FPRI Advisory

จากนั้นนำมาหาค่าความสอดคล้องโดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อได้ทำการคำนวณค่าดัชนี IOC จากสูตรเรียบร้อยแล้ว จะนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานความเที่ยงตรง (Zikmund, 2009) โดยการประเมินผลดัชนี IOC ของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จกับจุดประสงค์มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.00 - 0.49 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 0.50 - 0.69 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ยอมรับ

ค่าเฉลี่ย 0.70 - 0.79 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 0.80 - 1.00 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อได้ผลเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจะตัดข้อความที่มีความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และข้อความที่มีทำการปรับปรุงความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ยอมรับให้อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น

2. ความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบหาความเชื่อถือ (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อในแต่ละตอนของการศึกษาของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ คำถามที่ใช้เหมาะสมหรือไม่ โดยจะต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -coefficient) มากกว่า 0.7 จึงถือว่ามีความน่าเชื่อถือ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ผลการคำนวณค่าดัชนี IOC

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3
ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล	1.00	1.00	1.00
ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน	1.00	1.00	1.00
ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21			
ส่วนที่ 4 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00
ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	1.00	1.00	1.00

ตารางที่ 3.2 ทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	จำนวนข้อ คำถาม	Cronbach's alpha
สมรรถนะของผู้เรียน	9	0.852
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	9	0.917
แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ	6	0.723
การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ	5	0.824

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธีดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ และการตัดสินใจ จากตำราวิชาการ หนังสือ บทความ งานวิจัยของประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและสร้างกรอบแนวความคิดของการวิจัยครั้งนี้

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขอหนังสือรับรองการเป็นนักศึกษาและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการใช้พื้นที่เพื่อเป็นสถานที่เก็บแบบสอบถาม โดยขอหนังสือเป็นฉบับภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการยืนยันสถานะของผู้วิจัย

2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ในวันและเวลาที่กำหนด

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและบันทึกข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์

2.4 ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อ

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา

วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล เพื่ออธิบายข้อมูลด้วยการใช้สถิติความถี่ (Frequency) และสถิติร้อยละ (Percentage) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวัดระดับสมรรถนะของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แรงจูงใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศและการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน

2.1 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรกลาง ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระได้แก่ สมรรถนะของผู้เรียน ประกอบไปด้วย (1) ความรู้ (2) ทักษะ และ (3) คุณลักษณะ และตัวแปรต้นรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย (1) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (2) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี และ (3) การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ และตัวแปรกลางคือ แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ ทั้งนี้เหตุผลการใช้สถิติดังกล่าว เนื่องจากตัวแปรอิสระในแต่ละปัจจัยประกอบไปด้วยตัวแปรมากกว่า 1 ตัว และตัวแปรอิสระกับตัวแปรกลางมีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ที่มีลักษณะข้อมูลเป็นเชิงปริมาณ

2.2 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย (Simple Regression) เพื่อหาอิทธิพลของตัวแปรกลางที่มีต่อตัวแปรตาม โดยตัวแปรกลาง ได้แก่ แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ และตัวแปรตามคือการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ทั้งนี้เหตุผลการใช้สถิติดังกล่าวเนื่องจากตัวแปรกลางจะประกอบไปด้วยตัวแปรเพียง 1 ตัว และตัวแปรกลางกับตัวแปรตาม มีระดับการวัดข้อมูลแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ที่มีลักษณะข้อมูลเป็นเชิงปริมาณ และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระทุกตัว จะไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูง เพื่อป้องกันปัญหาความสัมพันธ์ภายในของตัวแปรพยากรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาชาวจีนของมณฑลกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา จากมหาวิทยาลัยกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติจ้วงกวางสี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี วิทยาลัยอาชีวะธุรกิจการค้าระหว่างประเทศกวางสี และมหาวิทยาลัยการคลังกวางสี ทั้งหมดจำนวน 400 คน ซึ่งสามารถแสดงผลได้ดังนี้

คำอธิบายสัญลักษณ์

\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Std. Error	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
p-value	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
R^2	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการทำนาย (R Square)
Adjusted R^2	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted Square)
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficients)
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Coefficients)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	119	29.75
หญิง	281	70.25
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 119 คน ร้อยละ 29.75

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	232	58.00
21 -25 ปี	107	26.75
26 -30 ปี	41	10.25
31 -35 ปี	16	4.00
41 -45 ปี	4	1.00
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาเป็นอายุ 21 -25 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 อันดับสามช่วงอายุ 26 -30 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 อันดับสี่ช่วงอายุ 31 -35 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และอันดับสุดท้ายช่วงอายุ 41 -45 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 2,000 หยวน	283	70.75
2,001 - 5,000 หยวน	78	19.50
5,000 -10,000 หยวน	26	6.50
10,000 -15,000 หยวน	6	1.50
15,001 -20,000 หยวน	1	0.25
20,001 -25,000 หยวน	1	0.25
25,001 หยวนขึ้นไป	5	1.25
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 2,000 หยวน จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.75 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 2,001 - 5,000 หยวน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับสามมีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 หยวน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อันดับสี่มีรายได้ระหว่าง 10,000 -15,000 หยวน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 อันดับห้ามีรายได้ระหว่าง 15,001 -20,000 หยวน และ 20,001 -25,000 หยวน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 อันดับสุดท้ายมีรายได้ระหว่าง 25,001 หยวนขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	222	55.50
ปริญญาตรี	148	37.00
ปริญญาโท	28	7.00
สูงกว่าปริญญาโท	2	0.50
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมามีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 อันดับสามมีการศึกษาปริญญาโท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอันดับสุดท้ายมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาที่จะไปศึกษาต่อ

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	188	47.00
ปริญญาโท	89	22.25
ปริญญาเอก	23	5.75
หลักสูตรประกาศนียบัตร	73	18.25
อื่น ๆ	27	6.75
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อปริญญาตรี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมาที่มีความสนใจที่จะศึกษาปริญญาโทจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 อันดับสามมีความสนใจที่จะศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 อันดับสี่มีความสนใจที่จะศึกษาหลักสูตรอื่น ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และอันดับสุดท้ายมีความสนใจที่จะศึกษาปริญญาเอก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	327	81.75
สมรส	69	17.25
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	4	1.00
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 81.75 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 69 คน ร้อยละ 17.25 และอันดับสุดท้ายมีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินสนับสนุน การศึกษา

แหล่งที่มาของเงินสนับสนุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เงินทุนส่วนตัว	345	86.25
ทุนรัฐบาลจีน	38	9.50
ทุนจากหน่วยงานเอกชนในประเทศจีน	6	1.50
ทุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ	1	0.25
อื่น ๆ	10	2.50
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา เงินทุนส่วนตัว จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 รองลงมาแหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา ทุนรัฐบาลจีน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 อันดับสามมีแหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา แหล่งอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 อันดับสี่มีแหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษาทุน จากหน่วยงานเอกชนในประเทศจีน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และอันดับสุดท้ายมีแหล่งที่มา ของเงินสนับสนุนการศึกษาทุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเทศที่สนใจจะไปศึกษาต่อ

ประเทศที่สนใจจะไปศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	195	48.75
สหรัฐอเมริกา	56	14.00
อังกฤษ	26	6.50
เยอรมนี	10	2.50
ญี่ปุ่น	13	3.25
ฝรั่งเศส	3	0.75
สิงคโปร์	20	5.00
รัสเซีย	1	0.25
อื่นๆ ได้แก่ เวียดนาม แคนาดา มาเลเซีย ออสเตรเลีย กัมพูชา	76	19.00
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจจะไปศึกษาต่อไทย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมาสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศอื่น ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 โดยแบ่งเป็นประเทศเวียดนาม จำนวน 13 คน แคนาดา และมาเลเซีย จำนวน 2 คน ออสเตรเลีย และกัมพูชา จำนวน 1 คน และไม่ได้ระบุประเทศ จำนวน 57 คน อันดับสาม มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับสี่ มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศอังกฤษ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อันดับห้า มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศสิงคโปร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 อันดับหก มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศญี่ปุ่น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 อันดับเจ็ด มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศเยอรมนี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 อันดับแปด มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศฝรั่งเศส จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 และอันดับสุดท้าย มีความสนใจจะไปศึกษาต่อประเทศรัสเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ

สาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	87	21.75
มนุษยศาสตร์	72	18.00
ครุศาสตร์	51	12.75
ศิลปศาสตร์	67	16.75
วิศวกรรมศาสตร์	17	4.25
สถาปัตยกรรม	11	2.75
แพทยศาสตร์	15	3.75
พยาบาลศาสตร์	2	0.50
เศรษฐศาสตร์	71	17.75
สาขาอื่นๆ	7	1.75
Total	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อสาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 รองลงมาสนใจศึกษาต่อสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับสามมีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 อันดับสี่มีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาศิลปศาสตร์ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 อันดับห้ามี

ความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาครุศาสตร์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 อันดับหกมีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 อันดับเจ็ดความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาแพทยศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 อันดับแปดมีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาสถาปัตยกรรม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 อันดับเก้ามีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 และอันดับสุดท้ายมีความสนใจสนใจศึกษาต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน

สมรรถนะของผู้เรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความรู้	3.17	1.125	ปานกลาง
ทักษะ	3.87	0.858	มาก
คุณลักษณะ	3.87	0.977	มาก
Total	3.63	0.835	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.63$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.835) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ด้านทักษะ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.858) รองลงมา ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.977) อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านความรู้ มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.17$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.125)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้

ด้านความรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศ	3.07	1.284	ปานกลาง
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในในหลักสูตรวิชาที่ท่านต้องการไปศึกษาต่อ	3.10	1.300	ปานกลาง
3. ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะศึกษาต่อในต่างประเทศได้	3.32	1.243	ปานกลาง
Total	3.17	1.125	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียนด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.17$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.125) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะศึกษาต่อในต่างประเทศได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.32$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.243) รองลงมา ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจในในหลักสูตรวิชาที่ท่านต้องการไปศึกษาต่อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.10$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.300) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.07$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.284)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ

ด้านทักษะ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีทักษะ วิธีการหรือเทคนิคในการเรียนรู้ทำให้สามารถประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก	3.67	1.046	มาก
2. ท่านเป็นบุคคลที่มีทักษะในการดำรงชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมของการเปลี่ยนแปลงหรือมีความกดดัน เช่น การดำรงชีวิตในต่างถิ่นที่แตกต่างออกไป เป็นต้น	4.01	0.954	มาก
3. ท่านมีทักษะในการพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้	3.94	0.979	มาก
Total	3.87	0.858	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียนด้านทักษะ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.858) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีทักษะในการดำรงชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมของการเปลี่ยนแปลงหรือมีความกดดัน เช่น การดำรงชีวิตในต่างถิ่นที่แตกต่างออกไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.01$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.954) รองลงมา ได้แก่ ท่านมีทักษะในการพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.94$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.979) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านมีทักษะ วิธีการหรือเทคนิคในการเรียนรู้ทำให้สามารถประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.67$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.046)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ

ด้านคุณลักษณะ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านเป็นบุคคลที่มีลักษณะตั้งใจและขยันในด้านการศึกษา	3.88	1.061	มาก
2. ท่านเป็นบุคคลที่มีความอดทนและความพยายาม	3.89	1.049	มาก
3. ท่านเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพของผู้ใฝ่เรียนรู้	3.84	1.100	มาก
Total	3.87	0.977	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.977) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความอดทนและความพยายาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.89$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.049) รองลงมา ได้แก่ท่านเป็นบุคคลที่มีลักษณะตั้งใจและขยันในด้านการศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.88$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.061) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพของผู้ใฝ่เรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.84$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.100)

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	\bar{x}	S.D.	ระดับ
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	4.50	0.604	มากที่สุด
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อและเทคโนโลยี	4.14	0.731	มาก
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ	4.45	0.680	มากที่สุด
Total	4.36	0.557	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.36$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.557) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง

ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.50$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.604) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.45$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.680) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.14$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.731)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.การเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความคิดริเริ่ม	4.57	0.705	มากที่สุด
2. การเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.48	0.711	มากที่สุด
3. การเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างนวัตกรรม	4.47	0.752	มากที่สุด
Total	4.50	0.604	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.50$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.604) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ การเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความคิดริเริ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.57$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.705) รองลงมา ได้แก่ การเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.48$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.711) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ การเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างนวัตกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.47$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.752)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบ
ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร
สื่อ และเทคโนโลยี

ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. เทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการศึกษามีความสำคัญ ต่อการเลือกศึกษาต่อ เช่น ระบบ E-learning	4.02	0.973	มาก
2. รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นการนำข่าวสาร ใหม่ๆ มาประยุกต์ในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	4.23	0.802	มากที่สุด
3. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาและใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอน	4.18	0.830	มาก
Total	4.14	0.731	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.14$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.731) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นการนำข่าวสารใหม่ๆ มาประยุกต์ในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.23$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.802) รองลงมาได้แก่รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.18$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.830) และอันดับสุดท้าย ได้แก่เทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ เช่นระบบ E-learning มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.02$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.973)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ

ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.51	0.725	มากที่สุด
2. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับแนวคิดและทฤษฎี	4.34	0.821	มากที่สุด
3. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสร้างผู้มีความรู้เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างมีคุณค่า	4.49	0.718	มากที่สุด
Total	4.45	0.680	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.45$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.680) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.51$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.725) รองลงมา ได้แก่รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสร้างผู้มีความรู้เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างมีคุณค่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.49$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.718) และอันดับสุดท้ายได้แก่รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับแนวคิดและทฤษฎี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.34$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.821)

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านสนใจไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของตนเอง	4.61	0.752	มากที่สุด
2. การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านต้องการเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก	4.55	0.674	มากที่สุด
3. การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเข้าทำงานกับองค์กรข้ามชาติ หรือบริษัทขนาดใหญ่ของประเทศ	3.90	1.218	มาก
4. การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะได้รับโอกาสในการทำงานในต่างประเทศ	3.02	1.528	ปานกลาง
5. การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ	3.83	1.244	มาก
6. การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศชาติด้วยการศึกษา	3.87	1.125	มาก
Total	3.96	0.694	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.96$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.694) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านสนใจไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของตนเอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.61$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.752) รองลงมา ได้แก่ การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านต้องการเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.55$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.674) อันดับสามได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเข้าทำงานกับองค์กรข้ามชาติ หรือบริษัทขนาดใหญ่ของประเทศ มีความคิดเห็นอยู่

ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.90$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.218) อันดับสี่ได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศชาติด้วยการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.125) อันดับห้าได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.83$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.244) และอันดับสุดท้ายได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะได้รับโอกาสในการทำงานในต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.02$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.528)

ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.19 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านตระหนักว่าการศึกษาต่อต่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับท่าน	4.06	1.226	มาก
2. ท่านมีการค้นหาข้อมูลการศึกษาต่อต่างประเทศอย่างรอบคอบและมีข้อมูลจำนวนมาก	3.36	1.281	ปานกลาง
3. ท่านได้มีการประเมินทางเลือกของหลักสูตรที่จะไปศึกษาต่อและประเทศที่สนใจอย่างรอบคอบและครบถ้วน	3.81	1.233	มาก
4. ท่านตัดสินใจจะไปศึกษาต่อต่างประเทศในระยะเวลาอันใกล้นี้ เช่น ไม่เกิน 6 เดือนถึง 1 ปี	3.64	1.369	มาก
5. ท่านจะมีการบอกต่อหรือแนะนำผู้อื่นให้ศึกษาต่อต่างประเทศ	3.35	1.411	ปานกลาง
Total	3.64	1.020	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.64$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.020) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่งได้แก่ท่านตระหนักว่าการศึกษาต่อต่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับท่าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.06$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.226) รองลงมาได้แก่ท่านได้มีการประเมินทางเลือกของหลักสูตรที่จะไปศึกษาต่อและประเทศที่สนใจอย่างรอบคอบและครบถ้วน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.81$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.233)) อันดับสามได้แก่ท่าน

ตัดสินใจจะไปศึกษาต่อต่างประเทศในระยะเวลาอันใกล้นี้ เช่น ไม่เกิน 6 เดือนถึง 1 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.64$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.369) อันดับสี่ได้แก่ท่านมีการค้นหาข้อมูลการศึกษาต่อต่างประเทศอย่างรอบคอบและมีข้อมูลจำนวนมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.36$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.281) และอันดับสุดท้ายได้แก่ ท่านจะมีการบอกต่อหรือแนะนำผู้อื่นให้ศึกษาต่อต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.35$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.411)

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

สมมติฐานที่ 1.1 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.254	0.134		16.843	0.000
สมรรถนะของผู้เรียน ความรู้	0.438	0.040	0.483	11.014	0.000*

$R^2 = 0.483$, Adjusted $R^2 = 0.233$, $F = 121.317$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 121.317$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยสมรรถนะของผู้เรียน

ด้านความรู้ สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ ร้อยละ 4.83 (Adjusted $R^2 = 0.483$)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของผู้เรียน พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ (p-value = 0.000) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ($\beta = 0.483$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 1.2 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.013	0.221		9.105	0.000
สมรรถนะของผู้เรียน					
ทักษะ	0.421	0.056	0.354	7.546	0.000*

$R^2 = 0.354$, Adjusted $R^2 = 0.125$, $F = 56.941$, p-value = 0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 56.941$, p-value = 0.000) โดยสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 1.25 (Adjusted $R^2 = 0.125$)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของผู้เรียน พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ (p-value = 0.000) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ ($\beta = 0.354$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 1.3 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อ ต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.749	0.204		13.493	0.000
สมรรถนะของผู้เรียน คุณลักษณะ	0.231	0.051	0.221	4.526	0.000*

$R^2 = 0.221$, Adjusted $R^2 = 0.048$, $F = 20.480$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 20.480$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 4.8 (Adjusted $R^2 = 0.048$)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของผู้เรียน พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ ($p\text{-value} = 0.000$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ ($\beta = 0.221$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 1.4 สมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : สมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : สมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวมกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	1.743	0.206		8.450	0.000
สมรรถนะของผู้เรียน ภาพรวม	0.523	0.055	0.428	9.447	0.000*

$R^2 = 0.428$, Adjusted $R^2 = 0.183$, $F = 89.249$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ในภาพรวมที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 89.249$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยสมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวม สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 1.83 (Adjusted $R^2 = 0.183$)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของผู้เรียน พบว่า สมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวม ($p\text{-value} = 0.000$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า สมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวม ($\beta = 0.428$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

สมมติฐานที่ 2.1 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.037	0.376		5.420	0.000
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	0.357	0.083	0.211	4.312	0.000*

$R^2 = 0.211$, Adjusted $R^2 = 0.044$, $F = 18.592$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 18.592$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 4.4 (Adjusted $R^2 = 0.044$)

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ($p\text{-value} = 0.000$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ($\beta = 0.211$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 2.2 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยีกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.132	0.284		7.508	0.000
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21					
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี	0.365	0.068	0.261	5.401	0.000*

$R^2 = 0.261$, Adjusted $R^2 = 0.068$, $F = 29.168$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 29.168$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยรูปแบบการเรียน

การสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 6.8 (Adjusted R² = 0.068)

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (p-value = 0.000) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี ($\beta = 0.261$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 2.3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H₀: รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H₁: รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	2.203	0.330		6.667	0.000
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ	0.324	0.073	0.216	4.407	0.000*

R² = 0.216 , Adjusted R² = 0.046 , F = 19.425 , p-value = 0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิต

และการประกอบอาชีพ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 19.425$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 4.6 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.046$)

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ ($p\text{-value} = 0.000$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ ($\beta = 0.216$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 2.4 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_0 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

H_1 : รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	1.429	0.388		3.679	0.000
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21					
ภาพรวม	0.507	0.088	0.277	5.746	0.000*

$R^2 = 0.277$, $\text{Adjusted } R^2 = 0.076$, $F = 33.013$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

ต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 33.013$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 7.6 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.076$)

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านภาพรวม ($p\text{-value} = 0.000$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านภาพรวม ($\beta = 0.277$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

H_0 : แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

H_1 : แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศกับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	1.162	0.268		4.331	0.000
แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ	0.626	0.067	0.426	9.387	0.000*

$R^2 = 0.426$, $\text{Adjusted } R^2 = 0.181$, $F = 88.111$, $p\text{-value} = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($F = 88.111$, $p\text{-value} = 0.000$) โดยแรงจูงใจ

ของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ สามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน ได้ร้อยละ 18.1 (Adjusted R² = 0.181)

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ พบว่า รูปแบบแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ (p-value = 0.000) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ($\beta = 0.426$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

การศึกษาในภาพรวมของการวิจัยครั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ สมรรถนะของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ กับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ พบว่า

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยใช้สถิติ Multiple Regression

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	-0.015	0.285		-0.051	0.959
สมรรถนะของผู้เรียน	0.437	0.052	0.358	8.380	0.000*
รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	-	-	0.023	0.479	0.632
แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ	0.522	0.063	0.355	8.315	0.000*

R² = 0.304, Adjusted R² = 0.301, F = 86.826, p-value = 0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นถึงสมรรถนะของผู้เรียน และแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (F = 86.826, p-value = 0.000) โดยสมรรถนะของผู้เรียน และแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ได้ร้อยละ 18.1 (Adjusted R² = 0.301) เมื่อพิจารณา พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน (p-value = 0.000) และแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ (p-value = 0.000) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของ

นักศึกษาจีน ขณะที่ รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (p-value = 0.632) ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญต่อตัวแปรตามการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนมากที่สุดคือ แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ (B = 0.522) รองลงมาคือสมรรถนะของผู้เรียน (B = 0.437) ส่วนรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์สมรรถนะของผู้เรียนกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศกับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ และ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจจะศึกษาต่อในต่างประเทศในทุกระดับชั้นของการศึกษา จากจากมหาวิทยาลัยกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติจ้วงกวางสี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี วิทยาลัยอาชีพธุรกิจการค้าระหว่างประเทศกวางสี และมหาวิทยาลัยการคลังกวางสี ทั้งหมดจำนวน 400 คน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี รายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 2,000 หยวน การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความสนใจที่จะศึกษาต่อปริญญาตรี สถานภาพโสด แหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษาเงินทุนส่วนตัว สนใจจะไปศึกษาต่อไทย และสนใจศึกษาต่อสาขาบริหารธุรกิจ

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ด้านทักษะ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านความรู้ มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะศึกษาต่อในต่างประเทศได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจในในหลักสูตรวิชาที่ท่านต้องการไปศึกษาต่อ มีความคิดเห็นอยู่ใน

ระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีทักษะในการดำรงชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมของการเปลี่ยนแปลงหรือมีความกดดัน เช่น การดำรงชีวิตในต่างถิ่นที่แตกต่างออกไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ท่านมีทักษะในการพัฒนาตนเอง เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านมีทักษะ วิธีการหรือเทคนิคในการเรียนรู้ทำให้สามารถประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีความอดทนและความพยายาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ท่านเป็นบุคคลที่มีลักษณะตั้งใจและขยันในด้านการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพของผู้ใฝ่เรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อและเทคโนโลยี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่การเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความคิดริเริ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่การเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มี และอันดับสุดท้าย ได้แก่ การเรียนการสอนที่จะต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างนวัตกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นการนำข่าวสารใหม่ ๆ มาประยุกต์ในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มี และอันดับสุดท้าย ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ เช่น ระบบ E-learning มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสร้างผู้มีความรู้เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างมีคุณค่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับแนวคิดและทฤษฎี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านสนใจไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของตนเอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านต้องการเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเข้าทำงานกับองค์กรข้ามชาติ หรือบริษัทขนาดใหญ่ของประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับสี่ได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศชาติด้วยการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับห้าได้แก่การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ การที่ท่านจะเลือกศึกษาต่อต่างประเทศเพราะท่านมีแรงจูงใจที่จะได้รับโอกาสในการทำงานในต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับหนึ่ง ได้แก่ ท่านตระหนักว่าการศึกษาต่อต่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับท่าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ท่านได้มีการประเมินทางเลือกของหลักสูตรที่จะไปศึกษาต่อและประเทศที่สนใจ อย่างรอบคอบและครบถ้วน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับสาม ได้แก่ ท่านตัดสินใจจะไปศึกษาต่อต่างประเทศในระยะเวลาอันใกล้นี้ เช่น ไม่นเกิน 6 เดือนถึง 1 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับสี่ ได้แก่ ท่านมีการค้นหาข้อมูลการศึกษาต่อต่างประเทศอย่างรอบคอบและมีข้อมูลจำนวนมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านจะมีการบอกต่อหรือแนะนำผู้อื่นให้ศึกษาต่อต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

สมมติฐานที่ 1.1 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 1.2 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านทักษะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 1.3 สมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2.3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 2.4 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านภาพรวม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า รูปแบบแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก

สถิติ Multiple Regression ค้นคว้าเพื่อทดสอบตัวแปรอิสระ คือ สมรรถนะของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญต่อตัวแปรตามการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนมากที่สุดคือ แรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศ ($B = 0.522$) รองลงมาคือสมรรถนะของผู้เรียน ($B = 0.437$) ส่วนรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะของผู้เรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับ Spencer and Spencer (1993, อ้างถึงใน เกื้อจิตร ชีระกาญจน์, 2555) ที่กล่าวว่า ลักษณะของบุคคล แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่สามารถมองเห็นได้คือ ความรู้และทักษะ ซึ่งสามารถพัฒนาได้ไม่ยากนัก ด้วยการศึกษาค้นคว้า ทำให้เกิดความรู้และการฝึกฝนปฏิบัติทำให้เกิดทักษะ และส่วนที่ซ่อนอยู่ภายใน ซึ่งสังเกตได้ยาก ได้แก่ ทักษะคิด ค่านิยม รวมถึงบุคลิกลักษณะประจำตัวบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีความต้องการที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของตนเองย่อมมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Friedman's Consumption Function (อ้างถึงใน ชัดติยะ นุตวัตร, 2552) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงาน ซึ่งมีอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการทำงาน ดังนั้นการตัดสินใจที่ดีจะต้องมีหลักเหตุและผลที่สอดคล้องกัน เพื่อลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้เรียนจะตัดสินใจเข้าศึกษาในสถาบันใดสถาบันหนึ่งจะต้องผ่านกระบวนการรับรู้จนกระทั่งเกิดการตัดสินใจ ซึ่งตามหลักการของ Kotler (อ้างถึงในปฐจิตา วันศรี, 2553) ได้อธิบายว่า ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจ บุคคลนั้นจะต้องมีการรับรู้ถึงความต้องการของตนเองเสียก่อน หลังจากนั้นเมื่อบุคคลรับรู้ถึงความต้องการแล้ว เขาก็จะมีพฤติกรรมในการที่จะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้ เช่น แหล่งข้อมูลจากบุคคล แหล่งข้อมูลจากข่าวสาร หรือแหล่งข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา หลังจากที่เขารวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนและเหมาะสมแล้ว ก็จะถึงขั้นต่อไปคือขั้นการประเมินทางเลือกที่ดีที่สุด และหลังจากนั้นก็เกิดการตัดสินใจโดยเลือกทางเลือกที่ได้จากการประเมิน ซึ่งบุคคลแต่ละบุคคลอาจมีความคิดหรือหลักในการพิจารณาทางเลือกที่แตกต่างกัน ดังนั้นแนวทางในการตัดสินใจก็จะแตกต่างกันด้วย แต่อย่างไรก็ตามเราจะไม่มีทางรู้ว่าทางเลือกดังกล่าวนั้นถูกต้องหรือเหมาะสมสำหรับเราหรือไม่ จนถึงขั้นสุดท้ายก็คือพฤติกรรมภายหลังการตัดสินใจ หากทางเลือกที่เราเลือกเป็นทางเลือกที่เหมาะสม หรือมีกระบวนการตัดสินใจที่ดี เราก็จะเกิดความพึงพอใจในสิ่งที่เราเลือก ดังเช่น การที่ผู้เรียนต้องการสถานศึกษาที่สามารถให้ความรู้ พัฒนาทักษะ และขัดเกลาคุณลักษณะของตนเองให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาโดยเฉพาะการศึกษาต่อต่างประเทศจึงต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิผลมากที่สุด

ขณะที่ผลการศึกษาก็ได้พบว่าแรงจูงใจของนักศึกษาจีนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ ดังนั้นจึงสามารถอธิบายได้ว่า แรงจูงใจเกิดจากความต้องการที่อยู่ภายในตัว

บุคคล ซึ่งสามารถกระตุ้นได้จากปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่แตกต่างกันอย่างไม่มีสิ้นสุด ดังแนวคิดของ Maslow (1970 : 80) ที่ได้แสดงทัศนะว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการขั้นพื้นฐานจากต่ำสุดไปยังสูงสุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเริ่มจาก 1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อการอยู่รอด ได้แก่ ปัจจัย 4 (ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค) ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าความต้องการทางร่างกายจะมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของมนุษย์โดยตรง 2) ความต้องการความปลอดภัย (Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายในทุก ๆ ด้าน เช่น ความต้องการความปลอดภัยในการทำงาน ความมั่นคงแลมั่นใจในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจ 3) ความต้องการทางสังคม (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ความต้องการทางด้านสังคมจึงเป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม 4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือฐานะทางสังคม (Esteem and Status Needs) เป็นความต้องการที่บุคคลมีความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของคน โดยทั่วไป ซึ่งเกิดจากบุคคลนั้นมีความรู้ ความสามารถ หรือมีผลงานที่เป็นที่ยอมรับนับถือ และ 5) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (Self-Actualization or Self-Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดจากการที่บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต เพื่อให้เป็นถึงเป้าหมายสูงสุดตามที่หวังไว้ เมื่อพิจารณาจะพบว่า แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นความต้องการที่อยู่ในระดับ 4 คือ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือฐานะทางสังคม ซึ่งเกิดจากการที่คนเรามีความรู้และใช้ความรู้ดังกล่าวในการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีทักษะ มีคุณลักษณะที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคม

ส่วนในด้านของแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศนั้นพบว่ามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศโดยตรง เนื่องจากแรงจูงใจเป็นเสมือนแรงผลักดันให้คนเราพยายามที่ค้นคว้าหรือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และนำความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ Zheng Meixun and Dai Ruihua (2011) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการวิเคราะห์แรงจูงใจการเรียนต่อต่างประเทศของนักศึกษาชาวจีน พบว่า แรงจูงใจในการเรียนต่อที่ต่างประเทศ คือ 1) เพื่อให้ได้รับวุฒิการศึกษาที่ต้องการ 95% 2) ได้เสริมความสามารถภาษาต่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น ได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างประเทศ และได้มีมิตรภาพต่างประเทศ 3) รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ 4) เพื่อได้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น จะได้มีความสามารถทำงานยิ่งขึ้น โดยเฉพาะถ้าอยากทำงานที่บริษัทข้ามชาติ และ 5) เพื่อไปชুবตัวที่

ต่างประเทศจะได้มีค่าการทำงานและกลายเป็นบุคคลที่มีความสามารถตามที่ต้องการของยุคใหม่นี้ นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจของนักศึกษาจีนในการศึกษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศนั้นตรงตามแนวคิดของ Herzberg (1959, p. 113-115) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แรงจูงใจที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุน อาทิเช่น ความต้องการความก้าวหน้า หรือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยเกื้อหนุนให้เกิดการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อเพื่อเป้าหมายสูงสุดของชีวิต ขณะที่ 2) แรงจูงใจที่เป็นปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้คนเราพยายามที่จะเรียนหรือทำงานให้หนักงานขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง เช่น การศึกษาต่อเพื่อมุ่งหวังรายได้หรือชีวิตความเป็นอยู่ที่สูงขึ้น เป็นต้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นแรงจูงใจและเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาจีนมีการตัดสินใจที่จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศเป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 20 ปี มีความสนใจที่จะศึกษาต่อปริญญาตรี และสนใจจะไปศึกษาต่อไทยในสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งเห็นได้ว่าผู้เรียนกลุ่มนี้คือกลุ่มบุคคลเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) หรือเจนเนอเรชั่นมี (Generation ME) ถือเป็นกลุ่มที่มีความคิดตนเองเป็นใหญ่ เกิดและเติบโตมาพร้อมกับยุคของเทคโนโลยี ดังนั้นการที่สถานศึกษาต้องการที่จะดึงดูดกลุ่มบุคคลเหล่านี้ให้เข้ามาศึกษา จึงควรที่จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้ที่ความทันสมัย และเน้นการเรียนรู้ควบคู่กับเทคโนโลยี เพื่อสร้างคุณค่าและอำนวยความสะดวกในการศึกษา นอกจากนี้คณาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยังควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักสูตรที่เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างกันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นและเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ นอกจากนี้สถานศึกษายังควรเน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ ของราชการในต่างประเทศ โดยเฉพาะผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่ติดต่อและค้นหาได้ตลอดเวลาที่ต้องการ เพื่อเป็นการเพิ่มการรับรู้และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน

5.3.2 จากผลการศึกษาด้านสมรรถนะของผู้เรียนพบว่าผู้ที่ไม่เก่งทางด้านภาษาก็สามารถไปศึกษาต่อต่างประเทศได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าหากสถานศึกษาและผู้บริหารต้องการที่จะสร้างความมั่นใจในการศึกษาต่อให้แก่ผู้เรียนโดยปราศจากความกังวลด้านภาษา ควรที่จะมีการเปิดหลักสูตรอบรมภาษาสำหรับผู้เรียนที่เป็นต่างชาติ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นวิชาบังคับให้ผู้เรียนได้มีการ

ปรับพื้นฐานทางด้านภาษา ก่อนเริ่มเรียนจริง นอกจากนี้คณาจารย์ประจำหลักสูตรยังควรเตรียมความพร้อมในด้านของสื่อการเรียนการสอน นอกเหนือจากความรู้ทางวิชาการ ซึ่งอาจจะใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ “e-Learning” เป็นกรนำส่งบทเรียนเพื่อการศึกษา และฝึกอบรม เช่น คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต เพื่อใช้ในการศึกษา การนำส่งบทเรียนเพื่อการเรียนการสอน หรือใช้ควบคู่กับการฝึกอบรมปกติในชั้นเรียน หรือแม้กระทั่งการศึกษาทางไกลผ่านออนไลน์ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ซึ่งถือเป็นวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถเพิ่มคุณค่าและความสะดวกให้แก่ผู้เรียน

5.3.3 จากผลการศึกษาพบว่าด้านการเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าหากสถานศึกษาต้องการดึงดูดนักศึกษาจากต่างประเทศควรมุ่งเน้นรูปแบบการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตร โดยให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมตามความถนัดและแสดงออกถึงความสามารถของแต่ละบุคคล สื่อการเรียนการสอนกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากประการหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน นอกเหนือจากตัวผู้สอน ผู้เรียน และเทคนิควิธีการต่าง ๆ บทบาทของสื่อการเรียนการสอน ก็คือ เป็นตัวกลางหรือพาหนะ หรือเครื่องมือ หรือช่องทางที่ใช้นำเรื่องราว ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าว (Information) ของผู้ส่งสารหรือผู้สอน ไปสู่ผู้รับหรือผู้เรียน เพื่อทำให้การเรียนรู้หรือการเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี สื่อการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ จากสื่อพื้นฐานซึ่งเป็นภาษาพูดหรือเขียน ถึงปัจจุบันสื่อมีหลายประเภท หลายรูปแบบ ให้ผู้สอนได้พิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสมของสื่อแต่ละประเภทที่มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติเฉพาะตัวของมันเอง สื่อการเรียนการสอนที่ถือว่าทันสมัยมากในปัจจุบัน ก็คือสื่อประเภทซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งการพัฒนาเป็นไปอย่างรวดเร็วควบคู่ไปกับเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) หรือสื่อประสมที่เรียกว่า มัลติมีเดีย (Multi Media) เป็นต้น

5.3.4 จากผลการศึกษาด้านแรงจูงใจพบว่าผู้เรียนมีความต้องการศึกษาต่อเพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน สถานศึกษาควรที่จะมีการส่งเสริมกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเป็นการกระตุ้นความต้องการ แต่เนื่องจากสถานศึกษามีข้อจำกัดแสวงหากำไรอย่างสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นในการวางแผนเพื่อโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์จึงควรเน้นที่จุดแข็งหรือข้อดีของสถานศึกษา ที่จะสามารถส่งเสริมและสร้างให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถได้อย่างไร ซึ่งอาจจะเน้นไปที่

รูปแบบหรือหลักสูตรการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าในปัจจุบันการเรียนการสอนนั้นได้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 หลายสถาบันได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนและการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาประเทศ ซึ่งในอดีตผู้เรียนอาจเรียนแค่เพียงในตำราวิชาการซึ่งถูกจำกัดขอบเขตทางความคิด แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคกระแสโลกาภิวัตน์ และได้มีการปรับเปลี่ยนแผนการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสืบค้นและการมีปฏิสัมพันธ์สัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนในสังคม ตลอดจนมีสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และพร้อมที่จะเปิดรับความแตกต่างที่หลากหลาย เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นนักคิดและนักวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีการทำงานอย่างร่วมมือ และสามารถที่จะเป็นนักนวัตกรรมในอนาคต ตามกล่าวมาเปรียบเสมือนเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียนได้เห็นถึงคุณค่าในการที่จะศึกษาต่อและเลือกที่จะศึกษาในสถาบันที่ตนเองพึงพอใจ

5.3.5 จากผลการศึกษาด้านการตัดสินใจพบว่าผู้เรียนมีความตระหนักว่าการศึกษาต่อต่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าผู้บริหารตลอดคณาจารย์ประจำหลักสูตรควรออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและควบคู่ไปกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงดูดให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการความคิดริเริ่มจากการเรียนรู้ที่เข้าใจในหลักสูตรเนื้อหาที่ถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางความคิดกับการแลกเปลี่ยนความรู้ต่าง ๆ ในหลักสูตรของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้มีความรู้ในหลักสูตรนั้นไปพร้อม ๆ กันทุกคน การจัดการศึกษาต้องถือว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถสูงสุดและจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของผู้เรียน ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น จากแนวคิดดังกล่าว กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มี วิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ มีทักษะในการเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่นได้

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องในอนาคต

5.4.1 ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้ที่สนใจที่ต้องการที่จะศึกษาถึงการตัดสินใจในการที่จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ อาจจะทำการศึกษาเชิงคุณภาพพร้อมด้วย อาทิเช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-

depth Interview) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการต่อยอดเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพด้านการศึกษาต่อไปในอนาคต

5.4.2 การศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจทำการศึกษาในเขตพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างทางด้านความคิดและทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมและพยากรณ์ความต้องการของผู้เรียนในอนาคตว่ามีทิศทางอย่างไร และสนับสนุนผู้ที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อต่างประเทศได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาประเทศของตนต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2555). **ตัวเลขเศรษฐกิจสะท้อนคุณภาพชีวิตชาวชนานหนึ่ง**.
สืบค้นจาก <http://www.dft.go.th/Default.aspx?tabid=101>
- กุสุมา จ้อยช้างเนียม. (2547). **แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่ บมจ.**
ธนาคารกสิกรไทย. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- เกศสุดา ใจคำ (2554). **สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น**
จังหวัดเชียงใหม่. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- เกื้อจิตร ชีระกาญจน์. (2555). **สมรรถนะในปัจจุบันของผู้จัดการฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล**
ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชัตติยะ นุตวัตร. (2552). **กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ**
นักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จิรประภา อัครบวร. (2549). **สร้างคนสร้างผลงาน**. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์ (1996).
- เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม. (2553). **การพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน: สมรรถนะหลัก**
(Core Competency). **วารสารการบริหารการศึกษา ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา**.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ฐนิตา ปัตตานี. (2546). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสถานีวิทยุกระจายเสียง**
แห่งประเทศไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ณรงควิทย์ แสนทอง. (2547). **มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ**. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณัฐวัตร สนมอม. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท**
สัมมากร จำกัด (มหาชน). (ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). **พฤติกรรมบุคคลในองค์กร**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปัญญา ภาพหว่า. (2548). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปัญญา บุญเลิศล้ำ. (2546). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- บุษิตา วันศรี. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ญี่ปุ่นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตกรุงเทพ).
- พิทยา สุวคันธ์. (2540). การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่รัฐในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด : กรณีศึกษาจังหวัดลำพูน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พลสัมพันธ์ โพธิ์ศรีทอง. (4 กรกฎาคม 2553). “ครูพันธุ์ใหม่”. มติชน.
- พสุ เดชะรินทร์. (2546). กลยุทธ์ใหม่ในการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ผู้จัดการ.
- วราพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์. (2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ openworlds.
- วิรัช สงวนวงษ์วาน. (2546). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วัฒนา พัฒนพงศ์. (2547). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดการเพิ่มผลผลิตภาคบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (กรกฎาคม, 2556). ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน. สืบค้นจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/thai-china/>
- ศูนย์บริการข้อมูลธุรกิจไทยในจีน. (กรกฎาคม, 2556). ความพร้อมของประเทศจีน. สืบค้นจาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/>

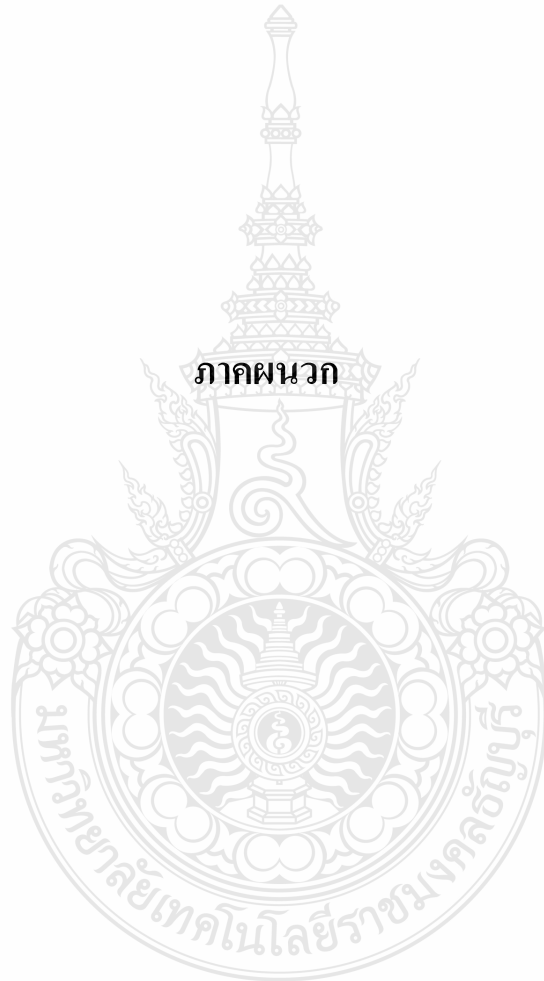
บรรณานุกรม (ต่อ)

- สงวน เจกะโพธิ์. (2551). การตัดสินใจเลือกเรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม งานช่างอุตสาหกรรม
กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
จังหวัดเชียงใหม่. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครเซี่ยงไฮ้. (กรกฎาคม, 2556). ไทย-จีนขยายความร่วมมือด้านการศึกษา.
สืบค้นจาก <http://www.eastasiawatch.in.th/article.php?id=1224>
- สมยศ นาวิการ. (2540). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ = **Management and organizational
behavior**. กรุงเทพฯ : ผู้จัดการ.
- สุรศักดิ์ ปาเอ. (กรกฎาคม, 2556). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.
สืบค้นจาก <http://www.addkute3.com>
- สุวรรณดี ทับทิมอ่อน. (2548). แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท
บางปะกงจำกัด จำกัด. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- อานนท์ ศักดิ์วีระชัย. (2547). แนวคิดเรื่องสมรรถนะ **Competency** : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง.
จุฬาลงกรณ์วารสาร. 16 (ก.ค. - ก.ย.), 57-72.
- Ball, et al. (2012). **MP International Business with CESIM Global Challenge Simulation
Access Card**. 13rd ed. Irwin: McGraw-Hill.
- Calori & Sanin. (1991). **Corporate culture and economic performance: A French study**. **Organ.
Stud.** 12 (1), 49-74.
- Herzberg, F. (1959). **The Motivation to Work**. New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Jackson & Schuler. (2003). **Managing Human Resources through Strategic Partnerships**. 8th ed.
South-Western: Mashon, OH.
- Jackson & Schuler. (2003). **Managing Human Resources through Strategic Partnerships**. 8th ed.
South-Western: Mashon, OH.
- Jennifer, R. & Paul, G. (2008). **From learning organization to practically wise organization**.
Learning Organization, (15)5, pp.356 - 372
- Li, et al., (2011). **Group identity in markets**. International journal of industrial organization, 29,
104-105.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Liu, Chen & Liu. (2006). **Through the Lenses of Organizational Culture: a Comparison of State Owned Enterprises and Joint Ventures in China.** China Media Research, 2(2), 15-24.
- Maslow. (1970). **Motivation and Personality.** New York: Harper and Row Publishers.
- Mishra & Kereluik. (2011) **What 21st Century Learning? A review and a synthesis.**
- Ortenblad, A. (2004). The learning organization: towards an integrated model. 11(2), 129-44.
- Partnership for 21st Century Skills. (July, 2013). **P21 Framework Definitions** [online].
Available from: <http://www.p21.org/storage/documents/P21-Framework-Definitions.pdf>.
- Framework for 21st Century Learning.** (July, 2013). [online].
Available from: <http://www.21stcenturyskills.org.pdf>.
- Sheng Ding. (2006). **Soft Power and The of China: An Assessment of China's Soft Power In Its Modernization Process.** Graduate School-Newark Rutgers, The State University of New Jersey.
- W.G. Cochran. (1977). **Sampling Techniques.** 3rd Ed. New York: Wiley.
- Wiki. (กรกฎาคม, 2556). **แนวโน้มของการศึกษาต่างประเทศ.**
สืบค้นจาก <http://en.wikipedia.org/wiki/2013>
- Zhou Yan. (2012). **Soft Power and Development Strategy of College Sports Association in China.** Studies in Sociology of Science, 3(1), pp. 25-28.
- Zikmund. (2009) **Business Research Methods.** 9th ed. New Jersey: Thomson Corporation.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามฉบับภาษาไทย
แบบสอบถามฉบับภาษาจีน
เอกสารรับรองการแปล

แบบสอบถาม

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างตี้

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัย เพื่อที่จะนำผลการศึกษาที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและการพัฒนาองค์ความรู้ โดยประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกส่วนเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน โดยเด็ดขาด

ขอบพระคุณคะ

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

กรุณาทำเครื่องหมาย “√” ลงใน () ที่ตรงกับความจริงของท่าน

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

(1) ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 20 ปี

(2) 21 -25 ปี

(3) 26 -30 ปี

(4) 31 -35 ปี

(5) 36 -40 ปี

(6) 41 -45 ปี

(7) 45 ปี ขึ้นไป

3. รายได้

(1) ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 2,000 หยวน

(2) 2,001 - 5,000 หยวน

(3) 5,001 -10,000 หยวน

(4) 10,000 -15,000 หยวน

(5) 15,001 -20,000 หยวน

(6) 20,001 -25,000 หยวน

(7) 25,001 หยวนขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

(2) ปริญญาตรี

(3) ปริญญาโท

(4) สูงกว่าปริญญาโท

5. ระดับการศึกษาที่จะไปศึกษาต่อ

(1) ปริญญาตรี

(2) ปริญญาโท

(3) ปริญญาเอก

(4) หลักสูตรประกาศนียบัตร

(5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. สถานภาพ

(1) โสด

(2) สมรส

(3) หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่

7. แหล่งที่มาของเงินสนับสนุนการศึกษา

- (1) เงินทุนส่วนตัว
- (2) ทุนรัฐบาลจีน
- (3) ทุนจากหน่วยงานเอกชนในประเทศจีน
- (4) ทุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ
- (5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ประเทศที่สนใจจะไปศึกษาต่อ

- (1) ไทย
- (2) สหรัฐอเมริกา
- (3) อังกฤษ
- (4) เยอรมนี
- (5) ญี่ปุ่น
- (6) ฝรั่งเศส
- (7) สิงคโปร์
- (8) รัสเซีย
- (9) อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. สาขาวิชาที่สนใจศึกษาต่อ

- (1) บริหารธุรกิจ
- (2) มนุษยศาสตร์
- (3) ครุศาสตร์
- (4) ศิลปศาสตร์
- (5) วิศวกรรมศาสตร์
- (6) สถาปัตยกรรม
- (7) แพทย์ศาสตร์
- (8) พยาบาลศาสตร์
- (9) เศรษฐศาสตร์
- (10) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามสมรรถนะของผู้เรียนตามความคิดเห็นของท่าน

คะแนนระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

สมรรถนะของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ความรู้ (Knowledge)					
1. ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจใน ภาษาต่างประเทศ					
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชา ที่ท่านต้องการ ไปศึกษาต่อ					
3. ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่ จะศึกษาต่อในต่างประเทศได้					

ส่วนที่ 2 สมรรถนะของผู้เรียน (ต่อ)

สมรรถนะของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ทักษะ (Skill)					
1. ท่านมีทักษะ วิธีการหรือเทคนิคในการเรียนรู้ทำให้สามารถประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก					
2. ท่านเป็นบุคคลที่มีทักษะในการดำรงชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมของการเปลี่ยนแปลงหรือมีความกดดัน เช่น การดำรงชีวิตในต่างถิ่นที่แตกต่างออกไป เป็นต้น					
3. ท่านมีทักษะในการพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้					
คุณลักษณะ (Attribute)					
1. ท่านเป็นบุคคลที่มีลักษณะตั้งใจและขยันในด้านการศึกษา					
2. ท่านเป็นบุคคลที่มีความอดทนและความพยายาม					
3. ท่านเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพของผู้ใฝ่เรียนรู้					

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถาม

รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ตามความคิดเห็นของท่าน

คะแนนระดับ 5 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง มีความสำคัญในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม					
1.การเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิด การสร้างความคิดริเริ่ม					
2. การเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้ นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
3. การเรียนการสอนที่ดีจะต้องมุ่งเน้นให้ นักเรียนสร้างนวัตกรรม					

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (ต่อ)

รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี					
1. เทคโนโลยีสารสนเทศของ สถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อการ เลือกศึกษาต่อ เช่น ระบบ E-learning					
2. รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้อง มุ่งเน้นการนำข่าวสารใหม่ๆ มาประยุกต์ ในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล					
3. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการ พัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบการเรียนการสอน					
การเรียนการสอนแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ					
1. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนา ที่ยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
2. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการ ปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับแนวคิดและทฤษฎี					
3. รูปแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นการ สร้างผู้มีความรู้เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ สังคมอย่างมีคุณค่า					

ส่วนที่ 4 แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามสมรรถนะของผู้เรียนตามความคิดเห็นของท่าน

คะแนนระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. เพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของตนเอง					
2. ท่านต้องการเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก					
3. ท่านมีแรงจูงใจที่จะเข้าทำงานกับองค์กรข้ามชาติหรือบริษัทขนาดใหญ่ของประเทศ					
4. ท่านมีแรงจูงใจที่จะได้รับโอกาสในการทำงานในต่างประเทศ					
5. ท่านมีแรงจูงใจที่จะไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ					
6. ท่านมีแรงจูงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศชาติด้วยการศึกษา					

ส่วนที่ 5 การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามสมรรถนะของผู้เรียนตามความคิดเห็นของท่าน

คะแนนระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของ นักศึกษาจีน	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ท่านตระหนักว่าการศึกษาต่อ ต่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับท่าน					
2. ท่านมีการค้นหาข้อมูลการศึกษาต่อ ต่างประเทศอย่างรอบคอบและมีข้อมูล จำนวนมาก					
3. ท่านได้มีการประเมินทางเลือกของ หลักสูตรที่จะไปศึกษาต่อและประเทศที่ สนใจอย่างรอบคอบและครบถ้วน					
4. ท่านตัดสินใจจะไปศึกษาต่อ ต่างประเทศในระยะเวลาอันใกล้นี้ เช่น ไม่ เกิน 6 เดือนถึง 1 ปี					
5. ท่านจะมีการบอกต่อหรือแนะนำผู้อื่น ให้ศึกษาต่อต่างประเทศ					

调查问卷

21 世纪人才培养模式和学生之间的关系

对广西壮族自治区中国学生出国留学决定的影响

本项调查是硕士论文研究的一部分，研究员将把问卷结果应用于论文研究。

此次研究由以下五部分构成：

第一部分 个人信息

第二部分 自身能力结构

第三部分 21 世纪人才培养模式

第四部分 中国学生出国留学的动机

第五部分 中国学生出国留学的决定

为了能高效地应用于论文研究，请您如实详细地完成调查问卷每一部分的内容，此次是不记名问卷调查，仅仅是把所收集到的问卷做数据统计，绝对不会侵犯到您的隐私。

非常感谢！

第一部分 个人信息

请在符合您的情况选项的 () 中 “√”

1. 性别 (1) 男 (2) 女

2. 年龄

(1) 不满或满 20 岁 (2) 21 - 25 岁 (3) 26 - 30 岁 (4) 31 - 35 岁

(5) 36 - 40 岁 (6) 41 - 45 岁 (7) 45 岁以上

3. 月收入

(1) 低于或正好 2,000 元 (2) 2,001 - 5,000 元 (3) 5,001-10,000 元

(4) 10,001-15,000 元 (5) 15,001-20,000 元 (6) 20,001-25,000 元 (7) 25,001 元以上

4. 学历

(1) 非本科 (2) 本科 (3) 研究生 (4) 高于研究生

5. 关注国外留学的学历

(1) 本科 (2) 研究生 (3) 博士

(4) 有学位学历证书的 (5) 其他 请注明……

6. 婚姻情况

(1) 单身 (2) 已婚 (3) 离异/丧偶/分居

7. 留学经费来源

(1) 自己 (2) 中国政府 (3) 中国私利机构

(4) 国外政府或机构 (5) 其他 请注明……

8. 关注的留学国家

(1) 泰国 (2) 美国 (3) 英国 (4) 德国 (5) 日本

(6) 法国 (7) 新加坡 (8) 俄国 (9) 其他 请注明……

9. 关注的留学专业

(1) 工商管理 (2) 人文学 (3) 教育学 (4) 文科类 (5) 工程学 (6) 建筑学

(7) 医药学 (8) 护理学 (9) 经济学 (10) 其他 请注明……

第二部分 自身能力结构

请在符合您的情况选项中“√”

自身能力结构	赞同程度				
	非常 赞同 (5)	赞同 (4)	比较 赞同 (3)	一般 赞同 (2)	不赞同 (1)
专业知识					
1. 您有很好的外语能力					
2. 您精通您即将要去留学的专业					
3. 您有足够的 ability 留学国外					
能力素质					
1. 您有较强的学习能力					
2. 您有较强的环境适应能力					
3. 您有较强的自我调适能力					
品质素养					
1. 您努力勤奋					
2. 您吃苦耐劳					
3. 您求知欲强					

第三部分 21 世纪人才培养模式

请在与您的想法一致的选项中“√”

21 世纪人才培养模式	重要程度				
	非常 重要 (5)	重要 (4)	比较 重要 (3)	一般 重要 (2)	不重要 (1)
学习和创新技能的培养					
1.注重主动思考能力的培养					
2. 注重团队合作能力的培养					
3. 注重创新能力的培养					
21 世纪人才培养模式	重要程度				
	非常 重要 (5)	重要 (4)	比较 重要 (3)	一般 重要 (2)	不重要 (1)
信息、媒体和技术技能的培养					
1. 教育机构的信息技术影响了留学生的留学选择 如：电子教学					
2.把现代信息应用于教学中以收获更好的效率和效益					
3. 注重在教学中信息技术的开发和利用					
生活和职业技能的培养					
1.灵活性和适应性的培养					
2.概念和理论在实践中的应用能力的培养					
3 高质量的人才培养					

第四部分 中国学生出国留学的动机

请在与您想法一致的选项中“√”

中国学生出国留学的动机	动机				
	非常 强烈 (5)	强烈 (4)	比较 强烈 (3)	一般 强烈 (2)	不强烈 (1)
1. 您想提高自身能力					
2. 您想开拓视野增长见识					
3. 您想到跨国机构或跨国大型企业就职					
4. 您已获得在国外就业的机会					
5. 您想出国旅游					
6. 您想学成回国服务社会					

第五部分 中国学生出国留学的决定

请在与您想法一致的选项中“√”

中国学生出国留学的决定	动机				
	非常 明确 (5)	明确 (4)	比较 明确 (3)	一般 明确 (2)	不明确 (1)
1. 对于您而言出国留学非常重要					
2. 您有全面大量的搜集国外留学的信息					
3. 您谨慎选择您所关注的留学国家和留学专业					
4. 您在这半年或一年内将计划出国留学					
5. 您将介绍或鼓励其他人出国留学					

วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2556

เรื่อง การแปลเอกสาร

การแปลเอกสารแบบสอบถาม เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างตี้” จากต้นฉบับภาษาไทยเป็นภาษาจีน (เอกสารจำนวน 4 หน้า/ชุด) ซึ่งได้มีการพิจารณาแล้ว มีความถูกต้องตามเนื้อหาของการแปล

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(Wu Guiming)

(Dean / Associate Professor)

(มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างตี้)

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/ ๐๔๕๐

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณพลบุตร คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Hu Bowei นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณพลบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

กุณฑกร กุณพลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณพลบุตร)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒ ๕๔๙๔ ๘๓๕-๖

โทรสาร. ๐๒ ๕๔๙ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน Miss Hu Bowei

โทร. ๐๙๒ ๒๔๗ ๘๘๒๓

ที่ ศธ ๐๕๓๗๘.๐๖/๐๕๓๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อุมาวลี ศรีบุญลือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Hu Bowei นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนใหม่ ณ ทลทว.รังสิต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุदार กุณทลบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุदार กุณทลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุदार กุณทลบุตร)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒ ๕๕๔๔ ๘๓๕-๖

โทรสาร. ๐๒ ๕๕๔ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน Miss Hu Bowei

โทร. ๐๙๒ ๒๔๗ ๘๘๒๓

ที่ ศธ ๐๕๗๘.๐๖/ ๐๔๒

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน คุณปญญภณ เทพประสิทธิ์ ที่ปรึกษาบริษัท EPRI Advisory
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Hu Bowei นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณขลบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุดาพร กุณขลบุตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร กุณขลบุตร)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐๒ ๕๕๙๕ ๘๓๕-๖

โทรสาร. ๐๒ ๕๕๙๕ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน Miss Hu Bowei

โทร. ๐๙๒ ๒๔๗ ๘๘๒๓

ภาคผนวก ค
ผลการทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม


```

GET
FILE='E:\.sav'.
DATASET NAME DataSet1 WINDOW=FRONT.
RELIABILITY
/VARIABLES=a1.1 a1.2 a1.3 a2.1 a2.2 a2.3 a3.1 a3.2 a3.3
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA.

```

Reliability

Notes

Output Created		01-FEB-2014 07:51:58
Comments		
Input	Data	E:\.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=a1.1 a1.2 a1.3 a2.1 a2.2 a2.3 a3.1 a3.2 a3.3 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.01

[DataSet1] E:\.sav

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.852	9

RELIABILITY

/VARIABLES=b1.1 b1.2 b1.3 b2.1 b2.2 b2.3 b3.1 b3.2 b3.3

/SCALE('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA.

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.917	9

RELIABILITY

/VARIABLES=c1.1 c1.2 c1.3 c1.4 c1.5 c1.6

/SCALE('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA.

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.723	6

RELIABILITY

/VARIABLES=d1.1 d1.2 d1.3 d1.4 d1.5

/SCALE('ALL VARIABLES') ALL

/MODEL=ALPHA.

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.824	5

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

Frequency Table (ส่วนที่ ๑ ลักษณะส่วนบุคคล)

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	119	29.8	29.8	29.8
	หญิง	281	70.3	70.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	232	58.0	58.0	58.0
	21 -25 ปี	107	26.8	26.8	84.8
	26 -30 ปี	41	10.3	10.3	95.0
	31 -35 ปี	16	4.0	4.0	99.0
	41 -45 ปี	4	1.0	1.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

รายได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 หยวน	283	70.8	70.8	70.8
	2,001 – 5,000 หยวน	78	19.5	19.5	90.3
	5,000 -10,000 หยวน	26	6.5	6.5	96.8
	10,000 -15,000 หยวน	6	1.5	1.5	98.3
	15,001 -20,000 หยวน	1	.3	.3	98.5
	20,001 -25,000 หยวน	1	.3	.3	98.8
	25,001 หยวนขึ้นไป	5	1.3	1.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าปริญญาตรี	222	55.5	55.5	55.5
	ปริญญาตรี	148	37.0	37.0	92.5
	ปริญญาโท	28	7.0	7.0	99.5
	สูงกว่าปริญญาโท	2	.5	.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

การศึกษาต่อ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปริญญาตรี	188	47.0	47.0	47.0
	ปริญญาโท	89	22.3	22.3	69.3
	ปริญญาเอก	23	5.8	5.8	75.0
	หลักสูตรประกาศนียบัตร	73	18.3	18.3	93.3
	อื่นๆ	27	6.8	6.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สถานภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	327	81.8	81.8	81.8
	สมรส	69	17.3	17.3	99.0
	หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	4	1.0	1.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ที่มาของเงิน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เงินทุนส่วนตัว	345	86.3	86.3	86.3
	ทุนรัฐบาลจีน	38	9.5	9.5	95.8
	ทุนจากหน่วยงานเอกชนในประเทศจีน	6	1.5	1.5	97.3
	ทุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ	1	.3	.3	97.5
	อื่นๆ	10	2.5	2.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สนใจศึกษาต่อ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไทย	195	48.8	48.8	48.8
	สหรัฐอเมริกา	56	14.0	14.0	62.8
	อังกฤษ	26	6.5	6.5	69.3
	เยอรมนี	10	2.5	2.5	71.8
	ญี่ปุ่น	13	3.3	3.3	75.0
	ฝรั่งเศส	3	.8	.8	75.8
	สิงคโปร์	20	5.0	5.0	80.8
	รัสเซีย	1	.3	.3	81.0
	อื่นๆ	76	19.0	19.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สาขาที่สนใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	บริหารธุรกิจ	87	21.8	21.8	21.8
	มนุษยศาสตร์	72	18.0	18.0	39.8
	ครุศาสตร์	51	12.8	12.8	52.5
	ศิลปศาสตร์	67	16.8	16.8	69.3
	วิศวกรรมศาสตร์	17	4.3	4.3	73.5
	สถาปัตยกรรม	11	2.8	2.8	76.3
	แพทยศาสตร์	15	3.8	3.8	80.0
	พยาบาลศาสตร์	2	.5	.5	80.5
	เศรษฐศาสตร์	71	17.8	17.8	98.3
	อื่นๆ	7	1.8	1.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๒ สมรรถนะของผู้เรียน)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
A1	400	1.00	5.00	3.1691	1.12533
A2	400	1.00	5.00	3.8701	.85760
A3	400	1.00	5.00	3.8675	.97671
Part2	400	1.33	5.00	3.6332	.83538
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๒ สมรรถนะของผู้เรียน)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1.1	400	1.00	5.00	3.0700	1.28422
a1.2	400	1.00	5.00	3.0950	1.30008
a1.3	400	1.00	5.00	3.3175	1.24320
A1	400	1.00	5.00	3.1691	1.12533
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๒ สมรรถนะของผู้เรียน)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a2.1	400	1.00	5.00	3.6675	1.04627
a2.2	400	1.00	5.00	4.0075	.95379
a2.3	400	1.00	5.00	3.9350	.97886
A2	400	1.00	5.00	3.8701	.85760
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๒ สมรรถนะของผู้เรียน)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a3.1	400	1.00	5.00	3.8825	1.06137
a3.2	400	1.00	5.00	3.8850	1.04858
a3.3	400	1.00	5.00	3.8350	1.10036
A3	400	1.00	5.00	3.8675	.97671
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๓ รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
B1	400	2.00	5.00	4.5025	.60444
B2	400	1.33	5.00	4.1417	.73116
B3	400	2.00	5.00	4.4450	.67972
Part3	400	2.00	5.00	4.3623	.55652
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๓ รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b1.1	400	2.00	5.00	4.5650	.70499
b1.2	400	1.00	5.00	4.4750	.71108
b1.3	400	2.00	5.00	4.4675	.75190
B1	400	2.00	5.00	4.5025	.60444
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๓ รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b2.1	400	1.00	5.00	4.0150	.97321
b2.2	400	1.00	5.00	4.2300	.80231
b2.3	400	1.00	5.00	4.1800	.83025
B2	400	1.33	5.00	4.1417	.73116
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๓ รูปแบบการเรียนการสอนตามตัวแบบทักษะแห่งศตวรรษที่ 21)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b3.1	400	2.00	5.00	4.5075	.72544
b3.2	400	1.00	5.00	4.3350	.82126
b3.3	400	2.00	5.00	4.4925	.71849
B3	400	2.00	5.00	4.4450	.67972
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๔ แรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการศึกษาในต่างประเทศ)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c1.1	400	1.00	5.00	4.6050	.75192
c1.2	400	1.00	5.00	4.5450	.67388
c1.3	400	1.00	5.00	3.8950	1.21765
c1.4	400	1.00	5.00	3.0200	1.52821
c1.5	400	1.00	5.00	3.8325	1.24431
c1.6	400	1.00	5.00	3.8700	1.12528
Part4	400	1.67	5.00	3.9613	.69376
Valid N (listwise)	400				

Descriptive Statistics (ส่วนที่ ๕ การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีน)

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
d1.1	400	1.00	5.00	4.0575	1.22595
d1.2	400	1.00	5.00	3.3625	1.28070
d1.3	400	1.00	5.00	3.8075	1.23258
d1.4	400	1.00	5.00	3.6400	1.36934
d1.5	400	1.00	5.00	3.3450	1.41101
Part5	400	1.00	5.00	3.6425	1.02044
Valid N (listwise)	400				

ส่วนที่ ๖ การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.483 ^a	.234	.232	.89445

a. Predictors: (Constant), A1

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	97.059	1	97.059	121.317	.000 ^b
	Residual	318.418	398	.800		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), A1

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.254	.134		16.843	.000
	A1	.438	.040	.483	11.014	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.354 ^a	.125	.123	.95564

a. Predictors: (Constant), A2

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	52.002	1	52.002	56.941	.000 ^b
	Residual	363.476	398	.913		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), A2

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.013	.221		9.105	.000
	A2	.421	.056	.354	7.546	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.221 ^a	.049	.047	.99641

a. Predictors: (Constant), A3

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	20.334	1	20.334	20.481	.000 ^b
	Residual	395.144	398	.993		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), A3

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.749	.204		13.493	.000
	A3	.231	.051	.221	4.526	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.428 ^a	.183	.181	.92342

a. Predictors: (Constant), Part2

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	76.103	1	76.103	89.249	.000 ^b
	Residual	339.375	398	.853		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), Part2

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.743	.206		8.450	.000
	Part2	.523	.055	.428	9.447	.000

a. Dependent Variable: Part5

สมมติฐานที่ ๒

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	B1 ^b		Enter

a. Dependent Variable: Part5

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.211 ^a	.045	.042	.99866

a. Predictors: (Constant), B1

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	18.543	1	18.543	18.592	.000 ^b
	Residual	396.935	398	.997		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), B1

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.037	.376		5.420	.000
	B1	.357	.083	.211	4.312	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.261 ^a	.068	.066	.98622

a. Predictors: (Constant), B2

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	28.370	1	28.370	29.169	.000 ^b
	Residual	387.107	398	.973		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), B2

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.132	.284		7.508	.000
	B2	.365	.068	.261	5.401	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.216 ^a	.047	.044	.99766

a. Predictors: (Constant), B3

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	19.335	1	19.335	19.425	.000 ^b
	Residual	396.143	398	.995		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), B3

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.203	.330		6.667	.000
	B3	.324	.073	.216	4.407	.000

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.277 ^a	.077	.074	.98181

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	31.824	1	31.824	33.014	.000 ^b
	Residual	383.654	398	.964		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), Part3

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.429	.388		3.679	.000
	Part3	.507	.088	.277	5.746	.000

a. Dependent Variable: Part5

สมมติฐานที่ ๓

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.426 ^a	.181	.179	.92450

a. Predictors: (Constant), Part4

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	75.309	1	75.309	88.112	.000 ^b
	Residual	340.169	398	.855		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), Part4

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.162	.268		4.331	.000
	Part4	.626	.067	.426	9.387	.000

a. Dependent Variable: Part5

Stepwise

Regression

Notes

Output Created		07-MAR-2014 23:11:46
Comments		
Input	Data	E:\WORK (1) 2557\spss\.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	400
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on cases with no missing values for any variable used.
Syntax		<pre> REGRESSION /MISSING LISTWISE /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) /NOORIGIN /DEPENDENT Part5 /METHOD=STEPWISE Part2 Part3 Part4. </pre>
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.07
	Memory Required	3004 bytes
	Additional Memory Required for Residual Plots	0 bytes

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	Part2		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
2	Part4		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: Part5

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.428 ^a	.183	.181	.92342
2	.552 ^b	.304	.301	.85326

a. Predictors: (Constant), Part2

b. Predictors: (Constant), Part2, Part4

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	76.103	1	76.103	89.249	.000 ^b
	Residual	339.375	398	.853		
	Total	415.477	399			
2	Regression	126.442	2	63.221	86.836	.000 ^c
	Residual	289.036	397	.728		
	Total	415.477	399			

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors: (Constant), Part2

c. Predictors: (Constant), Part2, Part4

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.743	.206		8.450	.000
	Part2	.523	.055	.428	9.447	.000
2	(Constant)	-.015	.285		-.051	.959
	Part2	.437	.052	.358	8.380	.000
	Part4	.522	.063	.355	8.315	.000

a. Dependent Variable: Part5

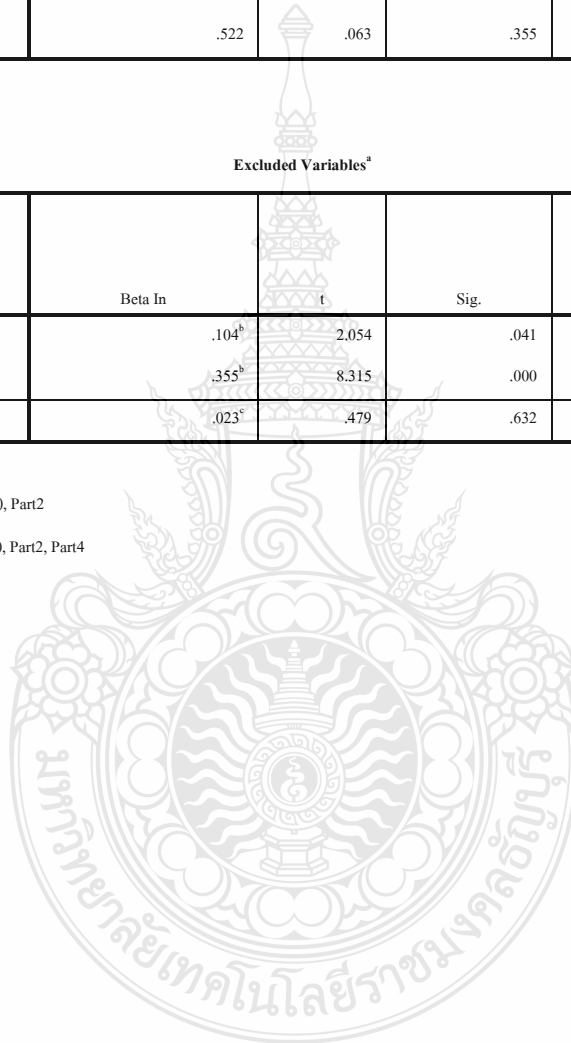
Excluded Variables^a

Model		Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
						Tolerance
1	Part3	.104 ^b	2.054	.041	.103	.794
	Part4	.355 ^b	8.315	.000	.385	.961
2	Part3	.023 ^c	.479	.632	.024	.759

a. Dependent Variable: Part5

b. Predictors in the Model: (Constant), Part2

c. Predictors in the Model: (Constant), Part2, Part4

ประวัติผู้เขียน

Name-Surname HU BOWEI

Date of Birth July 11st, 1983

Address Applied Foreign Language Department Guangxi
International Business Vocational College
No. 168 Daxue East Rd, Xixiangtang District
Nanning, Guangxi ,
P.R. China 530007

Educational degree Master of Asian And African Languages
Literature in
Thai language from Guangxi University for
Nationalities
Bachelor degree of Languages and Literature in Thai
Language from the People's Liberation Army
University of Foreign Languages

Work experience Teacher at Guangxi International Business
Vocational College, China

Telephone 0086 - 15877158560
0066(0)9-2471-8823

E-MAIL HBW_711BOWEI@126.COM